

USP Izvršba - ZIZ

Urejena sodna praksa je del e-paketa Izvršba – elektronski komentar ZIZ z urejeno sodno prakso, ki je dostopen na portalu Založnika Tax-Fin-Lex: <https://www.tax-fin-lex.si/Home/Vsebina/e-Paket-ZIZ>

© Ta dokument je namenjen samo uporabi naročnikov e-paketa Izvršba. Vsaka drugačna uporaba ali nadaljnja distribucija je prepovedana.

1. člen (Vsebina zakona)

1.a člen (Izvajanje uredb Evropske unije)

Ni relevantne sodne prakse.

2. člen (Začetek postopka)

3. člen (Obseg izvršbe in zavarovanja)

V primeru ugovora zoper nadaljevanje izvršbe z novim izvršilnim sredstvom so ugovorni razlogi omejeni le na razloge, ki preprečujejo izvršbo na novem sredstvu ali predmetu izvršbe, in dolžnik v tej fazi postopka ne more uspešno nasprotovati terjatvi in izvršilnemu naslovu, saj je navedbam v tej smeri namenjen redni ugovor zoper sklep o izvršbi.

Po tretjem odstavku 34. člena ZIZ lahko sodišče na predlog upnika dovoli poleg že dovoljenih sredstev oziroma predmetov izvršbo še z drugimi sredstvi in na drugih predmetih oziroma namesto že dovoljenih sredstev in predmetov izvršbo z drugimi sredstvi oziroma drugimi predmeti do konca izvršilnega postopka, za tako postopanje pa ZIZ ne postavlja pogoja pravnomočnosti sklepa o izvršbi.

Po 3. členu ZIZ se izvršba dovoli in opravi v obsegu, ki je potreben za poplačilo terjatve, vendar pa to ni ovira, da sodišče v primeru, ko upnikova terjatev še ni poplačana v celoti, ne bi smelo dovoliti izvršbe z dodatnimi izvršilnimi sredstvi ali predmeti izvršbe. Varstvo dolžnika je ob tem zagotovljeno s četrtrim odstavkom 34. člena in 169. členom ZIZ, ki dolžniku omogočata vložitev predloga za omejitev izvršbe na drugo nepremičnino oziroma na drugo sredstvo ali predmet izvršbe, na katerega je dovoljena izvršba.

V ugovoru po roku je dolžnik uveljavljal ničnost izvršilnega naslova, ki je podlaga za predmetno izvršbo. Sodišče je pravilno pojasnilo, da je po načelu stroge formalne legalitete na izvršilni naslov vezano in v izvršilnem postopku ne more presojati njegove pravilnosti in zakonitosti. Taki presoji so namreč namenjeni drugi postopki, pravno upoštevni ugovorni razlog v izvršilnem postopku pa je podan šele, ko je izvršilni naslov razveljavljen, odpravljen ali spremenjen.

Napotitev na pravdo zaradi izpodbijanja terjatve, njene višine ali vrstnega reda ZIZ predvideva šele v fazi poplačila terjatve iz kupnine za prodano nepremičnino, pri čemer do te faze predmetni postopek še ni prišel. Poleg tega ZIZ za dolžnika to možnost predvideva le, če tega brez svoje krivde ni mogel izpodbijati z drugimi pravnimi sredstvi med izvršilnim postopkom, v konkretnem primeru pa je v izvršilnem postopku te navedbe že (neuspešno) uveljavljal in ta pogoj torej ni izpolnjen.

Presoja zagotavljanja pravice do sojenja v razumnem roku oziroma zatrjevane kršitve te

pravice niso predmet odločanja v tem postopku. Zagotavljanju te pravice so namenjeni postopki in pravna sredstva po Zakonu o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja.

VSL Sklep I Ip 612/2024, 3. 7. 2024

Sodišče druge stopnje je s sodbo ugodilo pritožbi in spremenilo izpodbijano sodbo sodišča prve stopnje tako, da je ugodilo tožbenemu zahtevku in naložilo tožencema, da sta dolžna plačati tožeči stranki nerazdelno 3,922.878,70 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi. Glavni razlog za ugoditev pritožbi je bil, da je tožeča stranka izkazala vse predpostavke odškodninske obveznosti, tudi zatrjevano škodo. Že iz tega izhaja, da je sodišče prve stopnje neutemeljeno zaključilo, da terjatev tožeče stranke ne obstaja z verjetnostjo.

Res je, da sodišče prve stopnje praviloma nima znanja za oceno vrednosti motornega čolna. Vendar glede na predhodno ugotovitev o nedoseganju dosedanjega zavarovanja niti 5 % vtoževane terjatve ni mogoče kar sklepati, da bo vrednost motornega čolna očitno presegala nezavarovani 95 % del terjatve.

II Cpg 5/2024, 13. 3. 2024

4. člen (Dolžnost posredovanja podatkov)

5. člen (Stvarna pristojnost sodišča)

6. člen (Sestava sodišča)

7. člen (Izvršitelji)

8. člen (Odločbe)

9. člen (Pravna sredstva in krajevna pristojnost višjega sodišča pri izvršbi na

podlagi verodostojne listine)

Vročilnica je javna listina in dokazuje resničnost tistega, kar se v njej potrjuje (prvi odstavek 224. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Pravilno izpolnjena vročilnica zato dokazuje tako samo vročitev kot tudi datum vročitve (149. člen ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Dovoljeno pa je dokazovati, da so v javni listini dejstva neresnično ugotovljena ali da je sama listina nepravilno sestavljena (četrti odstavek 224. člena ZPP). Ustaljeno stališče sodne prakse je, da zgolj z zanikanjem prejema pošiljke (dolžnica v pritožbi smiselno zatrjuje, da ji je bila pošiljka vročena dan kasneje), zakonske domneve o vročitvi iz prvega odstavka 224. člena ZPP ni mogoče izpodbiti.

Ker je dolžnica pritožbo po pošti priporočeno vložila po izteku pritožbenega roka, je njena pritožba prepozno in jo je sodišče prve stopnje utemeljeno zavrglo (prvi odstavek 343. člena ZPP v zvezi s 366. členom ZPP, oboje v zvezi s 15. členom ZIZ).

VSC Sklep I Ip 117/2024, 23. 5. 2024

Sodišče prve stopnje je ugotovilo (kar ni pritožbeno izpodbijano), da je bila s sklepom o izvršbi z dne 16. 8. 2023 na podlagi izvršilnega naslova dovoljena izvršba na dolžnikove premičnine,

da je bil ta sklep o izvršbi dolžniku vročen 13. 9. 2023 in da je dolžnik ugovor vložil 28. 9. 2023. Zaključek sodišča prve stopnje, da se je osemdnevni rok za vložitev ugovora iztekkel z dnem 22. 9. 2023, torej je dolžnik ugovor vložil po poteku osemdnevnega roka, je pravilen.

VSC Sklep I Ip 318/2023, 29. 1. 2024

Glede na pravni temelj nastanka obveznosti plačati obresti je treba razlikovati zamudne in pogodbene obresti. Zamudne obresti so obresti, ki so določene kot civilna sankcija za zamudo in tečejo v obdobju od zapadlosti denarne obveznosti (torej od nastanka zamude) do njenega plačila. Pravni temelj nastanka obveznosti plačati zamudne obresti je tako pravno dejstvo nastopa zamude z izpolnitvijo denarne obveznosti. Pri tem se lahko stranki dogovorita, da je obrestna mera zamudnih obresti nižja ali višja od obrestne mere zamudnih obresti, določene z zakonom. Terjatev iz naslova glavnice in pogodbenih obresti predstavlja judikatno terjatev, za katero velja deset letni zastaralni rok. Zamudne obresti pa predstavljajo občasne terjatve, ki izvirajo iz judikatne terjatve in zapadejo v bodoče, zato je za presojo njihovega zastaranja potrebno uporabiti določbo drugega odstavka 356. člena OZ, ki določa tri letni zastaralni rok.

Stališče, da v izvršilnem postopku kot ugovorni razlog ni mogoče uveljavljati ničnosti, je posledica dejstva, da je namen izvršilnega postopka zgolj še realizacija terjatve, ugotovljene v kvalificirani listini, izdani v predhodnem postopku, in je zato ugotavljanje njene utemeljenosti v nasprotju z naravo izvršilnega postopka.

V izvršilnem postopku narok za obravnavanje ugovora ni obligatoren, temveč je ugovor tisti, ki je namenjen podajanju pravno relevantnih trditev in predlaganju ustreznih dokazov, torej zbiranju in predlaganju ustreznega procesnega gradiva dolžnika, ki nasprotuje upnikovi terjatvi, katerega narok ne more nadomestiti.

VSL Sklep I Ip 955/2023, 26. 9. 2023

10. člen (Revizija in obnova postopka)

V postopku izvršbe in zavarovanja se smiselno uporabljajo določbe ZPP, če ni v ZIZ ali katerem drugem zakonu drugače določeno (15. člen ZIZ). Smiselna uporaba ZPP ne pride v poštev v primeru odločanja o dovoljenosti revizije. To izrecno ureja ZIZ v prvem odstavku 10. členu.

Podlage za dovoljenost revizije v postopkih odločanja o izdaji predhodne odredbe torej ni. Ta zato ne more biti niti dopuščena.

VSRS Sklep III DoR 43/2024, 16. 7. 2024

Vrhovno sodišče je v svojih odločbah že pojasnilo naravo postopka odločanja o vrnitvi otroka po MKCVMUO. Njegov namen ni vsebinsko reševanje sporov glede vprašanja starševskih pravic, temveč vzpostavitev prejšnjega stanja tako, da se zagotovi čimprejšnja vrnitev otroka v kraj, kjer je imel otrok običajno prebivališče pred protipravnim odvzemom, in se tako pristojnim organom te države omogoči, da v skladu s svojim pravom odločijo o pravicah staršev do skrbi za otroka (prim. 19. člen MKCVMUO). Postopek mora biti hiter, stopnja procesnih jamstev udeležencev pa je lahko ustrezno nižja, tako da je odločanje lahko še učinkovito. Zelo pomembno je namreč, da je otrok vrnjen, še preden se odtuji od drugega starša in preden se tako vživi v novo okolje, da bi bila njegova vrnitev v nasprotju z njegovo koristjo. Sklepi o vrnitvi otroka so tako po vsebini najbližji začasni odredbi. Revizija zoper te sklepe zato ni dovoljena.

VSRS Sklep II DoR 195/2024, 3. 7. 2024

V postopkih izvršbe in zavarovanja je revizijo mogoče dopustiti le v omejenem obsegu, kot ga določa prvi odstavek 10. člena ZIZ, zoper ostale sklepe, izdane v teh postopkih, pa revizija ni

dovoljena.

VSRS Sklep III DoR 47/2024, 11. 6. 2024

Zakonodajalec je s prvim odstavkom 10. člena ZIZ revizijo v postopkih izvršbe in zavarovanja omejil le na točno določene sklepe. To pomeni, da zoper druge sklepe, izdane v tovrstnih postopkih, revizija še vedno ni dovoljena. Če revizija ni dovoljena, pa je ni mogoče niti dopustiti.

Do enakega rezultata pridemo tudi ob upoštevanju prvega odstavka 384. člena ZPP. Postopek odločanja o izdaji začasne odredbe ne pomeni odločanja o glavni stvari. Gre za postopek, ki teče vzporedno z "glavnim" postopkom in v katerem neka (do)končna odločitev sploh ne more biti sprejeta. Namen in cilj tovrstnih postopkov je, stranki hitro in učinkovito zagotoviti neko nujno potrebno, a le začasno varstvo - torej varstvo, ki naj traja (največ) do končne odločitve o glavni stvari.

VSRS Sklep II DoR 132/2024, 5. 6. 2024

Revizijo je zakonodajalec omejil le na točno določene sklepe izdane v postopkih izvršbe in zavarovanja, in sicer na sklepe, s katerimi je zavržen ali zavrnjen predlog za izvršbo ali je bilo predlogu za izvršbo ugodeno. To pomeni, da zoper druge sklepe, izdane v tovrstnih postopkih, revizija še vedno ni dovoljena.

Poleg tega predlagatelj predloga ni vložil po pooblaščenču, ki je odvetnik, temveč sam, pri čemer ni niti zatrjeval niti izkazal, da bi imel opravljen pravniški državni izpit. Za vložitev predloga tako nima postulacijske sposobnosti in je predlog tudi iz tega razloga nedovoljen.

VSRS Sklep II DoR 91/2024, 22. 5. 2024

Predlog se zavrže.

VSRS Sklep II DoR 534/2023, 7. 2. 2024, enako VSRS Sklep II DoR 513/2023, 7. 2. 2024 – predlog za oprostitev plačila sodne takse

Sklep, izdan v obravnavani zadevi, ne spada med tiste, glede katerih bi bila revizija dovoljena. Če revizija ni dovoljena, pa je ni mogoče niti dopustiti.

VSRS Sklep II DoR 475/2023, 25. 1. 2024 – vrnitev v prejšnje stanje

Z novelo ZIZ-M je zakonodajalec omejil revizijo le na tiste sklepe v postopkih izvršbe in zavarovanja, s katerimi je bilo na drugi stopnji pravnomočno odločeno, da se predlog za izvršbo zavrže ali zavrne ali se predlogu za izvršbo ugotovi. Ker predlog za izdajo začasne odredbe ni sklep prvega odstavka 10. člena ZIZ, revizija ni dovoljena, s tem pa tudi ni dovoljen predlog za dopustitev revizije.

Ker ZIZ revizije v postopkih zavarovanja izrecno ne izključuje (več) niti je izrecno ne omogoča, je Vrhovno sodišče preverilo, ali bi lahko bila dovoljena po pravilih ZPP. Ob (zožujoči) razlagi prvega odstavka 384. člena ZPP je odgovor negativen. V njem je namreč določeno, da stranke lahko vložijo revizijo zoper sklepe, s katerimi je postopek (o glavni stvari) pravnomočno končan. To so sklepi, ki imajo dejansko naravo sodbe. Sklep o začasni odredbi ni takšen, saj postopek odločanja o izdaji začasne odredbe ne pomeni odločanja o glavni stvari.

VSRS Sklep II DoR 346/2022, 21. 9. 2022, enako VSRS Sklep II DoR 322/2022, 21. 9. 2022

Ker pravnomočna odločitev o zavrnitvi dolžnikovega ugovora dolžnika zoper sklep o vstopu novega upnika ni sklep iz prvega odstavka 10. člena ZIZ, revizija ni dovoljena, s tem pa tudi ni dovoljen predlog za dopustitev revizije.

VSRS Sklep II DoR 522/2021, 17. 11. 2021

Ker z izpodbijanim sklepom ni bilo odločeno o predlogu za izvršbo, pač pa o zahtevi za naložitev sodnih penalov, predlog za dopustitev revizije skladno z zožujočo razlago prvega odstavka

10. člena ZIZ ni dovoljen.

VSRS Sklep II DoR 488/2021, 17. 11. 2021

11. člen (Hitrost in vrstni red postopanja)

12. člen (Vrstni red poplačila več upnikov)

13. člen (Izvršitev tujih odločb, tujih poravnav in tujih javnih listin)

14. člen (Izvršba na premoženje tuje države)

15. člen (Uporaba določb zakona o pravnem postopku)

V postopku izvršbe in zavarovanja se smiselno uporabljajo določbe ZPP, če ni v ZIZ ali katerem drugem zakonu drugače določeno (15. člen ZIZ). Smiselna uporaba ZPP ne pride v poštev v primeru odločanja o dovoljenosti revizije. To izrecno ureja ZIZ v prvem odstavku 10. členu.

Podlage za dovoljenost revizije v postopkih odločanja o izdaji predhodne odredbe torej ni. Ta zato ne more biti niti dopuščena.

VSRS Sklep III DoR 43/2024, 16. 7. 2024

Pritožbeno sodišče pritrjuje upnici, da bi moralo sodišče prve stopnje glede na stanje spisa obrazložiti, zakaj šteje, da je dolžničin ugovor pravočasen. Obrazložitev izpodbijanega sklepa sodišča prve stopnje pa o tem sploh nima razlogov, zaradi česar je izpodbijani sklep tako pomanjkljiv, da se ga ne da preizkusiti. Podana je absolutna bistvena kršitev določb postopka po 14. točki drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 366. členom ZPP, oboje v zvezi s 15. členom ZIZ.

VSC Sklep I Ip 230/2024, 4. 7. 2024

V postopku z izrednimi pravnimi sredstvi stranka opravlja postopkovna dejanja samo po pooblaščenca, ki je odvetnik, razen če ima sama ali njen zakoniti zastopnik opravljen pravniški državni izpit (tretji in četrti odstavek 86. člena ZPP v povezavi s 15. členom ZIZ). V obravnavanem primeru je predlog za dopustitev revizije vložila zakonita zastopnica predlagatelja, ki pa svoji vlogi ni priložila dokazila, da ima opravljen pravniški državni izpit. Če predlogu za dopustitev revizije ni priložen dokaz o izpolnjevanju pogojev iz četrtega odstavka 86. člena ZPP, sodišče vlogo zavrže (367.č v zvezi s prvim odstavkom 91. člena ZPP).

VSRS Sklep II DoR 120/2024, 19. 6. 2024

Upnik utemeljeno graja, da je bilo v izreku izpodbijanega sklepa dolžnikovemu ugovoru, s katerim je dolžnik podal ugovor zastaranja terjatve, ugodeno v celoti, medtem ko je sodišče prve stopnje v obrazložitvi zaključilo, da do zastaranja terjatve (glavnice in v delu glede zakonskih zamudnih obresti) ni prišlo. V tem delu je torej podano nasprotje med izrekom izpodbijanega sklepa in njegovo obrazložitvijo. Izpodbijani sklep sodišča prve stopnje je obremenjen z absolutno bistveno kršitvijo pravil postopka po 14. točki drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 366. členom ZPP, oboje v zvezi s 15. členom ZIZ.

VSC Sklep I Ip 164/2024, 13. 6. 2024

Zakonodajalec je s prvim odstavkom 10. člena ZIZ revizijo v postopkih izvršbe in zavarovanja omejil le na točno določene sklepe. To pomeni, da zoper druge sklepe, izdane v tovrstnih postopkih,

revizija še vedno ni dovoljena. Če revizija ni dovoljena, pa je ni mogoče niti dopustiti.

Do enakega rezultata pridemo tudi ob upoštevanju prvega odstavka 384. člena ZPP. Postopek odločanja o izdaji začasne odredbe ne pomeni odločanja o glavni stvari. Gre za postopek, ki teče vzporedno z "glavnim" postopkom in v katerem neka (do)končna odločitev sploh ne more biti sprejeta. Namen in cilj tovrstnih postopkov je, stranki hitro in učinkovito zagotoviti neko nujno potrebno, a le začasno varstvo - torej varstvo, ki naj traja (največ) do končne odločitve o glavni stvari.

VSRS Sklep II DoR 132/2024, 5. 6. 2024

V skladu s prvim in četrtem odstavkom 343. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ je pritožba nedovoljena, če jo vloži oseba, ki nima pravnega interesa za pritožbo. Pravni interes za vložitev pritožbe ima le stranka, za katero je izdana odločba neugodna. Z izpodbijanem sklepom pa je sodišče prve stopnje izvršbo ustavilo, kar je dolžnici v korist in zato zanjo ne predstavlja neugodne odločitve. Glede na navedeno dolžnica nima pravnega interesa za pritožbo zoper ustavitev izvršbe.

VSC Sklep I Ip 144/2024, 29. 5. 2024

Vročilnica je javna listina in dokazuje resničnost tistega, kar se v njej potrjuje (prvi odstavek 224. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Pravilno izpolnjena vročilnica zato dokazuje tako samo vročitev kot tudi datum vročitve (149. člen ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Dovoljeno pa je dokazovati, da so v javni listini dejstva neresnično ugotovljena ali da je sama listina nepravilno sestavljena (četrti odstavek 224. člena ZPP). Ustaljeno stališče sodne prakse je, da zgolj z zanikanjem prejema pošiljke (dolžnica v pritožbi smiselno zatrjuje, da ji je bila pošiljka vročena dan kasneje), zakonske domneve o vročitvi iz prvega odstavka 224. člena ZPP ni mogoče izpodbiti.

Ker je dolžnica pritožbo po pošti priporočeno vložila po izteku pritožbenega roka, je njena pritožba prepozno in jo je sodišče prve stopnje utemeljeno zavrglo (prvi odstavek 343. člena ZPP v zvezi s 366. členom ZPP, oboje v zvezi s 15. členom ZIZ).

VSC Sklep I Ip 117/2024, 23. 5. 2024

Pristojnost se presodi takoj po prejemu predloga za izvršbo na podlagi navedb v predlogu in na podlagi dejstev, ki so sodišču znana (prvi in drugi odstavek 17. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Podatek o prebivališču dolžnika ni podatek, ki bi bil sodišču znan. Zato je za presojo pristojnosti, ki se ravna po prebivališču dolžnika, odločilen podatek, ki ga je upnik navedel v predlogu za izvršbo, in ne podatek, ki ga je sodišče pridobilo iz centralnega registra prebivalstva.

VSRS Sklep I R 68/2023, 10. 5. 2023

V postopku za oprostitev plačila sodne takse po utrjenem stališču sodne prakse velja prepoved ne bis in idem. Odločitev sodišča prve stopnje, ki je ponoven predlog, zavrglo, je zato pravilna. Ponovno odločanje o tovrstnem predlogu (torej po pravnomočni odločitvi o oprostitvi) bi bilo mogoče le v primeru spremenjenih okoliščin, ki jih druga dolžnica tudi po presoji pritožbenega sodišča niti ni zatrjevala.

VSC Sklep I Ip 58/2024, 12. 3. 2024

Prepoved opravljanja pravnih dejanj med prekinitvijo postopka (drugi odstavek 207. členu ZPP) v zapuščinskem postopku ne velja za ukrepe zavarovanja.

VSC Sklep I Cp 68/2024, 7. 3. 2024

Pritrditi je razlogom sodišča prve stopnje, v katerih ugotavlja pristojnosti, ki jih ima po ZEKom-2 AKOS, ki v upravnem postopku dodeljuje pravice v zvezi z upravljanjem radiofrekvenčnega spektra in posledično odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, da gre v tem delu za upravno in ne sodno pristojnost.

VSL Sklep I Cpg 46/2024, 14. 2. 2024

Sodišče je zmotno zaključilo, da v predlogu za izvršbo pomanjkljivosti, ki jo predstavlja označba mrtve fizične osebe ni mogoče odpraviti. Tovrstne primere ureja prvi odstavek 81. člena ZPP, ki se smiselno uporablja tudi v izvršilnem postopku (15. člen ZIZ).

VSC Sklep I Ip 178/2023, 23. 8. 2023

Z novelo ZIZ-M je zakonodajalec omejil revizijo le na tiste sklepe v postopkih izvršbe in zavarovanja, s katerimi je bilo na drugi stopnji pravnomočno odločeno, da se predlog za izvršbo zavrže ali zavrne ali se predlogu za izvršbo ugotovi. Ker predlog za izdajo začasnih odredb ni sklep prvega odstavka 10. člena ZIZ, revizija v teh postopkih ni dovoljena, s tem pa tudi ni dovoljen predlog za dopustitev revizije.

Ker ZIZ revizije v postopkih zavarovanja izrecno ne izključuje (več) niti je izrecno ne omogoča, je Vrhovno sodišče preverilo, ali bi lahko bila dovoljena po pravilih ZPP. Ob (zožujoči) razlagi prvega odstavka 384. člena ZPP je odgovor negativen. V njem je namreč določeno, da stranke lahko vložijo revizijo zoper sklepe, s katerimi je postopek (o glavni stvari) pravnomočno končan. To so sklepi, ki imajo dejansko naravo sodbe. Sklep o začasni odredbi ni takšen, saj postopek odločanja o izdaji začasnih odredb ne pomeni odločanja o glavni stvari.

VSRS Sklep II DoR 322/2022, 21. 9. 2022

16. člen (Pomen posameznih izrazov)

16.a člen (Identifikacijski podatki o dolžniku in upniku)

17. člen (Izvršilni naslov)

1. Splošno in načelo formalne legalitete

Ob doslednem pravnem pojmovanju odločba sklada ne predstavlja izvršilnega naslova za izterjavo preživalskih terjatev v višini nadomestila preživnine, ampak javno listino iz prvega odstavka 24. člena ZIZ, ki izkazuje prehod preživalske terjatve preživalskega upravičenca do preživalskega zavezanca v višini priznanega nadomestila preživnine na sklad.

Položaja, ko pride po izdaji izvršilnega naslova, s katerim je določena preživalska obveznost dolžnika, do (začasne) ponovne vzpostavitve družinske skupnosti, v kateri starša dejansko izvajata skupno vzgojo in varstvo otrok ter preživljata otroke v okviru skupnega gospodinjstva, ni mogoče enačiti s položajem, ko izvršilni naslov preneha veljati zaradi prenehanja otrokovega rednega šolanja po 18. letu starosti, sklenitve zakonske zaveze ali dopolnjenega 26. leta starosti. V teh primerih že po zakonu (ex lege) preneha sama pravica do preživljanja, zaradi česar sodna odločba ali sodna poravnava, s katero je bila določena preživnina, izgubi lastnost izvršilnega naslova. Ob ponovni vzpostavitvi družinske skupnosti staršev in otroka, ki sta ga starša dolžna preživljati, pa ne preneha pravica do preživljanja, temveč nastopi položaj, ko se ta pravica v času trajanja družinske skupnosti dejansko izvršuje na drug način. Zaradi preživljanja v okviru skupnega gospodinjstva in izpolnjevanja preživalske obveznosti na drug način preživalski upravičenec (oziroma zanj drugi starš) v tem času nima pravice zahtevati preživnine v denarju. Takšno pravico pa ponovno pridobi, ko skupno gospodinjstvo s preživalskim zavezancem preneha.

Vročitev obvestila o uskladitvi nadomestila preživnine preživalskemu zavezancu je bistvena z vidika veljavnosti morebitne izpolnitve preživalske obveznosti preživalskemu upravičencu oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku, ne pa z vidika prehoda terjatve v višini višjega usklajenega zneska na sklad. Ta na sklad preide že v posledici uskladitve, ki jo izkazuje obvestilo, ne

glede na to, ali in kdaj je bilo obvestilo vročeno preživninskemu zavezancu.

Sodišče druge stopnje (enako kot sodišče prve stopnje) v zvezi s presojo pravice sklada do izterjave zamudnih obresti od zneskov v višini priznanih nadomestil preživnine ni sledilo dosedanji večinski sodni praksi, ki, izhajajoč s stališč, da odločba sklada o pravici do nadomestila preživnine z obvestilom sklada o uskladitvi nadomestila preživnine ne predstavlja izvršilnega naslova za izterjavo zamudnih obresti od zneskov v višini priznanih nadomestil preživnine in da bi sklad izvršilni naslov za izterjavo zamudnih obresti moral šele pridobiti, skladu odreka pravico do izterjave zamudnih obresti. Sodišče druge stopnje se s stališčem, da odločba sklada z obvestili o uskladitvi nadomestila preživnine ne predstavlja izvršilnega naslova za izterjavo zamudnih obresti, sicer strinja. Vendar pa izpostavlja, da izvršilni naslov za izterjavo zamudnih obresti od (dela) preživninskih terjatev, ki so prešle na sklad, v razmerju do preživninskega zavezanca predstavlja sodna odločba (ali sodna poravnava), v kateri je določena preživninska obveznost, seveda pod pogojem, da je zavezancu v tej odločbi (sodni poravnavi) naloženo tudi plačilo zamudnih obresti.

VSM Sklep I Ip 139/2024, 22. 7. 2024

Tudi sklep o končanju postopka osebne stečaja, ki se je pričel pred uveljavitvijo novele ZFPPIPP-H mora določiti obrestovanje terjatev po začetku stečaja, skladno z 256. členom ZFPPIPP. Pravnomočen sklep o končanju postopka osebne stečaja je namreč izvršilni naslov za izterjavo neplačanih priznanih terjatev. Z novelo ZFPPIPP-H spremenjena določba 396. člena ZFPPIPP je to izrecno določila, vendar gre pri tem po oceni pritožbenega sodišča za redakcijsko spremembo, zaradi jasnosti. Za postopke, ki so se začeli pred uveljavitvijo novele ZFPPIPP-H, pa je potrebno določbo 396. člena ZFPPIPP razlagati v povezavi z 256. členom ZFPPIPP in stečajnemu dolžniku naložiti tudi plačilo predpisanih obresti od neplačanih priznanih terjatev.

VSL Sklep Cst 143/2024, 20. 6. 2024

Pritožbeno sodišče soglaša z zaključkom sodišča prve stopnje o neutemeljenosti ugovornih navedb glede pomanjkanja upnikovega pravnega interesa in ugovora litispence, ki jih dolžnik utemeljuje zaradi dveh istočasno vodenih postopkov za isto terjatev (obravnavanega izvršilnega postopka I 237/2024 in izvršilnega postopka VL 44554/2022). V obeh postopkih gre sicer za izterjavo denarne terjatve med istima strankama na isti podlagi, vendar z različnimi sredstvi in predmeti izvršbe. V tekoči izvršilni zadevi VL 544554/2022 je bila izvršba na nepremičnine ustavljena in je bila zaznamba sklepa o izvršbi v zemljiški knjigi pri dolžnikovi nepremičnini izbrisana, do poplačila zneska, ki se izterjuje v obravnavani zadevi, pa še ni prišlo. Zato je sodišče prve stopnje v izvršilni zadevi I 237/2024 utemeljeno sledilo ponovnemu upnikovemu predlogu za izvršbo in dovolilo izvršbo na dolžnikovo nepremičnino.

VSC Sklep I Ip 183/2024, 5. 6. 2024

Izvršilni naslov mora biti primeren za izvršbo, kar pomeni, da mora biti med drugim obveznost, ki se nalaga v izpolnitev dolžniku, dovolj določno opredeljena, da jo je mogoče izvršiti. Za izvršitev sodne odločbe pa ni bistven zgoj in samo njen izrek oziroma njegov jezikovni pomen, odločilno je, da v izreku vsebovani opis dolžnikove obveznosti do upnika omogoča opredelitev upnikove terjatve. Iz pravice do sodnega varstva namreč izhaja tudi pravica zahtevati, da se doseže izvršitev sodne odločbe, s katero je sodišče odločilo o kakšni pravici ali obveznosti. Če dolžnik sam te obveznosti ne izpolni, je za njeno prisilno izvršitev pristojno sodišče v izvršilnem postopku. Za namen takšne izvršitve pa se v praksi razlagi izrekov sodb ni mogoče izogniti.

VSL Sklep I Ip 930/2023, 26. 9. 2023

Glede na pravni temelj nastanka obveznosti plačati obresti je treba razlikovati zamudne in pogodbene obresti. Zamudne obresti so obresti, ki so določene kot civilna sankcija za zamudo in tečejo v obdobju od zapadlosti denarne obveznosti (torej od nastanka zamude) do njenega plačila. Pravni temelj nastanka obveznosti plačati zamudne obresti je tako pravno dejstvo nastopa zamude z

izpolnitvijo denarne obveznosti. Pri tem se lahko stranki dogovorita, da je obrestna mera zamudnih obresti nižja ali višja od obrestne mere zamudnih obresti, določene z zakonom. Terjatev iz naslova glavnice in pogodbenih obresti predstavlja judikatno terjatev, za katero velja deset letni zastaralni rok. Zamudne obresti pa predstavljajo občasne terjatve, ki izvirajo iz judikatne terjatve in zapadejo v bodoče, zato je za presojo njihovega zastaranja potrebno uporabiti določbo drugega odstavka 356. člena OZ, ki določa tri letni zastaralni rok.

Stališče, da v izvršilnem postopku kot ugovorni razlog ni mogoče uveljavljati ničnosti, je posledica dejstva, da je namen izvršilnega postopka zgolj še realizacija terjatve, ugotovljene v kvalificirani listini, izdani v predhodnem postopku, in je zato ugotavljanje njene utemeljenosti v nasprotju z naravo izvršilnega postopka.

V izvršilnem postopku narok za obravnavanje ugovora ni obligatoren, temveč je ugovor tisti, ki je namenjen podajanju pravno relevantnih trditev in predlaganju ustreznih dokazov, torej zbiranju in predlaganju ustreznega procesnega gradiva dolžnika, ki nasprotuje upnikovi terjatvi, katerega narok ne more nadomestiti.

VSL Sklep I Ip 955/2023, 26. 9. 2023

Značaj judikatne terjatve, za katere velja desetletni zastaralni rok, imajo samo tiste obveznosti dolžnika po izvršilnem naslovu, ki so zapadle v plačilo ob sklenitvi oziroma zapadlosti sodne poravnave. Tri letni zastaralni rok tako velja tudi za izterjavo bodočih obrokov uporabnin, ki temeljijo na pravnomočnem izvršilnem naslovu. Za njih torej ne velja deset letni zastaralni rok, kot je to napačno zaključilo sodišče prve stopnje.

VSL Sklep I Ip 1119/2023, 11. 10. 2023

Glede na vsebino Pogodbe o potrditvi odstopa z dne 2. 7. 2019 in nespornega dejstva, da je edini navedeni dolžnik v prilogah pogodbe S. d.o.o. (in ne tožnik), se pritožbeno sodišče strinja s pritožnikom, da iz te pogodbe ne izhaja, kar zmotno zaključuje sodišče prve stopnje, da bi naj C. (kot pravna naslednica E. d.d.) prenesla terjatev do tožnika. Zato ne drži niti nadaljnji zaključek sodišča, da je s tem tudi tožnikova terjatev (kar je, kot pravilno opozarja tožnik, že pojmovno zgrešeno; kvečjemu bi to lahko bila tožnikova obveznost) pravno veljavno odstopljena in prenesena na toženca. Pritožbeno sodišče se strinja s pritožnikom, da sodišče prve stopnje svoj zmoten zaključek neutemeljeno utemeljuje s sklicevanjem na kreditne pogodbe, saj le-te sploh niso izvršilni naslov in v njih pojmovno ni določbe o prehodu terjatve.

VSC Sodba Cp 310/2023, 9. 11. 2023

2. Sodna odločba in sodna poravnava

Tudi sklep o končanju postopka osebnega stečaja, ki se je pričel pred uveljavitvijo novele ZFPPIPP-H mora določiti obrestovanje terjatev po začetku stečaja, skladno z 256. členom ZFPPIPP. Pravnomočen sklep o končanju postopka osebnega stečaja je namreč izvršilni naslov za izterjavo neplačanih priznanih terjatev. Z novelo ZFPPIPP-H spremenjena določba 396. člena ZFPPIPP je to izrecno določila, vendar gre pri tem po oceni pritožbenega sodišča za redakcijsko spremembo, zaradi jasnosti. Za postopke, ki so se začeli pred uveljavitvijo novele ZFPPIPP-H, pa je potrebno določbo 396. člena ZFPPIPP razlagati v povezavi z 256. členom ZFPPIPP in stečajnemu dolžniku naložiti tudi plačilo predpisanih obresti od neplačanih priznanih terjatev.

VSL Sklep Cst 143/2024, 20. 6. 2024

Značaj judikatne terjatve, za katere velja desetletni zastaralni rok, imajo samo tiste obveznosti dolžnika po izvršilnem naslovu, ki so zapadle v plačilo ob sklenitvi oziroma zapadlosti sodne poravnave. Tri letni zastaralni rok tako velja tudi za izterjavo bodočih obrokov uporabnin, ki temeljijo na pravnomočnem izvršilnem naslovu. Za njih torej ne velja deset letni zastaralni rok, kot je to

napačno zaključilo sodišče prve stopnje.

VSL Sklep I Ip 1119/2023, 11. 10. 2023

Izvršilni naslov mora biti primeren za izvršbo, kar pomeni, da mora biti med drugim obveznost, ki se nalaga v izpolnitev dolžniku, dovolj določno opredeljena, da jo je mogoče izvršiti. Za izvršitev sodne odločbe pa ni bistven zgolj in samo njen izrek oziroma njegov jezikovni pomen, odločilno je, da v izreku vsebovani opis dolžnikove obveznosti do upnika omogoča opredelitev upnikove terjatve. Iz pravice do sodnega varstva namreč izhaja tudi pravica zahtevati, da se doseže izvršitev sodne odločbe, s katero je sodišče odločilo o kakšni pravici ali obveznosti. Če dolžnik sam te obveznosti ne izpolni, je za njeno prisilno izvršitev pristojno sodišče v izvršilnem postopku. Za namen takšne izvršitve pa se v praksi razlagi izrekov sodb ni mogoče izogniti.

VSL Sklep I Ip 930/2023, 26. 9. 2023

3. Izvršljiv notarski zapis

4. Druga izvršljiva odločba ali listina, za katero zakon, ratificirana in objavljena mednarodna pogodba ali pravni akt Evropske unije, ki se v Republiki Sloveniji uporablja neposredno, določa, da je izvršilni naslov

18. člen (Odločba in poravnava)

19. člen (Izvršljivost odločbe)

Res je sicer, da se je toženka na predlagane dokaze "kot doslej" sklicevala tudi ob podaji nadaljnjih navedb, vendar pa to tudi po presoji sodišča druge stopnje ne more pomeniti, da je toženka za vse nadaljnje trditve, pod katere je navedla dokaz: "kot doslej", predlagala vse že predhodno predlagane dokaze, temveč lahko pomeni zgolj, da toženka nadaljnjih dokazov ne predlaga. Toženka je namreč v zvezi z opozorilom in trpinčenjem predlagala tudi nekatere priče in listinske dokaze, ki so se glede na podano trditveno podlago nanašali izključno na očitke v opozorilu, zato ni bilo mogoče sklepati, da toženka te iste dokaze "kot doslej" predlaga tudi za vse ostale trditve, ki jih je podala v nadaljevanju odgovora na tožbo in nadaljnjih vlogah, ko ni predlagala nobenih novih dokazov, temveč pod dokaz zgolj zapisala "kot doslej". Stališče toženke, da gre pri tem za uveljavljeno nomotehniko predlaganja dokazov, s čimer so zajeti vsi dokazi, predlagani s to vlogo in z vsemi predhodnimi vlogami stranke v spisu, ni pravilno. Res je, da je tak način predlaganja dokazov v spisih relativno pogost, vendar stranka, ki glede na podano trditveno podlago za njo hkrati določno ne predlaga ustreznih relevantnih dokazov, s tako "nomotehniko" tvega, da bodo katera od zatrjevanih dejstev ostala nedokazana. Vsaka stranka mora namreč v skladu z 212. členom ZPP navesti dejstva in predlagati dokaze, na katere opira svoj zahtevek ali s katerimi izpodbija navedbe in dokaze nasprotnika.

Glede na porazdelitev dokaznega bremena v materialnih predpisih (prvi odstavek 84. člena ZDR-1) in upoštevanje zastopanost obeh strank po kvalificiranih pooblaščenih (12. člen ZPP - argument a contrario) načelo materialnega procesnega vodstva po 285. členu ZPP ne more iti tako daleč, da bi morale sodišče za vsak sklop pravno relevantnih dejstev posebej (toženo) stranko pozivati na podajo relevantnih dokaznih predlogov, sploh če stranka ocenjuje, da "kot doslej" predlagani dokazi zadoščajo.

Neutemeljen je tudi pritožbeni očitek, da naj bi sodišče prve stopnje prekoračilo tožbeni zahtevek v II. in III. točki izreka s tem, ko je v ta del izreka (da je toženka dolžna tožnico pozvati nazaj na delo ter da je dolžna vzpostaviti delovno razmerje, jo prijaviti v obvezna zavarovanja in ji

priznati pravice iz delovnega razmerja) samo dodalo tekst "v 8 dneh od vročitve sodbe". Taka opredelitev paricijskega roka je utemeljena na 29. členu ZDSS-1, v skladu s katerim lahko sodišče v sodbi, s katero naloži kakšno dajatev, določi osemdnevni rok za njeno izpolnitev.

Materialnopravno pravilen je prvostopni zaključek, da se lahko delavcu v odpovedi očitajo samo kršitve obveznosti iz delovnega razmerja, ki so bile storjene po prejemu pisnega opozorila, ne pa kršitve, ki so bile storjene pred tem. Ni pomembno, kdaj je toženka kot delodajalec izvedela za morebitne kršitve, temveč le, kdaj naj bi tožnik kršitve storil, kar izhaja že iz samega namena pisnega opozorila, ki je v varstvu delavca kot šibkejše stranke pogodbe o zaposlitvi, saj delodajalcu nalaga obveznosti, ki naj bi delavca varovale pred neutemeljenimi in prenagljenimi odpovedmi in mu zagotovile, da se lahko praviloma vnaprej seznaniti z možnostjo odpovedi in svoje nadaljnje ravnanje temu prilagodi.

VDSS Sodba Pdp 168/2024, 23. 5. 2024

20. člen (Izvršljivost poravnave)

Značaj judikatne terjatve, za katere velja desetletni zastaralni rok, imajo samo tiste obveznosti dolžnika po izvršilnem naslovu, ki so zapadle v plačilo ob sklenitvi oziroma zapadlosti sodne poravnave. Tri letni zastaralni rok tako velja tudi za izterjavo bodočih obrokov uporabnin, ki temeljijo na pravnomočnem izvršilnem naslovu. Za njih torej ne velja deset letni zastaralni rok, kot je to napačno zaključilo sodišče prve stopnje.

VSL Sklep I Ip 1119/2023, 11. 10. 2023

20.a člen (Izvršljivost notarskega zapisa)

Notarska pomočnica je zasebne listine potrdila in jih na predpisan način spojila z notarskim zapisom oziroma jih pripojila k notarskemu zapisu, s tem pa so postale njegov sestavni del. V notarskem zapisu podano soglasje z neposredno izvršljivostjo notarske listine (clausula exequendi) je glede na pojasnjeno dano glede vseh dogovorjenih obveznosti, torej tudi glede obveznosti po kreditni pogodbi, s tem pa ima ta notarski zapis vsebino in naravo izvršilnega naslova po 20.a členu ZIZ in to v celotnem obsegu.

Izvršilni postopek ni namenjen ukinjanju izvršilnega naslova oziroma ugotovitvi njegove ničnosti, zato izvršilno sodišče ni pristojno presojati njegove pravilnosti in upniku na tej podlagi, z učinkom pravnomočnosti, trajno odreči pravico do izvršbe na podlagi neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

V zvezi z zastaranjem glavnice po notarskem zapisu obstaja obširna, enotna in ustaljena sodna praksa, po kateri (glavna) terjatev iz izvršljivega notarskega zapisa enako kot judikatna terjatev zastara v desetih letih.

V času od 12. 3. 2020 do 31. 5. 2020 so bili izpolnjeni pogoji za uporabo 360. člena OZ zaradi epidemije Covid-19 in z namenom njenega obvladovanja izrečenih izrednih ukrepov, kar pomeni, da je bil tek zastaralnega roka v tem času zadržan in se je skladno s pravilom iz drugega odstavka 361. člena OZ podaljšal za čas trajanja nepremagljive ovire.

Ugasnitev oziroma zastaranje hipoteke zaradi poteka časa po peti alineji drugega odstavka v zvezi s tretjim odstavkom 154. člena SPZ daje šele pravico zahtevati njen izbris, formalno pa hipoteka do trenutka dejanskega izbrisa še vedno obstaja in skladno s publicitetnimi učinki zemljiške knjige tudi veže. Na hipoteko je vezano tudi izvršilno sodišče, ki v izvršilnem postopku ne more presojati dejstev v zvezi z ugasnitvijo oziroma zastaranjem hipoteke zaradi poteka časa, saj je ta presoja

Izvršba

pridržana zemljiškoknjižnemu sodišču v postopku za izbris starih hipotek oziroma pravnemu sodišču v postopku s tožbo na ugotovitev, da je hipoteka ugasnila, ali v postopku s tožbo na izdajo izbrisnega dovoljenja.

VSL Sklep I Ip 337/2024, 9. 4. 2024

Upnik utemeljeno navaja, da je bilo mogoče, glede na pogodbeno določilo, višino pogodbene kazni za vsak dan zamude enostavno izračunati z osnovno računsko operacijo ob sklenitvi neposredno izvršljivega notarskega zapisa. Kdaj bo dolžnik izpraznil upnikovo nepremičnino in mu jo izročil v posest je v celoti v njegovi sferi in ga pogodbeni kazni sili k čim prejšnji izročitvi oziroma ga odvrta od zamude.

VSC Sklep II Ip 48/2024, 20. 3. 2024

Glede na pravni temelj nastanka obveznosti plačati obresti je treba razlikovati zamudne in pogodbene obresti. Zamudne obresti so obresti, ki so določene kot civilna sankcija za zamudo in tečejo v obdobju od zapadlosti denarne obveznosti (torej od nastanka zamude) do njenega plačila. Pravni temelj nastanka obveznosti plačati zamudne obresti je tako pravno dejstvo nastopa zamude z izpolnitvijo denarne obveznosti. Pri tem se lahko stranki dogovorita, da je obrestna mera zamudnih obresti nižja ali višja od obrestne mere zamudnih obresti, določene z zakonom. Terjatev iz naslova glavnice in pogodbениh obresti predstavlja judikatno terjatev, za katero velja deset letni zastaralni rok. Zamudne obresti pa predstavljajo občasne terjatve, ki izvirajo iz judikatne terjatve in zapadejo v bodoče, zato je za presojo njihovega zastaranja potrebno uporabiti določbo drugega odstavka 356. člena OZ, ki določa tri letni zastaralni rok.

Stališče, da v izvršilnem postopku kot ugovorni razlog ni mogoče uveljavljati ničnosti, je posledica dejstva, da je namen izvršilnega postopka zgolj še realizacija terjatve, ugotovljene v kvalificirani listini, izdani v predhodnem postopku, in je zato ugotavljanje njene utemeljenosti v nasprotju z naravo izvršilnega postopka.

V izvršilnem postopku narok za obravnavanje ugovora ni obligatoren, temveč je ugovor tisti, ki je namenjen podajanju pravno relevantnih trditev in predlaganju ustreznih dokazov, torej zbiranju in predlaganju ustreznega procesnega gradiva dolžnika, ki nasprotuje upnikovi terjatvi, katerega narok ne more nadomestiti.

VSL Sklep I Ip 955/2023, 26. 9. 2023

V skladu z 280. členom OZ mora biti obveznost izpolnjena upniku ali osebi, ki jo določa zakon, sodna odločba ali pogodbe med upnikom in dolžnikom ali jo je določil sam upnik. Izpolnitev je veljavna tudi, kadar je opravljena tretjemu, če jo je upnik pozneje odobril ali če jo je izkoristil.

Izvršba mora biti učinkovita in opravljena brez zavlačevanja, zakon pa mora zlasti upoštevati interes upnika, da se zagotovi učinkovitost izvršbe. Ustavni pomen načela enakopravnosti in test sorazmernosti morata imeti v izvršilnem postopku drugačen pomen kot na primer v ureditvi pravnega postopka. Odlog izvršbe pomeni zastoj v stadiju opravljanja izvršbe, zato ga je treba urediti omejitveno. Za odlog izvršbe morajo biti izpolnjeni strogi pogoji, sicer bi bila izvotljena pravica do sodnega varstva. Določba ZIZ še ne utemeljuje zaključka, da bi bila v vseh primerih izključena izvršba na dom dolžnika zaradi izterjave relativno nizke terjatve. Upoštevati je namreč treba okoliščine in posebnosti vsakega konkretnega primera, to je tudi dejstvo, da se na isto dolžnikovo nepremičnino vodi več izvršb za terjatve, katerih skupna vrednost pa ni več majhna.

VSL Sklep I Ip 767/2023, 18. 8. 2023

21. člen (Primernost izvršilnega naslova za izvršbo)

1. Splošno

Ob doslednem pravnem pojmovanju odločba sklada ne predstavlja izvršilnega naslova za izterjavo preživninskih terjatev v višini nadomestila preživnine, ampak javno listino iz prvega odstavka 24. člena ZIZ, ki izkazuje prehod preživninske terjatve preživninskega upravičenca do preživninskega zavezanca v višini priznanega nadomestila preživnine na sklad.

Položaja, ko pride po izdaji izvršilnega naslova, s katerim je določena preživninska obveznost dolžnika, do (začasne) ponovne vzpostavitve družinske skupnosti, v kateri starša dejansko izvajata skupno vzgojo in varstvo otrok ter preživljata otroke v okviru skupnega gospodinjstva, ni mogoče enačiti s položajem, ko izvršilni naslov preneha veljati zaradi prenehanja otrokovega rednega šolanja po 18. letu starosti, sklenitve zakonske zaveze ali dopolnjenega 26. leta starosti. V teh primerih že po zakonu (ex lege) preneha sama pravica do preživljanja, zaradi česar sodna odločba ali sodna poravnava, s katero je bila določena preživnina, izgubi lastnost izvršilnega naslova. Ob ponovni vzpostavitvi družinske skupnosti staršev in otroka, ki sta ga starša dolžna preživljati, pa ne preneha pravica do preživljanja, temveč nastopi položaj, ko se ta pravica v času trajanja družinske skupnosti dejansko izvršuje na drug način. Zaradi preživljanja v okviru skupnega gospodinjstva in izpolnjevanja preživninske obveznosti na drug način preživninski upravičenec (oziroma zanj drugi starš) v tem času nima pravice zahtevati preživnine v denarju. Takšno pravico pa ponovno pridobi, ko skupno gospodinjstvo s preživninskim zavezancem preneha.

Vročitev obvestila o uskladitvi nadomestila preživnine preživninskemu zavezancu je bistvena z vidika veljavnosti morebitne izpolnitve preživninske obveznosti preživninskemu upravičencu oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku, ne pa z vidika prehoda terjatve v višini višjega usklajenega zneska na sklad. Ta na sklad preide že v posledici uskladitve, ki jo izkazuje obvestilo, ne glede na to, ali in kdaj je bilo obvestilo vročeno preživninskemu zavezancu.

Sodišče druge stopnje (enako kot sodišče prve stopnje) v zvezi s presojo pravice sklada do izterjave zamudnih obresti od zneskov v višini priznanih nadomestil preživnine ni sledilo dosedanji večinski sodni praksi, ki, izhajajoč s stališč, da odločba sklada o pravici do nadomestila preživnine z obvestilom sklada o uskladitvi nadomestila preživnine ne predstavlja izvršilnega naslova za izterjavo zamudnih obresti od zneskov v višini priznanih nadomestil preživnine in da bi sklad izvršilni naslov za izterjavo zamudnih obresti moral šele pridobiti, skladu odreka pravico do izterjave zamudnih obresti. Sodišče druge stopnje se s stališčem, da odločba sklada z obvestili o uskladitvi nadomestila preživnine ne predstavlja izvršilnega naslova za izterjavo zamudnih obresti, sicer strinja. Vendar pa izpostavlja, da izvršilni naslov za izterjavo zamudnih obresti od (dela) preživninskih terjatev, ki so prešle na sklad, v razmerju do preživninskega zavezanca predstavlja sodna odločba (ali sodna poravnava), v kateri je določena preživninska obveznost, seveda pod pogojem, da je zavezancu v tej odločbi (sodni poravnavi) naloženo tudi plačilo zamudnih obresti.

VSM Sklep I Ip 139/2024, 22. 7. 2024

Tudi sklep o končanju postopka osebne stečaja, ki se je pričel pred uveljavitvijo novele ZFPPIPP-H mora določiti obrestovanje terjatev po začetku stečaja, skladno z 256. členom ZFPPIPP. Pravnomočen sklep o končanju postopka osebne stečaja je namreč izvršilni naslov za izterjavo neplačanih priznanih terjatev. Z novelo ZFPPIPP-H spremenjena določba 396. člena ZFPPIPP je to izrecno določila, vendar gre pri tem po oceni pritožbenega sodišča za redakcijsko spremembo, zaradi jasnosti. Za postopke, ki so se začeli pred uveljavitvijo novele ZFPPIPP-H, pa je potrebno določbo 396. člena ZFPPIPP razlagati v povezavi z 256. členom ZFPPIPP in stečajnemu dolžniku naložiti tudi plačilo predpisanih obresti od neplačanih priznanih terjatev.

VSL Sklep Cst 143/2024, 20. 6. 2024

Izvršba

Toženec ima tako sporno nepremičnino, katere izpraznitev in izročitev zahteva tožnica, v skladu z 92. členom Stvarnopravnega zakonika (v nadaljevanju SPZ) v posesti brez pravnega temelja in jo noče izročiti tožnici na način, da bi od tam odstranil svoje stvari in jo prenehal uporabljati.

Prvi odstavek 21. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (v nadaljevanju ZIZ) določa, da je izvršilni naslov primeren za izvršbo, če so v njem navedeni upnik in dolžnik ter predmet, vrsta, obseg in čas izpolnitve obveznosti.

VSM Sodba I Cp 272/2024, 14. 5. 2024

Prvi odstavek 21. člena Zakona o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) določa, da je izvršilni naslov primeren za izvršbo, če so v njem navedeni upnik in dolžnik ter predmet, vrsta, obseg in čas izpolnitve obveznosti. Predmet obveznosti je določen, če je jasno, enopomensko individualiziran, če je po objektivnih merilih določljiv, ali če izvršilni naslov vsebuje podatke, s pomočjo katerih ga je mogoče določiti.

V skladu s 66. členom SPZ solastniki uresničujejo upravičenje uporabe na način, da imajo na stvari skupno posest in jo skupaj z drugimi solastniki uporabljajo sorazmerno svojemu idealnemu deležu, ne da bi s tem kršili pravice drugih solastnikov.

Solastniku je mogoče odreči določeno lastninsko pravno varstvo takrat, ko bi bilo z ugoditvijo zahtevku nesorazmerno poseženo v t.i. solastnikovi ustavni pravici - pravici do zasebnosti (35. člen URS) in nedotakljivosti stanovanja (36. člen URS).

VSM Sodba I Cp 292/2024, 14. 5. 2024

Dolžnica tega postopka ni osebna dolžnica, temveč hipotekarna oziroma realna dolžnica. Svoje nepremičnine je na pogodbeni podlagi zastavila za tuj dolg. Upnica zato od nje (v pravnem postopku) ni mogla zahtevati, da plača zavarovano terjatev. Lahko je uveljavljala, da sodišče toženki (dolžnici) naloži, da je dolžna priznati, da je tožnica (upnica) upravičena zahtevati poplačilo svoje terjatve iz zastavljenih nepremičnin in dopustiti poplačilo te terjatve z izvršbo na zastavljene nepremičnine.

VSK Sklep I Ip 241/2023, 31. 1. 2024

Glede na vsebino Pogodbe o potrditvi odstopa z dne 2. 7. 2019 in nespornega dejstva, da je edini navedeni dolžnik v prilogah pogodbe S. d.o.o. (in ne tožnik), se pritožbeno sodišče strinja s pritožnikom, da iz te pogodbe ne izhaja, kar zmotno zaključuje sodišče prve stopnje, da bi naj C. (kot pravna naslednica E. d.d.) prenesla terjatev do tožnika. Zato ne drži niti nadaljnji zaključek sodišča, da je s tem tudi tožnikova terjatev (kar je, kot pravilno opozarja tožnik, že pojmovno zgrešeno; kvečjemu bi to lahko bila tožnikova obveznost) pravno veljavno odstopljena in prenesena na toženca. Pritožbeno sodišče se strinja s pritožnikom, da sodišče prve stopnje svoj zmoten zaključek neutemeljeno utemeljuje s sklicevanjem na kreditne pogodbe, saj le-te sploh niso izvršilni naslov in v njih pojmovno ni določbe o prehodu terjatve.

VSC Sodba Cp 310/2023, 9. 11. 2023

Izvršilni naslov mora biti primeren za izvršbo, kar pomeni, da mora biti med drugim obveznost, ki se nalaga v izpolnitev dolžniku, dovolj določno opredeljena, da jo je mogoče izvršiti. Za izvršitev sodne odločbe pa ni bistven zgoj in samo njen izrek oziroma njegov jezikovni pomen, odločilno je, da v izreku vsebovani opis dolžnikove obveznosti do upnika omogoča opredelitev upnikove terjatve. Iz pravice do sodnega varstva namreč izhaja tudi pravica zahtevati, da se doseže izvršitev sodne odločbe, s katero je sodišče odločilo o kakšni pravici ali obveznosti. Če dolžnik sam te obveznosti ne izpolni, je za njeno prisilno izvršitev pristojno sodišče v izvršilnem postopku. Za namen takšne izvršitve pa se v praksi razlagi izrekov sodb ni mogoče izogniti.

VSL Sklep I Ip 930/2023, 26. 9. 2023

2. Rok za prostovoljno izpolnitev obveznosti

22. člen (Plačilo zamudnih obresti)

23. člen (Verodostojna listina)

24. člen (Prehod terjatve ali obveznosti)

Ob doslednem pravnem pojmovanju odločba sklada ne predstavlja izvršilnega naslova za izterjavo preživninskih terjatev v višini nadomestila preživnine, ampak javno listino iz prvega odstavka 24. člena ZIZ, ki izkazuje prehod preživninske terjatve preživninskega upravičenca do preživninskega zavezanca v višini priznanega nadomestila preživnine na sklad.

Položaja, ko pride po izdaji izvršilnega naslova, s katerim je določena preživninska obveznost dolžnika, do (začasne) ponovne vzpostavitve družinske skupnosti, v kateri starša dejansko izvajata skupno vzgojo in varstvo otrok ter preživljata otroke v okviru skupnega gospodinjstva, ni mogoče enačiti s položajem, ko izvršilni naslov preneha veljati zaradi prenehanja otrokovega rednega šolanja po 18. letu starosti, sklenitve zakonske zaveze ali dopolnjenega 26. leta starosti. V teh primerih že po zakonu (ex lege) preneha sama pravica do preživljanja, zaradi česar sodna odločba ali sodna poravnava, s katero je bila določena preživnina, izgubi lastnost izvršilnega naslova. Ob ponovni vzpostavitvi družinske skupnosti staršev in otroka, ki sta ga starša dolžna preživljati, pa ne preneha pravica do preživljanja, temveč nastopi položaj, ko se ta pravica v času trajanja družinske skupnosti dejansko izvršuje na drug način. Zaradi preživljanja v okviru skupnega gospodinjstva in izpolnjevanja preživninske obveznosti na drug način preživninski upravičenec (oziroma zanj drugi starš) v tem času nima pravice zahtevati preživnine v denarju. Takšno pravico pa ponovno pridobi, ko skupno gospodinjstvo s preživninskim zavezancem preneha.

Vročitev obvestila o uskladitvi nadomestila preživnine preživninskemu zavezancu je bistvena z vidika veljavnosti morebitne izpolnitve preživninske obveznosti preživninskemu upravičencu oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku, ne pa z vidika prehoda terjatve v višini višjega usklajenega zneska na sklad. Ta na sklad preide že v posledici uskladitve, ki jo izkazuje obvestilo, ne glede na to, ali in kdaj je bilo obvestilo vročeno preživninskemu zavezancu.

Sodišče druge stopnje (enako kot sodišče prve stopnje) v zvezi s presojo pravice sklada do izterjave zamudnih obresti od zneskov v višini priznanih nadomestil preživnine ni sledilo dosednji večinski sodni praksi, ki, izhajajoč s stališč, da odločba sklada o pravici do nadomestila preživnine z obvestilom sklada o uskladitvi nadomestila preživnine ne predstavlja izvršilnega naslova za izterjavo zamudnih obresti od zneskov v višini priznanih nadomestil preživnine in da bi sklad izvršilni naslov za izterjavo zamudnih obresti moral šele pridobiti, skladu odreka pravico do izterjave zamudnih obresti. Sodišče druge stopnje se s stališčem, da odločba sklada z obvestili o uskladitvi nadomestila preživnine ne predstavlja izvršilnega naslova za izterjavo zamudnih obresti, sicer strinja. Vendar pa izpostavlja, da izvršilni naslov za izterjavo zamudnih obresti od (dela) preživninskih terjatev, ki so prešle na sklad, v razmerju do preživninskega zavezanca predstavlja sodna odločba (ali sodna poravnava), v kateri je določena preživninska obveznost, seveda pod pogojem, da je zavezancu v tej odločbi (sodni poravnavi) naloženo tudi plačilo zamudnih obresti.

VSM Sklep I Ip 139/2024, 22. 7. 2024

Izvršilni postopek temelji na načelu stroge formalne legalitete, zato izvršilno sodišče lahko nadaljuje postopek z novo stranko (dedičem umrle stranke) le, ko so mu znani dediči, torej pod pogojem sklepa o dedovanju ali ustrezne ugotovitvene tožbe (171. člen ZPP). Če te kvalificirane

listine ni, ZIZ določa zahtevo, da izvršilno sodišče postavi začasnega skrbnika in le tako lahko nadaljuje postopek izvršbe.

VSL Sklep I Ip 351/2024, 10. 5. 2024

Glede na prvi odstavek 636. člena ZGD-1 sta za obveznost upnikov odgovorna prvotni dolžnik (prenosna družba) in (novi) dolžnik (prevzemna družba) solidarno (pasivna legitimacija obeh). Upniki so predlogu za izvršbo, v katerem so se sklicevali na prehod terjatve na dolžnika v skladu s 24. členom ZIZ in 636. členom ZGD-1, (med drugim) priložili tudi notarski zapis Pogodbe o delitvi s prevzemom v zvezi s sklepom Okrajnega sodišča v Celju I 322/2022 (izdanim na podlagi sodbe Okrajnega sodišča v Celju P 68/2022 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Celju Cp 21/2022), kar zadošča za zaključek, da je bila terjatev upnikov dodeljena dolžniku v skladu s prvim odstavkom 636. člena ZIZ in je prešla nanj v skladu s 24. členom ZIZ. S tem se je dokazno breme glede dejstva, da terjatev upnikov s Pogodbo o delitvi in prevzemu ni bila dodeljena dolžniku, prevalilo na dolžnika (ki ima za to vso potrebno dokumentacijo in listine, za razliko od upnikov), ki pa ga v ugovornem postopku ni zmožgal in v ugovoru tudi ni izkazal, da bi bila njegova solidarna odgovornost omejena. V ugovoru je namreč v zvezi s tem le posplošno navedel, da terjatev upnikov ni prešla na dolžnika, in še, da je prevzeto premoženje enako prevzetim obveznostim, zaradi česar ni podane njegove solidarne odgovornosti. Slednje pa, kot je pravilno pojasnilo že sodišče prve stopnje, glede na to, da ni uspel dokazati, da je solidarno odgovoren le do višine prevzetega premoženja, ni bistveno.

VSC Sklep I Ip 73/2024, 28. 3. 2024

Odločilna je ugotovitev, da je novi upnik z vlogo z dne obvestil sodišče o pripojitvi prejšnjega upnika k novemu upniku in priložil sklepa Okrožnega sodišča v Ljubljani Srg 2022/76730 z dne 30. 12. 2022 in Srg 2022/76308 z dne 30. 12. 2022.

VSC Sklep II Ip 330/2023, 7. 2. 2024

Glede na vsebino Pogodbe o potrditvi odstopa z dne 2. 7. 2019 in nespornega dejstva, da je edini navedeni dolžnik v prilogah pogodbe S. d.o.o. (in ne tožnik), se pritožbeno sodišče strinja s pritožnikom, da iz te pogodbe ne izhaja, kar zmotno zaključuje sodišče prve stopnje, da bi naj C. (kot pravna naslednica E. d.d.) prenesla terjatev do tožnika. Zato ne drži niti nadaljnji zaključek sodišča, da je s tem tudi tožnikova terjatev (kar je, kot pravilno opozarja tožnik, že pojmovno zgrešeno; kvečjemu bi to lahko bila tožnikova obveznost) pravno veljavno odstopljena in prenesena na toženca. Pritožbeno sodišče se strinja s pritožnikom, da sodišče prve stopnje svoj zmoten zaključek neutemeljeno utemeljuje s sklicevanjem na kreditne pogodbe, saj le-te sploh niso izvršilni naslov in v njih pojmovno ni določbe o prehodu terjatve.

VSC Sodba Cp 310/2023, 9. 11. 2023

25. člen (Izvršba proti družbeniku)

26. člen (Pogojna in vzajemna obveznost)

27. člen (Alternativna obveznost po dolžnikovi izbiri)

28. člen (Fakultativna pravica dolžnika)

29. člen (Vloge)

CSD ne presoja, pač pa deluje kot strokovni pomočnik sodišča. Njegova naloga je, da poroča sodišču in poda strokovno mnenje o dejstvih in okoliščinah, ki jih zaznajo strokovni delavci CSD. Navedbe CSD v poročilu in mnenju se sicer štejejo za izpovedbe osebe, ki ima o teh dejstvih posebno strokovno znanje, a to ne pomeni, da niso podvržene dokazni oceni sodišča.

VSL Sklep IV Cp 104/2024, 27. 3. 2024

Vloge, s katero upnik omejuje oziroma umika predlog za izvršbo, ni utemeljeno šteti kot obrazloženo vlogo, ker ZIZ, ki ureja umik in omejitev predloga za izvršbo, za takšne vloge ne zahteva obrazložitve, saj zadošča že izjava o omejitvi oziroma umiku predloga, ker je terjatev (delno) plačana. S spremembo in dopolnitvijo OT je bila na novo dodana v tarifni številki 31 točka 9, ki predpisuje vrednost odvetniških storitev v višini 50 točk za druge vloge v izvršilnem postopku, kamor je po presoji sodišča druge stopnje potrebno šteti tudi potrebne upnikove umike izvršilnega predloga.

VSL Sklep I Ip 695/2023, 26. 6. 2023

29.a člen (Narok)

V postopku zavarovanja oprava naroka ni obvezna. Pravici do izjave je zato zadoščeno, če ima stranka možnost pisne izjasnitve.

VSL Sklep IV Cp 1148/2024, 26. 7. 2024

Postopanje sodišča prve stopnje je v nasprotju s splošnim načelom prepovedi ravnanja v nasprotju s predhodno opravljenim ravnanjem (prepoved venire contra factum proprium). To načelo ne veže le strank v postopku v okviru načela vestnosti in poštenja, ampak tudi sodišče v okviru zagotavljanja poštenega sojenja (22. in 23. člen URS) in pravne varnosti kot podnačela pravne države (2. člen URS). Stranke lahko učinkovito uveljavljajo sodno varstvo in sodelujejo v postopku le, če se lahko zanesejo na ravnanja in stališča sodišča, ki jih načeloma ne sme brez pojasnila in utemeljenega razloga spreminjati.

Sodišče prve stopnje je razpisalo narok, na katerem je tudi izvedlo zaslišanje upnikovega pooblaščenca kot priče (v zvezi z obstojem dogovora novacije), nato narok prekinilo in ni zaslišalo dolžnika iz procesnega razloga, ker pooblaščenec po zaslišanju kot priče ne more več zastopati upnika, upnik pa ni bil prisoten, pri čemer je pojasnilo, da mora imeti možnost poiskati novega pooblaščenca. Pri tem je sodišča prve stopnje navedlo, da bodo o novem naroku stranke pisno obveščene. Dolžnik je zato utemeljeno pričakoval, da bo lahko v nadaljevanju sodeloval v postopku dokazovanja dogovora glede novacije in se tudi izjavil o rezultatih dokazovanja, kar pa se ni zgodilo, saj novega naroka sodišče prve stopnje nikoli ni izvedlo. Sodišče prve stopnje je po preteku daljšega časovnega obdobja le še izdalo obravnavani sklep o ugovoru, ne da bi predhodno strankam svoje ravnanje

pojasnilo in jim omogočilo, da se odzovejo na situacijo, ki je zanje zagotovo pomenila presenečenje. Stranke morajo imeti možnost, da se branijo pred vsemi procesnimi dejanji, ki lahko vplivajo na njihove pravice, in možnost vplivati na tek in rezultat postopka.

Ustna in javna obravnava predstavlja temeljno procesno jamstvo poštenega sojenja. Le izjemoma je dopustno navedeno pravico omejiti, pri presoji dopustnosti izjeme pa je pomembna narava zadeve. Slovenski izvršilni postopek ni tipični nepravdni postopek. V fazi ugovornega postopka se močno približa pravnemu postopku, kjer je ustno obravnavanje ključno.

Pravila glede navajanja novot niso sama sebi namen, ampak se z njimi zasleduje načeli ekonomičnosti in pospešitve postopka (prvi odstavek 11. člen ZIZ), ki pa ju ne smemo upoštevati kot ultima ratio postopka, ampak v sobivanju z ostalimi temeljnimi načeli postopka, kot je tudi načelo materialne resnice. Ker je celovita in pravilna ugotovitev odločilnih dejstev ob učinkovitem izjavljanju strank bistveni cilj postopka, ta ne sme biti prizadet s sklicevanjem na načelo hitrosti in prekluzijo v položajih, ko obstojijo utemeljeni razlogi za kasnejše navajanje strank v postopku.

VSM Sklep I Ip 10/2020, 30. 4. 2020

29.b člen (Plačilo sodne takse)

Dolžnik zgolj s pritožbenimi navedbami o pravočasno (18. 3. 2024) vloženem ugovoru zoper plačilni nalog (zaradi česar naj bi sodišče prve stopnje nepravilno štelo njegov ugovor zoper sklep o izvršbi za umaknjen), ne da bi ob tem priložil kakršnokoli dokazilo (npr. vročilnico), ne more izpodbiti pravilnosti izpodbijanega sklepa sodišča prve stopnje.

VSC Sklep I Ip 130/2024, 29. 5. 2024

Ugotovitev sodišča prve stopnje, da dolžnica sodne takse za pritožbo ni plačala v predvidenem roku, je pravilna.

Dolžnica zgolj s pritožbenimi navedbami, da je sodno takso plačala in priloženim potrdilom o plačilu sodne takse, ki se nanaša na drug plačilni nalog, ne more izpodbiti zaključka sodišča prve stopnje, da sodne takse za plačilni nalog z dne 22. 9. 2023 v določenem roku ni plačala.

VSC Sklep I Ip 151/2024, 23. 5. 2024

Dolžnik ne navaja, da bi v roku za plačilo sodne takse za ugovor predlagal oprostitev plačila oziroma odlog plačila sodne takse. Ker tega ni storil in tudi ni plačal sodne takse, je z iztekom roka nastopila zakonska fikcija, da je ugovor umaknil. Pritožbeni razlog, da ni pravočasno plačal sodne takse, ker je imel račun blokiran, je sedaj prepozen.

VSC Sklep II Ip 49/2024, 20. 3. 2024

Dolžnica zgolj s pritožbenimi navedbami, da je sodno takso plačala v predpisanem roku, ne da bi ob tem priložila tudi potrdilo o plačilu sodne takse, ne more izpodbiti zaključka sodišča prve stopnje, da te sodne takse v določenem roku ni plačala.

VSC Sklep I Ip 327/2023, 29. 1. 2024

Ustaljeno stališče novejših sodnih praks je, da je vrnitev v prejšnje stanje dopustna tudi pri zamudi roka za plačilo sodne takse za ugovor proti sklepu o izvršbi na podlagi verodostojne listine. Upravičenega vzroka za zamudo roka ne pomenijo zgolj tiste okoliščine, ki pomenijo višjo silo in ki torej omogočajo razbremenitev objektivne odgovornosti. Pogoji (ne)krivde se presoja po subjektivnih okoliščinah predlagatelja. To pomeni, da je treba najprej ugotoviti, kakšne so osebne lastnosti in okoliščine na njegovi strani, in nato oceniti, ali mu je glede na to mogoče očitati, da je zakrivil zamudo.

Določbe o plačilo sodne takse kot procesne predpostavke ne predstavljajo posega v pravico

strank do pravnega sredstva, temveč gre za določitev načina njenega izvrševanja.

VSL Sklep I Ip 1126/2023, 7. 11. 2023

30. člen (Sredstva izvršbe)

31. člen (Seznam dolžnikovega premoženja)

Ob odločanju o upnikovi pritožbi sta njegova predloga za predložitev seznama premoženja po 31. členu ZIZ in za posledično razveljavitev odločitve o ustavitvi prečiščne izvršbe po drugem odstavku 88. člena ZIZ že pravnomočno zavržena in upnikovih navedb v tem delu ni mogoče še enkrat vsebinsko obravnavati. Zaključkov sodišča prve stopnje o neizvedenih in neuspešnih rubežih ter zaključka o svoji neaktivnosti v času od zadnjega poizkusa oprave rubeža pa upnik v pritožbi niti ne napada, zato višje sodišče pritrjuje sodišču prve stopnje, da so izpolnjeni pogoji za ustavitev izvršbe na dolžnikove prečiščine po 88. členu ZIZ.

VSL Sklep I Ip 10/2024, 26. 1. 2024

32. člen (Predmet izvršbe)

33. člen (Denarna kazen)

34. člen (Več sredstev in predmetov izvršbe)

Pritožbene navedbe o neobstoju dolžnikovega dolga so neutemeljene. Dolžnik lahko zoper sklep o nadaljevanju izvršbe z novim izvršilnim sredstvom ugovarja le iz razlogov, ki preprečujejo izvršbo z novim sredstvom in na novem predmetu izvršbe. Ugovor zoper sklep o nadaljevanju izvršbe z novim izvršilnim sredstvom je lahko utemeljen le, če je izvršba nadaljevana s sredstvom, ki ga zakon ne predvideva ali na predmetih, ki so iz izvršbe izvzeti ali ne morejo biti predmet izvršbe (7. točka prvega odstavka 55. člena ZIZ), kot je dolžniku pravilno pojasnilo že sodišče prve stopnje. Dolžnik v ugovoru zoper sklep o nadaljevanju izvršbe z novim izvršilnim sredstvom ne more uspeti z ugovornimi razlogi, da upnikova terjatev ne obstoji.

VSC Sklep I Ip 108/2024, 11. 7. 2024

V primeru ugovora zoper nadaljevanje izvršbe z novim izvršilnim sredstvom so ugovorni razlogi omejeni le na razloge, ki preprečujejo izvršbo na novem sredstvu ali predmetu izvršbe, in dolžnik v tej fazi postopka ne more uspešno nasprotovati terjatvi in izvršilnemu naslovu, saj je navedbam v tej smeri namenjen redni ugovor zoper sklep o izvršbi.

Po tretjem odstavku 34. člena ZIZ lahko sodišče na predlog upnika dovoli poleg že dovoljenih sredstev oziroma predmetov izvršbo še z drugimi sredstvi in na drugih predmetih oziroma namesto že dovoljenih sredstev in predmetov izvršbo z drugimi sredstvi oziroma drugimi predmeti do konca izvršilnega postopka, za tako postopanje pa ZIZ ne postavlja pogoja pravnomočnosti sklepa o izvršbi.

Po 3. členu ZIZ se izvršba dovoli in opravi v obsegu, ki je potreben za poplačilo terjatve, vendar pa to ni ovira, da sodišče v primeru, ko upnikova terjatev še ni poplačana v celoti, ne bi smelo dovoliti izvršbe z dodatnimi izvršilnimi sredstvi ali predmeti izvršbe. Varstvo dolžnika je ob tem zagotovljeno s četrtem odstavkom 34. člena in 169. členom ZIZ, ki dolžniku omogočata vložitev predloga za omejitev izvršbe na drugo nepremičnino oziroma na drugo sredstvo ali predmet izvršbe,

na katerega je dovoljena izvršba.

V ugovoru po roku je dolžnik uveljavljal ničnost izvršilnega naslova, ki je podlaga za predmetno izvršbo. Sodišče je pravilno pojasnilo, da je po načelu stroge formalne legalitete na izvršilni naslov vezano in v izvršilnem postopku ne more presojati njegove pravilnosti in zakonitosti. Taki presoji so namreč namenjeni drugi postopki, pravno upoštevni ugovorni razlog v izvršilnem postopku pa je podan šele, ko je izvršilni naslov razveljavljen, odpravljen ali spremenjen.

Napotitev na pravdo zaradi izpodbijanja terjatve, njene višine ali vrstnega reda ZIZ predvideva šele v fazi poplačila terjatve iz kupnine za prodano nepremičnino, pri čemer do te faze predmetni postopek še ni prišel. Poleg tega ZIZ za dolžnika to možnost predvideva le, če tega brez svoje krivde ni mogel izpodbijati z drugimi pravnimi sredstvi med izvršilnim postopkom, v konkretnem primeru pa je v izvršilnem postopku te navedbe že (neuspešno) uveljavljal in ta pogoj torej ni izpolnjen.

Presoja zagotavljanja pravice do sojenja v razumnem roku oziroma zatrjevane kršitve te pravice niso predmet odločanja v tem postopku. Zagotavljanju te pravice so namenjeni postopki in pravna sredstva po Zakonu o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja.

VSL Sklep I Ip 612/2024, 3. 7. 2024

Epidemiološka situacija je vplivala na zanimanje za nakup na javni dražbi, saj je nenazadnje vpliva tudi na delo sodišč. Ob tem je upoštevati tudi časovno odmaknjenost vložitve predloga (7. 2. 2024) od zadnje prodaje nepremičnine (11. 10. 2021), ki v konkretnem primeru utemeljuje sklep o verjetnosti novo nastalega zanimanja potencialnih kupcev, še posebej ob tem, ko iz spisovnih podatkov izhaja, da je dražba 11. 10. 2021 (ko so bili v veljavi epidemiološki ukrepi za preprečevanje in obvladovanje okužb s COVID-19) potekala v živo.

VSC Sklep I Ip 75/2024, 17. 4. 2024

Določba 149. člena ZIZ je sistematično uvrščena med določbe, ki se nanašajo na izvršbo na denarna sredstva v gospodarskih zadevah, v skladu s prvim odstavkom 148. člena ZIZ pa se določbe 148. do 151. člena ZIZ uporabljajo le za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova, izdanega v postopku v gospodarskih sporih, in za izvršbo na podlagi verodostojne listine, če bi v primeru ugovora veljala pravila postopka v gospodarskih sporih. V nasprotnem se, kot izrecno določa drugi odstavek 148. člena ZIZ, izvršba na denarna sredstva opravi po (splošnih) določbah 136. do 147. člena ZIZ. Sodišče prve stopnje, ki se je pri presoji pogojev za uporabo 149. člena ZIZ osredotočilo le na presojo, ali je to določbo mogoče uporabiti tudi za izvršbo na denarno terjatev dolžnika, presoje, ali so v obravnavani zadevi sploh podani v 148. členu ZIZ predpisani temeljni pogoji za uporabo 149. člena ZIZ, ni opravilo in pravnorelevantnih dejstev v zvezi s tem ni ugotavljalo. Ker sodišče prve stopnje zaradi zmotne uporabe materialnega prava pogojev za uporabo 149. člena ZIZ ni presojalo tudi z vidika predpostavk iz 148. člena ZIZ, je dejansko stanje v zvezi s tem ostalo nepopolno ugotovljeno, posledično pa tudi pravilnosti odločitve sodišča prve stopnje o zavrnitvi upnikovega predloga ni mogoče preizkusiti. ZFO-1 v tretjem odstavku 25. člena vsebuje izrecno prepoved prisilnega posega na sredstva, namenjena sofinanciranju investicij, in v zvezi s tem določa, da se sredstva občin, namenjena sofinanciranju investicij, ne smejo zaseči za plačilo dospelih obveznosti iz zadolžitve, odškodnin po sodnih sklepih in odškodnin po zakonu, ki ureja denacionalizacijo. Navedeno pomeni, da so (pod pogoji iz tega člena) ta sredstva že na podlagi citirane določbe izvzeta iz izvršbe, in sicer ne glede na to, ali je v zvezi s posegom na ta sredstva mogoče uporabiti določbo 149. člena ZIZ ali ne. Vendar pa izvzetje iz izvršbe po tretjem odstavku 25. člena ZFO-1 ne velja glede izterjave vseh obveznosti občin, ampak le tistih, ki so v tej določbi izrecno navedene, tj. za plačilo dospelih obveznosti iz zadolžitve, odškodnin po sodnih sklepih in odškodnin po zakonu, ki ureja denacionalizacijo. Za presojo, ali je v konkretnem primeru mogoče uporabiti citirano določbo, je tako treba najprej ugotoviti, ali obveznosti, zaradi izterjave katerih se vodi izvršba, spadajo med navedene

obveznosti.

VSM Sklep I Ip 16/2024, 8. 4. 2024

Napačen je zaključek sodišča prve stopnje, da priloženi izpiski vrednotenj iz Registra nepremičnin GURS v izvršilnem postopku niso upoštevni. V skladu s 7. in 212. členom ZPP, oba v zvezi s 15. členom ZIZ, je trditveno in dokazno breme o obstoju okoliščin, ki opravičujejo omejitve izvršbe, na dolžniku. In čeprav vrednosti nepremičnin po GURS niso bile določene na podlagi cenilca nepremičnin, jim ni mogoče odreči vsake dokazne teže. Ob odsotnosti drugih navedb in dokazov, še posebej pa ko cenitev nepremičnine s strani sodnega cenilca skladno z drugim odstavkom 178. člena ZIZ še ni ugotovljena, tako tudi ti dajejo podlago za oceno vrednosti nepremičnine, da lahko sodišče odloči o predlogu po drugem odstavku 34. člena ZIZ oziroma 169. členu ZIZ.

VSC Sklep I Ip 320/2023, 31. 1. 2024

35. člen (Pristojnost)

1. Splošno

V obravnavani zadevi je upnik predlagal dovolitev novega izvršilnega sredstva - izvršbo na nepremičnini druge dolžnice, ki ležita na območju Okrajnega sodišča v Škofji Loki, zato je to sodišče v skladu s četrtem odstavkom 35. člena v zvezi s prvim odstavkom 166. člena ZIZ pristojno za odločanje o navedenem predlogu.

VSRS Sklep I R 15/2024, 21. 2. 2024

Pristojnost se presodi takoj po prejemu predloga za izvršbo na podlagi navedb v predlogu in na podlagi dejstev, ki so sodišču znana (prvi in drugi odstavek 17. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Podatek o prebivališču dolžnika ni podatek, ki bi bil sodišču znan. Zato je za presojo pristojnosti, ki se ravna po prebivališču dolžnika, odločilen podatek, ki ga je upnik navedel v predlogu za izvršbo, in ne podatek, ki ga je sodišče pridobilo iz centralnega registra prebivalstva.

VSRS Sklep I R 68/2023, 10. 5. 2023

2. Več dolžnikov

3. Več predmetov in sredstev izvršbe

Pristojnost se presodi takoj po prejemu predloga za izvršbo na podlagi navedb v predlogu in na podlagi dejstev, ki so sodišču znana (prvi in drugi odstavek 17. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Podatek o prebivališču dolžnika ni podatek, ki bi bil sodišču znan. Zato je za presojo pristojnosti, ki se ravna po prebivališču dolžnika, odločilen podatek, ki ga je upnik navedel v predlogu za izvršbo, in ne podatek, ki ga je sodišče pridobilo iz centralnega registra prebivalstva.

VSRS Sklep I R 68/2023, 10. 5. 2023

4. Med sredstvi tudi nepremičnine

5. Novo sredstvo ali predmet izvršbe

6. Novo sredstvo ali predmet izvršbe na nepremičnino

V obravnavani zadevi je upnik predlagal dovolitev novega izvršilnega sredstva - izvršbo na nepremičnini druge dolžnice, ki ležita na območju Okrajnega sodišča v Škofji Loki, zato je to sodišče v skladu s četrtem odstavkom 35. člena v zvezi s prvim odstavkom 166. člena ZIZ pristojno za odločanje o navedenem predlogu.

VSRS Sklep I R 15/2024, 21. 2. 2024

7. Izvršba na poslovni delež

8. Izvršba na ladjo ali letalo

36. člen (Vrnitev v prejšnje stanje)

1. Splošno

Ustaljeno stališče novejše sodne prakse je, da je vrnitev v prejšnje stanje dopustna tudi pri zamudi roka za plačilo sodne takse za ugovor proti sklepu o izvršbi na podlagi verodostojne listine. Upravičenega vzroka za zamudo roka ne pomenijo zgolj tiste okoliščine, ki pomenijo višjo silo in ki torej omogočajo razbremenitev objektivne odgovornosti. Pogoj (ne)krivde se presoja po subjektivnih okoliščinah predlagatelja. To pomeni, da je treba najprej ugotoviti, kakšne so osebne lastnosti in okoliščine na njegovi strani, in nato oceniti, ali mu je glede na to mogoče očitati, da je zakrivil zamudo.

Določbe o plačilo sodne takse kot procesne predpostavke ne predstavljajo posega v pravico strank do pravnega sredstva, temveč gre za določitev načina njenega izvrševanja.

VSL Sklep I Ip 1126/2023, 7. 11. 2023

Ustavnoskladna razlaga 36. člen ZIZ mora biti ekstenzivna in jo je treba tolmačiti na način, da je plačilo sodne takse nujni sestavni del ugovornega oziroma pritožbenega postopka. Posledično pa je vrnitev v prejšnje stanje v primeru celotnega postopka o sodnih taksah za ugovor ali pritožbo dopustna na njeni podlagi.

VSL Sklep IV Ip 1039/2023, 12. 9. 2023

2. Stranka postopka je pravna oseba

37. člen (Smrt stranke)

Izvršilni postopek temelji na načelu stroge formalne legalitete, zato izvršilno sodišče lahko nadaljuje postopek z novo stranko (dedičem umrle stranke) le, ko so mu znani dediči, torej pod pogojem sklepa o dedovanju ali ustrezne ugotovitvene tožbe (171. člen ZPP). Če te kvalificirane listine ni, ZIZ določa zahtevo, da izvršilno sodišče postavi začasnega skrbnika in le tako lahko nadaljuje postopek izvršbe.

VSL Sklep I Ip 351/2024, 10. 5. 2024

38. člen (Izvršilni stroški)

1. Upnik najprej plača stroške (prvi odstavek)

2. Predujem (drugi odstavek)

3. Varščina (tretji odstavek)

4. Upnik je dolžan povrniti stroške (šesti odstavek)

5. Dolžnik je dolžan povrniti stroške (peti odstavek)

Dolžnica ne izpodbija pravilnosti odločitve sodišča prve stopnje v zvezi s priznanjem posameznih stroškovnih postavk, pravilnosti odločitve sodišča prve stopnje pa ne more izpodbiti s sklicevanjem na slabo premoženjsko stanje. Dejstvo, da dolžnica zaradi svojega slabega

premoženjskega stanja stroškov ne zmore plačati, namreč ne predstavlja upravičenega razloga, zaradi katerega sodišče dolžnici v plačilo ne bi naložilo stroškov, ki so upnici utemeljeno nastali v izvršilnem postopku, ki ga zoper dolžnico vodi zaradi neplačila terjatve.

VSC Sklep I Ip 223/2024, 11. 7. 2024

Bistvena je predvsem okoliščina, da je bil dolžnik v rubežnem in cenilnem zapisniku opozorjen na to, da bodo z izročitvijo denarja izvršitelju nastali dodatni stroški. Te stroške mu je sodišče naložilo že zaradi prve izročitve denarja, pa je kljub temu nadaljeval s tem načinom plačevanja. Mogoče je šteti, da je na te stroške konkludentno pristal. Ne gre za nepotrebne stroške za izvršbo, kot je zaključilo sodišče prve stopnje.

VSK Sklep I Ip 33/2024, 5. 6. 2024

Iz preostalih dveh poročil izvršitelja, v katerih je zaznamoval sporne stroške, ne izhaja, da bi večkrat pozival dolžnika k plačilu. Torej je dokazano, da ga je pozval enkrat. Je pa iz omenjenega prvega poročila izvršitelja še razvidno, da je izvršitelj seznanil dolžnika s stroški prevzema gotovine.

Upnik utemeljeno navaja, da bi lahko dolžnik svoj dolg plačeval direktno njemu in stroški ne bi nastali, pa je vseeno prostovoljno plačeval izvršitelju, kljub njegovemu opozorilu. Zakaj se je dolžnik odločil za plačevanje dolga preko izvršitelja je njegova stvar. V tem primeru sporni strošek 43,04 EUR za posamezni prevzem prostovoljnega plačila ni nesorazmeren glede na delni poplačili 450,00 in 500,00 EUR.

VSC Sklep II Ip 312/2023, 13. 12. 2023

Pritožba utemeljeno izpostavlja, da sodišče prve stopnje v izpodbijanem sklepu ni obrazložilo, za katera posamezna opravila iz obračuna izvršitelja je izvršitelju priznalo plačilo za delo in povračilo stroškov. Sodišče prve stopnje se je v izpodbijanem sklepu na obračun izvršitelja zgolj sklicevalo, ni pa povzelo posameznih stroškovnih postavk iz obračuna niti obračuna izvršitelja ni vročilo dolžnikoma, kot slednje tudi pravilno izpostavlja pritožba.

VSC Sklep I Ip 272/2023, 8. 11. 2023

Vloge, s katero upnik omejuje oziroma umika predlog za izvršbo, ni utemeljeno šteti kot obrazloženo vlogo, ker ZIZ, ki ureja umik in omejitev predloga za izvršbo, za takšne vloge ne zahteva obrazložitve, saj zadošča že izjava o omejitvi oziroma umiku predloga, ker je terjatev (delno) plačana. S spremembo in dopolnitvijo OT je bila na novo dodana v tarifni številki 31 točka 9, ki predpisuje vrednost odvetniških storitev v višini 50 točk za druge vloge v izvršilnem postopku, kamor je po presoji sodišča druge stopnje potrebno šteti tudi potrebne upnikove umike izvršilnega predloga.

VSL Sklep I Ip 695/2023, 26. 6. 2023

Nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem DDV je pridržan organom, ki odločajo na matičnem področju, to je davčnim organom, ki pri tem uporabljajo zakon, ki ureja davčni postopek oziroma upravni postopek. Pri odločanju o zahtevi upnika za povrnitev stroškov postopka sodišče v izvršilnem postopku zavezuje že določilo petega odstavka 38. člena ZIZ, izvršitelja pa Pravilnik o tarifi za plačilo dela izvršiteljev in o povračilu stroškov v zvezi z njihovim delom.

VSC Sklep I Ip 129/2023, 14. 6. 2023

Bistvena sestavina predloga za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova sta med drugim izvršilni naslov in potrdilo o izvršljivosti v izvirniku ali prepisu, ki ju mora upnik k predlogu tudi priložiti. Slednjega je torej pred vložitvijo predloga za izvršbo res potrebno pridobiti, vendar navedeno še ne pomeni, da je upnik za to storitev upravičen do ločenega plačila. To opravilo je namreč nujno potrebno za vložitev predloga za izvršbo, torej je njegov sestavni del in s tem so tudi stroški zanj zajeti že v priglašeni stroških sestavi predloga za izvršbo.

Sprememba in dopolnitev OT je na novo opredelila za izvršilni postopek v tarifni številki 31

tudi višino odvetniških storitev za vse druge vloge v izvršilnem postopku (ki niso ovrednotene po 1. do vključno 8. točke tarifne številke 31 OT), kamor po oceni sodišča druge stopnje sodi tudi umik izvršilnega predloga.

VSL Sklep I Ip 359/2023, 17. 4. 2023

6. Tretji je dolžan povrniti stroške (sedmi odstavek)

7. Priglasitev stroškov

Sicer drži, da sodišče prve stopnje o upnikovi zahtevi za povrnitev stroškov ni odločilo v roku osmih dni, kot je navedeno v devetem odstavku 38. člena ZIZ, vendar zaradi tega izpodbijana odločitev ni nepravilna. Ta rok je instrukcijski rok. Predstavlja napotilo sodišču, da naj v določenem roku opravi posamezno procesno dejanje. Nima nobenih prekluzivnih učinkov.

Nespoštovanje tega roka ne vodi do tega, da upnik ne bi bil upravičen do povrnitve teh stroškov oziroma da sodišče po poteku roka ne bi več smelo ali moglo odločiti o njegovi zahtevi za povrnitev stroškov.

VSK Sklep I Ip 136/2024, 3. 6. 2024

Dolžnikove navedbe so morale vzpostaviti upošteven dvom o pravilnosti vročanja.

Ali je upnik neutemeljeno povzročil dolžniku stroške za vložitev predloga za razveljavitev potrdil o pravnomočnosti in izvršljivosti in mu jih je dolžan povrniti, je v prvi vrsti odvisno od vprašanja, ali je upnik od dolžnika sploh utemeljeno zahteval plačilo terjatve, ki je predmet tega postopka, in zoper njo utemeljeno vložil predlog za izvršbo na podlagi verodostojne listine. Odločitev o tem vprašanju bo mogoče sprejeti šele ob odločitvi o ugovoru oziroma, če bo ugovoru ugodeno, ob končni odločitvi, ki jo bo sodišče sprejelo v nadaljnjem pravnem postopku.

VSC Sklep II Ip 41/2024, 13. 3. 2024

Pritožba utemeljeno izpostavlja, da sodišče prve stopnje v izpodbijanem sklepu ni obrazložilo, za katera posamezna opravila iz obračuna izvršitelja je izvršitelju priznalo plačilo za delo in povračilo stroškov. Sodišče prve stopnje se je v izpodbijanem sklepu na obračun izvršitelja zgolj sklicevalo, ni pa povzelo posameznih stroškovnih postavk iz obračuna niti obračuna izvršitelja ni vročilo dolžnikoma, kot slednje tudi pravilno izpostavlja pritožba.

VSC Sklep I Ip 272/2023, 8. 11. 2023

Nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem DDV je pridržan organom, ki odločajo na matičnem področju, to je davčnim organom, ki pri tem uporabljajo zakon, ki ureja davčni postopek oziroma upravni postopek. Pri odločanju o zahtevi upnika za povrnitev stroškov postopka sodišče v izvršilnem postopku zavezuje že določilo petega odstavka 38. člena ZIZ, izvršitelja pa Pravilnik o tarifi za plačilo dela izvršiteljev in o povračilu stroškov v zvezi z njihovim delom.

VSC Sklep I Ip 129/2023, 14. 6. 2023

Bistvena sestavina predloga za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova sta med drugim izvršilni naslov in potrdilo o izvršljivosti v izvorniku ali prepisu, ki ju mora upnik k predlogu tudi priložiti. Slednjega je torej pred vložitvijo predloga za izvršbo res potrebno pridobiti, vendar navedeno še ne pomeni, da je upnik za to storitev upravičen do ločenega plačila. To opravilo je namreč nujno potrebno za vložitev predloga za izvršbo, torej je njegov sestavni del in s tem so tudi stroški zanj zajeti že v priglašeni stroški sestave predloga za izvršbo.

Sprememba in dopolnitev OT je na novo opredelila za izvršilni postopek v tarifni številki 31 tudi višino odvetniških storitev za vse druge vloge v izvršilnem postopku (ki niso ovrednotene po 1. do vključno 8. točke tarifne številke 31 OT), kamor po oceni sodišča druge stopnje sodi tudi umik

izvršilnega predloga.

VSL Sklep I Ip 359/2023, 17. 4. 2023

- 8. Vpliv stečaja na izvršilne stroške**
- 9. Stroški začasnega zastopnika**
- 10. Stroški postopka zavarovanja**
- 11. Izvršilni stroški v izvršbi po uradni dolžnosti**
- 12. Stroški pooblaščenca po uradni dolžnosti, brezplačne pravne pomoči in oprostitev stroškov postopka**
- 13. Postopek s taksami**
- 14. Izvršitelj je dolžan povrniti stroške strankam**

38.a člen (Varščina za plačilo dela in stroškov izvršitelja)

38.b člen (Hramba in izplačilo varščine)

38.c člen (Obračun plačila za delo in stroškov izvršitelja)

39. člen (Varščina)

40. člen (Vsebina predloga za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova)

- 1. Splošno**
- 2. Predlog zoper dolžnikovega delodajalca**
- 3. Predlog z novim sredstvom, predmetom ali stranko**
- 4. Predlog za zavarovanje**

40.c člen (Pristojnost za izvršbo na podlagi verodostojne listine)

Izjema od pravila iz prvega odstavka 40.c člena ZIZ, po katerem je v postopku izvršbe na podlagi verodostojne listine do ugotovitve pravnomočnosti sklepa o izvršbi izključno krajevno pristojno Okrajno sodišče v Ljubljani, prihaja v primeru izvršbe na podlagi priložene menice kot verodostojne listine v pošteve le, če bi v primeru ugovora veljala pravila postopka v gospodarskih sporih po 481. členu ZPP (prvi odstavek 41. a člena ZIZ).

VSRS Sklep I R 6/2024, 25. 1. 2024

41. člen (Predlog za izvršbo na podlagi verodostojne listine)

41.a člen (Predlog za izvršbo na podlagi priložene menice)

Izjema od pravila iz prvega odstavka 40.c člena ZIZ, po katerem je v postopku izvršbe na podlagi verodostojne listine do ugotovitve pravnomočnosti sklepa o izvršbi izključno krajevno pristojno Okrajno sodišče v Ljubljani, prihaja v primeru izvršbe na podlagi priložene menice kot verodostojne listine v pošte le, če bi v primeru ugovora veljala pravila postopka v gospodarskih sporih po 481. členu ZPP (prvi odstavek 41. a člena ZIZ).

VSRS Sklep I R 6/2024, 25. 1. 2024

42. člen (Potrdilo o izvršljivosti)

Obnovitveni razlog po 2. točki prvega odstavka 394. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ (če kakšni stranki z nezakonitim postopanjem, zlasti z opustitvijo vročitve, ni bila dana možnost obravnavanja pred sodiščem) je subsidiarne narave (in ga dolžnik ne more uveljavljati v predlogu za obnovo postopka, če je bil tak razlog brez uspeha uveljavljan v prejšnjem postopku). Ker nepravilno vročitev sklepa o izvršbi dolžnik v predmetni zadevi uveljavlja tudi v predlogu za razveljavitev potrdila o pravnomočnosti sklepa o izvršbi in ker sodišče prve stopnje o tem predlogu še ni odločilo, uveljavljanje istih navedb tudi v predlogu za obnovo postopka že iz tega razloga v tem trenutku ni dovoljeno, saj primarno pravno sredstvo za odpravo zatrtjevanih nepravilnosti pri vročanju predstavlja predlog za razveljavitev potrdila o pravnomočnosti.

Po stališču teorije in obsežne sodne prakse nepravilno vročanje ne more biti upravičen razlog za vrnitev v prejšnje stanje, stranka pa lahko kršitev uveljavlja v okviru pravnih sredstev, ki so ji na voljo zaradi napačne vročitve (in posledične nezmožnosti sodelovanja v postopku). Predpostavka za utemeljenost predloga za vrnitev v prejšnje stanje je namreč opravičljiva zamuda pravnega dejanja, ki se je pripetila stranki, kar predpostavlja predhodno pravilno vročitev in že po naravi stvari izključuje napake, ki naj bi jih zagrešilo sodišče.

VSL Sklep I Ip 360/2024, 9. 4. 2024

Dolžnikove navedbe so morale vzpostavitiupošteven dvom o pravilnosti vročanja.

Ali je upnik neutemeljeno povzročil dolžniku stroške za vložitev predloga za razveljavitev potrdil o pravnomočnosti in izvršljivosti in mu jih je dolžan povrniti, je v prvi vrsti odvisno od vprašanja, ali je upnik od dolžnika sploh utemeljeno zahteval plačilo terjatve, ki je predmet tega postopka, in zoper njo utemeljeno vložil predlog za izvršbo na podlagi verodostojne listine. Odločitev o tem vprašanju bo mogoče sprejeti šele ob odločitvi o ugovoru oziroma, če bo ugovoru ugodeno, ob končni odločitvi, ki jo bo sodišče sprejelo v nadaljnjem pravnem postopku.

VSC Sklep II Ip 41/2024, 13. 3. 2024

Pravna oseba, kot je dolžnik, mora izkazati skrbnost in se organizirati na način, da zagotovi tekoče delo in sprejem sodnih pošiljk.

Zakoniti zastopnik dolžnika je imel od odhoda iz Slovenije 30. 1. 2020 do puščenega obvestila 10. 3. 2022 več kot 2 leti časa, da bi poskrbel za prejemanje pošte. To bi lahko zagotovil iz Rusije s pomočjo sodobnih tehničnih sredstev, tudi pooblastilo.

Sodišče prve stopnje je dolžniku pravilno očitalo krivdo, nevestno ravnanje, ko ni poskrbel, da bi seznanil s pisanjem, čeprav bi to lahko storil.

VSC Sklep II Ip 6/2024, 7. 2. 2024

42.a člen (Potrdilo o izvršljivosti na podlagi Uredbe 2201/2003/ES, Uredbe 805/2004/ES, Uredbe 1896/2006/ES, Uredbe 861/2007/ES, Uredbe 4/2009/ES, Uredbe 1215/2012/EU, Uredbe 606/2013/EU, Uredbe 2016/1103/EU in Uredbe 2016/1104/EU ter na podlagi Uredbe 207/2009/ES, Uredbe 6/2002/ES, Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo in Pogodbe o delovanju Evropske unije)

O predlogu za izdajo potrdila o izvršljivosti sodnih odločb odločajo sodišča prve stopnje, medtem ko so sodišča druge stopnje izvzeta.

Vrhovno sodišče se strinja s stališčem višjega sodišča, da je z diktijo 42.a člena ZIZ zajeta le glavna terjatev, čeprav tega zakonodajalec ni posebej poudaril. V tej zadevi je bil glavni predmet odločanja upnikov ugovor zoper odpust obveznosti, odločitev o stroških ugovornega postopka pa je bila (po)stranska, odvisno od njihovega (ne)uspeha.

Dejstvo, da je višje sodišče glede na drugačno odločitev o glavnem zahtevku in njihovo akcesorno naravo prvič odločilo, da je dolžnik upravičen do povrnitve svojih stroškov ugovornega postopka in jih odmerilo, ni bistveno. Za pristojnost sodišča je odločilno, katero sodišče je bilo pristojno na prvi stopnji za odločanje o upnikovem ugovoru zoper odpust obveznosti (čeprav se ne potrjuje izvršljivosti odločitve v tem delu) in ne, katero sodišče je odločilo o dolžnikovih ugovornih stroških (čeprav se predlaga potrditev izvršljivosti te odločitve).

VSRS Sklep Cp 2/2023, 1. 3. 2023

42.b člen (Priznanje in izvršitev tuje odločbe, tuje poravnave ali tuje javne listine)

a42.b člen (Priznanje in izvršitev po Uredbi 1215/2012/EU in Uredbi 606/2013/EU)

42.c (Popravek in razveljavitev potrdila o izvršljivosti)

O predlogu za izdajo potrdila o izvršljivosti sodnih odločb odločajo sodišča prve stopnje, medtem ko so sodišča druge stopnje izvzeta.

Vrhovno sodišče se strinja s stališčem višjega sodišča, da je z diktijo 42.a člena ZIZ zajeta le glavna terjatev, čeprav tega zakonodajalec ni posebej poudaril. V tej zadevi je bil glavni predmet odločanja upnikov ugovor zoper odpust obveznosti, odločitev o stroških ugovornega postopka pa je bila (po)stranska, odvisno od njihovega (ne)uspeha.

Dejstvo, da je višje sodišče glede na drugačno odločitev o glavnem zahtevku in njihovo akcesorno naravo prvič odločilo, da je dolžnik upravičen do povrnitve svojih stroškov ugovornega postopka in jih odmerilo, ni bistveno. Za pristojnost sodišča je odločilno, katero sodišče je bilo pristojno na prvi stopnji za odločanje o upnikovem ugovoru zoper odpust obveznosti (čeprav se ne potrjuje izvršljivosti odločitve v tem delu) in ne, katero sodišče je odločilo o dolžnikovih ugovornih stroških (čeprav se predlaga potrditev izvršljivosti te odločitve).

VSRS Sklep Cp 2/2023, 1. 3. 2023

43. člen (Umik in omejitev predloga)

1. Splošno

V skladu s prvim in četrtem odstavkom 343. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ je pritožba nedovoljena, če jo vloži oseba, ki nima pravnega interesa za pritožbo. Pravni interes za vložitev pritožbe ima le stranka, za katero je izdana odločba neugodna. Z izpodbijanem sklepom pa je sodišče prve stopnje izvršbo ustavilo, kar je dolžnici v korist in zato zanjo ne predstavlja neugodne odločitve. Glede na navedeno dolžnica nima pravnega interesa za pritožbo zoper ustavitev izvršbe.

VSC Sklep I Ip 144/2024, 29. 5. 2024

Vsak zastoj v šolanju še ne more biti podlaga za ugotovitev, da je izvršilni naslov ugasnil. Izvršilni naslov ob izostanku rednega šolanja namreč ugasne le ob upravičenih razlogih, ki jih je treba ugotavljati v vsakem posameznem primeru. Sodišče prve stopnje je v izpodbijanem sklepu pravilno upoštevalo, da ne gre za prekinitev rednega šolanja, če preživninski upravičenec zamenja študijski program, ker je prvo izbrani študij prezahteven, in, izhajajoč iz pritožbeno nespornih podatkov o upnikovem neuspehu na univerzitetnem študiju in prepisu na izredni študij na višji strokovni šoli, pravilno ugotovilo, da je za takšen primer šlo tudi v obravnavani zadevi.

Dejstvo, da upnik v prvem letniku študija na višješolskem programu (tj. v študijskem letu 2016/2017) ni opravil nobenega izpita, glede na to, da se je v študijskem letu 2017/2018 lahko redno vpisal v drugi letnik študija in oprava izpitov v prvem letniku torej ni bila pogoj za nadaljevanje študija in napredovanje v naslednji letnik, tudi po oceni sodišča druge stopnje ne predstavlja razloga, zaradi katerega bi bilo mogoče šteti, da se je upnik prenehal redno šolati in da je izvršilni naslov zato še pred študijskim letom 2017/2018 ugasnil. Ob upoštevanju, da je upnik v študijskem letu 2017/2018 nato opravil sedem izpitov (in sicer, kot izhaja iz odgovoru na ugovor priloženega potrdila o opravljenih izpiti, z ocenami 10, 10, 6, 7, 10, 9 in 9), pa tudi ni mogoče šteti, da je bil upnik na višješolski študij vpisan le zaradi ohranjanja statusa študenta in z namenom nadaljnjega prejemanja preživnine, ne pa z resnim namenom šolanja.

Sklep, s katerim sodišče odloči o predlogu za izvršbo, in nanj vezan sklep, s katerim sodišče odloči o ugovoru zoper sklep o izvršbi, prav tako pa tudi sklep, s katerim sodišče odloči o ugovoru po izteku roka, so meritorni sklepi, ki vsebujejo vsebinsko odločitev o dopustnosti vodenja izvršbe za izterjavo uveljavljane terjatve. Kot takšni imajo učinek materialne pravnomočnosti. V sodni praksi je poenoteno stališče, da upnik, če sodišče dolžnikovemu ugovoru oziroma ugovoru po izteku roka ugodni in na tej podlagi iz razlogov, ki trajno preprečujejo izvršbo (npr. prenehanje terjatve), predlog za izvršbo zavrne oziroma izvršbo ustavi, v novem postopku zaradi učinkov pravnomočnosti ne more ponovno izterjevati terjatve, v zvezi s katero je bilo v predhodnem postopku ugotovljeno, da pogoji za njeno izterjavo niso (več) podani, in sicer ne glede na to, ali je bila takšna v predhodnem postopku sprejeta odločitev pravilna ali ne. Iz smiselno enakih izhodišč je treba izhajati tudi takrat, ko sodišče dolžnikov ugovor oziroma ugovor po izteku roka pravnomočno zavrne, le da je v takšnem primeru položaj obrnjen.

VSM Sklep I Ip 151/2024, 28. 5. 2024

Ustavitev postopka ne more pomeniti tudi njegovega konca, dokler ni odločeno o vseh pravnih sredstvih, temveč gre vsebinsko le za konec faze oprave izvršbe, torej konec opravljanja neposrednih izvršilnih dejanj. Povedano drugače, sklep o ustavitvi postopka v takem primeru učinkuje enako, kot če bi sodišče s sklepom izrecno ustavilo le izvršbo, za kar se v pritožbi zavzemata dolžnika, tak sklep pa zato ne pomeni ovire za odločitev o ugovoru dolžnikov, kot slednja zmotno menita. Kljub sklepu o ustavitvi postopka bo torej moralo sodišče prve stopnje o (pravočasnem) ugovoru dolžnikov v nadaljevanju postopka vsebinsko odločiti, saj dolžnika izkazujeta pravni interes za njegovo meritorno obravnavo že zaradi morebitne pravice do nasprotne izvršbe in tudi zaradi presoje stroškov

ugovornega postopka.

VSC Sklep II Ip 36/2024, 6. 3. 2024

Pritožbeno sodišče se strinja z zaključkom sodišča prve stopnje, da glede na kupčevo varovano pričakovalno pravico (s sklepom o domiku je pridobil naslov za pridobitev lastninske pravice) z upnikovim umikom predloga za izvršbo, ki je bil podan po izvedeni spletni dražbi in po izdanem sklepu o domiku, ni več mogoče poseči v pričakovanje kupca. Takšno stališče je v skladu z odločbama Ustavnega sodišča RS Up-35/98 z dne 2. 4. 1998 in Up-77/04 z dne 11. 10. 2006 ter ustaljeno sodno prakso.

VSC Sklep I Ip 10/2024, 1. 2. 2024

Posebnost postopka izvršbe na podlagi verodostojne listine je v tem, da je hkrati z naložitvijo plačila terjatve v sklepu o izvršbi tudi že dovoljena izvršba, zato ne pride do časovnega zamika med pravnomočnostjo sodne odločbe, s katero je naloženo plačilo terjatve, in začetkom izvršilnega postopka. Zastaralni rok zato začne teči šele, ko je postopek izvršbe na podlagi verodostojne listine pravnomočno končan.

Umik izvršilnega predloga v postopku na podlagi verodostojne listine je bil podan iz razlogov na strani dolžnice oziroma zaradi neizterljivosti, saj terjatev v obdobju več kot desetih let od izdaje sklepa o izvršbi do ustavitve postopka ni bila niti delno poplačana. Pravilen je zato zaključek, da umik ni bil podan zaradi odpovedi upnika sodnemu varstvu in zahtevku do dolžnice, temveč je bil posledica neuspešnosti izvršbe in zato ne more imeti učinkov v smislu prvega odstavka 366. člena OZ, posledično pa je pravilna tudi argumentacija, da je zastaralni rok pričel teči šele po pravnomočnosti sklepa o ustavitvi izvršbe.

VSL Sklep I Ip 25/2024, 29. 1. 2024

Zakonska ureditev omogoča nadaljnje opravljanje izvršbe na isti predmet izvršbe. Z ustavitvijo jo omejuje le na isti za upnika neuspešen izvršilni postopek, bodisi iz razloga njegove neaktivnosti bodisi zaradi neuspešnosti prodaje. In (le) v okviru tega postopka se lahko odpre vprašanje pravne relevantnosti spremenjenih okoliščin. Meje pravnomočnosti sklepa o ustavitvi postopka se nanašajo le na isti izvršilni postopek oziroma na tekočo izvršbo in preko tega ne segajo. Smisel pravil o ustavitvi je končanje konkretnega postopka, zato ima sklep učinek samo za ta konkretni postopek. Pogojevanje vodenja novega izvršilnega postopka z izkazovanjem spremenjenih okoliščin ni dopustno.

VSL Sklep I Ip 888/2023, 12. 9. 2023

2. Umik s privolitvijo dolžnika

44. člen (Sklep o izvršbi)

44.a člen (Določitev izvršitelja)

44.b člen (Določitev pooblaščenega udeleženca trga vrednostnih papirjev)

Ni relevantne sodne prakse.

45. člen (Vročitev sklepa o izvršbi)

46. člen (Izvršba na podlagi nepravnomočnega sklepa)

47. člen (Meje izvršbe)

48. člen (Čas izvršbe)

Ni relevantne sodne prakse.

49. člen (Ravnanje izvršitelja)

50. člen (Izvršba v prostoru pravne osebe)

51. člen (Pomoč policije)

52. člen (Nepravilnosti pri opravljanju izvršbe)

53. člen (Ugovor kot edino dolžnikovo pravno sredstvo)

1. Splošno

Glede na prvi odstavek 636. člena ZGD-1 sta za obveznost upnikov odgovorna prvotni dolžnik (prenosna družba) in (novi) dolžnik (prevzemna družba) solidarno (pasivna legitimacija obeh). Upniki so predlogu za izvršbo, v katerem so se sklicevali na prehod terjatve na dolžnika v skladu s 24. členom ZIZ in 636. členom ZGD-1, (med drugim) priložili tudi notarski zapis Pogodbe o delitvi s prevzemom v zvezi s sklepom Okrajnega sodišča v Celju I 322/2022 (izdanim na podlagi sodbe Okrajnega sodišča v Celju P 68/2022 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Celju Cp 21/2022), kar zadošča za zaključek, da je bila terjatev upnikov dodeljena dolžniku v skladu s prvim odstavkom 636. člena ZIZ in je prešla nanj v skladu s 24. členom ZIZ. S tem se je dokazno breme glede dejstva, da terjatev upnikov s Pogodbo o delitvi in prevzemu ni bila dodeljena dolžniku, prevalilo na dolžnika (ki ima za to vso potrebno dokumentacijo in listine, za razliko od upnikov), ki pa ga v ugovornem postopku ni zmožel in v ugovoru tudi ni izkazal, da bi bila njegova solidarna odgovornost omejena. V ugovoru je namreč v zvezi s tem le posplošeno navedel, da terjatev upnikov ni prešla na dolžnika, in še, da je prevzeto premoženje enako prevzetim obveznostim, zaradi česar ni podane njegove solidarne odgovornosti. Slednje pa, kot je pravilno pojasnilo že sodišče prve stopnje, glede na to, da ni uspel dokazati, da je solidarno odgovoren le do višine prevzetega premoženja, ni bistveno.

VSC Sklep I Ip 73/2024, 28. 3. 2024

Dolžnica v ugovoru izrecno priznava poslovni odnos z upnikom in ne nasprotuje obstoju pravnega temelja terjatve, niti ne njeni višini. Zato ne gre za dejstva, z uveljavitvijo katerih bi v morebitni pravdi lahko dosegla zavrnitev upnikovega zahtevka. Iz tega razloga pa njenega ugovora ni mogoče šteti za obrazloženega.

Sodišče pri postopku z verodostojno sicer ne sme presoјati vsebinske utemeljenosti

dolžnikovih ugovornih navedb in predloženih dokazov oziroma upnikovega zahtevka. Kljub temu pa mora opraviti formalni preizkus obrazloženosti dolžnikovega ugovora v smislu drugega odstavka 53. člena ZIZ.

VSC Sklep I Ip 54/2024, 19. 3. 2024

Pritožbeno sodišče se v celoti strinja z oceno sodišča prve stopnje o neobrazloženosti ugovora. Dolžnik v pritožbi ponavlja ugovorne navedbe o svojem slabem premoženjskem in zdravstvenem stanju ter ponovno navaja, da nepremičnino potrebuje za bivanje, ko bo prišel iz zapora. Kot je dolžniku pravilno pojasnilo že sodišče prve stopnje, te ugovorne navedbe niso navedbe, ki bi izkazovale obrazloženost ugovora v smislu drugega odstavka 53. člena ZIZ in tudi ne predstavljajo nobenega izmed ugovornih razlogov iz prvega odstavka 55. člena ZIZ, ki bi preprečevali izvršbo. Zato je pravilen zaključek sodišča prve stopnje, ki je dolžnikov ugovor zavrnilo kot neutemeljen (četrti odstavek 58. člen ZIZ).

VSC Sklep I Ip 22/2024, 1. 2. 2024

Ugovor zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine je v primeru, ko je zatrjevana zavrnitev računa (pa ob tem razlog zavrnitve sam po sebi ni negativno dejstvo v smislu prerekanja temelja terjatve), obrazložen le, če je za tako navedbo predlagan tudi dokaz.

VSL Sklep I Ip 1264/2023, 28. 11. 2023

Glede na pravni temelj nastanka obveznosti plačati obresti je treba razlikovati zamudne in pogodbene obresti. Zamudne obresti so obresti, ki so določene kot civilna sankcija za zamudo in tečejo v obdobju od zapadlosti denarne obveznosti (torej od nastanka zamude) do njenega plačila. Pravni temelj nastanka obveznosti plačati zamudne obresti je tako pravno dejstvo nastopa zamude z izpolnitvijo denarne obveznosti. Pri tem se lahko stranki dogovorita, da je obrestna mera zamudnih obresti nižja ali višja od obrestne mere zamudnih obresti, določene z zakonom. Terjatev iz naslova glavnice in pogodbenih obresti predstavlja judikatno terjatev, za katero velja deset letni zastaralni rok. Zamudne obresti pa predstavljajo občasne terjatve, ki izvirajo iz judikatne terjatve in zapadejo v bodoče, zato je za presojo njihovega zastaranja potrebno uporabiti določbo drugega odstavka 356. člena OZ, ki določa tri letni zastaralni rok.

Stališče, da v izvršilnem postopku kot ugovorni razlog ni mogoče uveljavljati ničnosti, je posledica dejstva, da je namen izvršilnega postopka zgolj še realizacija terjatve, ugotovljene v kvalificirani listini, izdani v predhodnem postopku, in je zato ugotavljanje njene utemeljenosti v nasprotju z naravo izvršilnega postopka.

V izvršilnem postopku narok za obravnavanje ugovora ni obligatoren, temveč je ugovor tisti, ki je namenjen podajanju pravno relevantnih trditev in predlaganju ustreznih dokazov, torej zbiranju in predlaganju ustreznega procesnega gradiva dolžnika, ki nasprotuje upnikovi terjatvi, katerega narok ne more nadomestiti.

VSL Sklep I Ip 955/2023, 26. 9. 2023

2. Vročanje ugovora v odgovor

54. člen (Pristojnost)

55. člen (Razlogi za ugovor)

1. Splošno

Pritožbeno sodišče soglaša z zaključkom sodišča prve stopnje o neutemeljenosti ugovornih

navedb glede pomanjkanja upnikovega pravnega interesa in ugovora litispence, ki jih dolžnik utemeljuje zaradi dveh istočasno vodenih postopkov za isto terjatev (obravnavanega izvršilnega postopka I 237/2024 in izvršilnega postopka VL 44554/2022). V obeh postopkih gre sicer za izterjavo denarne terjatve med istima strankama na isti podlagi, vendar z različnimi sredstvi in predmeti izvršbe. V tekoči izvršilni zadevi VL 544554/2022 je bila izvršba na nepremičnine ustavljena in je bila zaznamba sklepa o izvršbi v zemljiški knjigi pri dolžnikovi nepremičnini izbrisana, do poplačila zneska, ki se izterjuje v obravnavani zadevi, pa še ni prišlo. Zato je sodišče prve stopnje v izvršilni zadevi I 237/2024 utemeljeno sledilo ponovnemu upnikovemu predlogu za izvršbo in dovolilo izvršbo na dolžnikovo nepremičnino.

VSC Sklep I Ip 183/2024, 5. 6. 2024 – ugovorni razlog - litispence

Pritožbeno sodišče soglaša z zaključkom sodišča prve stopnje, da ugovor litispence, ki ga dolžnici podajata zaradi dveh istočasno vodenih postopkov - izvršilnega in pravnega, ni utemeljen, saj se postopka nanašata na različni fazi postopka in torej ne gre za dva identična postopka in tudi ne za dva identična zahtevka. V pravnem postopku upnika kot tožnika s tožbo uveljavljata izpraznitev in izročitev v posest (med drugim) sporne nepremičnine in povrnitev stroškov pravnega postopka; upnika torej zahtevata pravno varstvo z namenom pridobitve izvršilnega naslova. V obravnavanem izvršilnem postopku pa upnika na podlagi spremenjene zakonodaje ZFPPIPP s predlogom za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova (prvi odstavek 40. člena ZIZ) zahtevata uporabo prisilnih sredstev (izvršbo z izpraznitvijo in izročitvijo sporne nepremičnine in izvršbo na denarna sredstva pri organizacijah za plačilni promet) za uveljavitev nedesarne in denarne terjatve; torej upnika zasledujeta realizacijo že izposlovanega izvršilnega naslova. Kot je materialnopravno pravilno pojasnilo sodišče prve stopnje, je namreč sklep o prodaji izvršilni naslov za izpraznitev in izročitev stanovanja ali stanovanjske hiše proti dolžniku in drugim osebam, ki uporabljajo to stanovanje ali stanovanjsko hišo skupaj z dolžnikom, ali ki jim je dolžnik drugače omogočil tako uporabo (drugi in tretji odstavek 395. člena ZFPPIPP), kupec nepremičnine, ki mu je bil izdan sklep o izročitvi nepremičnine, pa lahko na podlagi pravnomočnega sklepa o prodaji nadaljuje ali predlaga izpraznitev in izročitev stanovanja ali stanovanjske hiše proti dolžniku in drugim osebam, ki uporabljajo to stanovanje ali stanovanjsko hišo skupaj z dolžnikom ali ki jim je dolžnik drugače omogočil tako uporabo (peti odstavek 395. člena ZFPPIPP).

VSC Sklep I Ip 39/2024, 22. 2. 2024 – ugovorni razlog - litispence

Posebnost postopka izvršbe na podlagi verodostojne listine je v tem, da je hkrati z naložitvijo plačila terjatve v sklepu o izvršbi tudi že dovoljena izvršba, zato ne pride do časovnega zamika med pravnomočnostjo sodne odločbe, s katero je naloženo plačilo terjatve, in začetkom izvršilnega postopka. Zastaralni rok zato začne teči šele, ko je postopek izvršbe na podlagi verodostojne listine pravnomočno končan.

Umik izvršilnega predloga v postopku na podlagi verodostojne listine je bil podan iz razlogov na strani dolžnice oziroma zaradi neizterljivosti, saj terjatev v obdobju več kot desetih let od izdaje sklepa o izvršbi do ustavitve postopka ni bila niti delno poplačana. Pravilen je zato zaključek, da umik ni bil podan zaradi odpovedi upnika sodnemu varstvu in zahtevku do dolžnice, temveč je bil posledica neuspešnosti izvršbe in zato ne more imeti učinkov v smislu prvega odstavka 366. člena OZ, posledično pa je pravilna tudi argumentacija, da je zastaralni rok pričel teči šele po pravnomočnosti sklepa o ustavitvi izvršbe.

VSL Sklep I Ip 25/2024, 29. 1. 2024

Glede na pravni temelj nastanka obveznosti plačati obresti je treba razlikovati zamudne in pogodbene obresti. Zamudne obresti so obresti, ki so določene kot civilna sankcija za zamudo in tečejo v obdobju od zapadlosti denarne obveznosti (torej od nastanka zamude) do njenega plačila. Pravni temelj nastanka obveznosti plačati zamudne obresti je tako pravno dejstvo nastopa zamude z

izpolnitvijo denarne obveznosti. Pri tem se lahko stranki dogovorita, da je obrestna mera zamudnih obresti nižja ali višja od obrestne mere zamudnih obresti, določene z zakonom. Terjatev iz naslova glavnice in pogodbenih obresti predstavlja judikatno terjatev, za katero velja deset letni zastaralni rok. Zamudne obresti pa predstavljajo občasne terjatve, ki izvirajo iz judikatne terjatve in zapadejo v bodoče, zato je za presojo njihovega zastaranja potrebno uporabiti določbo drugega odstavka 356. člena OZ, ki določa tri letni zastaralni rok.

Stališče, da v izvršilnem postopku kot ugovorni razlog ni mogoče uveljavljati ničnosti, je posledica dejstva, da je namen izvršilnega postopka zgolj še realizacija terjatve, ugotovljene v kvalificirani listini, izdani v predhodnem postopku, in je zato ugotavljanje njene utemeljenosti v nasprotju z naravo izvršilnega postopka.

V izvršilnem postopku narok za obravnavanje ugovora ni obligatoren, temveč je ugovor tisti, ki je namenjen podajanju pravno relevantnih trditev in predlaganju ustreznih dokazov, torej zbiranju in predlaganju ustreznega procesnega gradiva dolžnika, ki nasprotuje upnikovi terjatvi, katerega narok ne more nadomestiti.

VSL Sklep I Ip 955/2023, 26. 9. 2023

Stališče sodišča prve stopnje in sodne prakse je, da je temeljno načelo ZDoh-2, da gre pri dohodnini za letni davek, ki se odmerja glede na prejemke v enem (odmernem) letu. V 120. členu ZDoh-2 pa je določena izjema: dohodki iz delovnega razmerja, vključno z zamudnimi obrestmi, ki se izplačajo na podlagi sodne odločbe za več let nazaj, se vštejejo v celoti v osnovo za dohodnino leta, v katerem jih je zavezanec prejel, obdavčijo pa se po povprečni stopnji dohodnine enoletnih dohodkov.

Pri izplačilu prejemkov, ki so izplačani na podlagi sodne odločbe, gre iz davčnega vidika za izredne dohodke, ki v določenem letu praviloma znatno povečajo letno davčno osnovo zavezanca. Navedeno za davčnega zavezanca pomeni dodatno davčno obremenitev v letu, v katerem mu je odmerjena dohodnina. Da pa osebe, ki so v enem davčnem letu prejele dohodke, ki bi jih morale v več preteklih letih, niso v slabšem položaju kot osebe, katerim je bila dohodnina za dohodek iz preteklega leta odmerjena vsako leto sproti, je uzakonjen institut povprečenja.

VSM Sklep I Ip 465/2020, 28. 9. 2020

Postopanje sodišča prve stopnje je v nasprotju s splošnim načelom prepovedi ravnanja v nasprotju s predhodno opravljenim ravnanjem (prepoved venire contra factum proprium). To načelo ne veže le strank v postopku v okviru načela vestnosti in poštenja, ampak tudi sodišče v okviru zagotavljanja poštenega sojenja (22. in 23. člen URS) in pravne varnosti kot podnačela pravne države (2. člen URS). Stranke lahko učinkovito uveljavljajo sodno varstvo in sodelujejo v postopku le, če se lahko zanesejo na ravnanja in stališča sodišča, ki jih načeloma ne sme brez pojasnila in utemeljenega razloga spreminjati.

Sodišče prve stopnje je razpisalo narok, na katerem je tudi izvedlo zaslišanje upnikovega pooblaščenca kot priče (v zvezi z obstojem dogovora novacije), nato narok prekinilo in ni zaslišalo dolžnika iz procesnega razloga, ker pooblaščenec po zaslišanju kot priče ne more več zastopati upnika, upnik pa ni bil prisoten, pri čemer je pojasnilo, da mora imeti možnost poiskati novega pooblaščenca. Pri tem je sodišča prve stopnje navedlo, da bodo o novem naroku stranke pisno obveščene. Dolžnik je zato utemeljeno pričakoval, da bo lahko v nadaljevanju sodeloval v postopku dokazovanja dogovora glede novacije in se tudi izjavil o rezultatih dokazovanja, kar pa se ni zgodilo, saj novega naroka sodišče prve stopnje nikoli ni izvedlo. Sodišče prve stopnje je po preteku daljšega časovnega obdobja le še izdalo obravnavani sklep o ugovoru, ne da bi predhodno strankam svoje ravnanje pojasnilo in jim omogočilo, da se odzovejo na situacijo, ki je zanje zagotovo pomenila presenečenje. Stranke morajo imeti možnost, da se branijo pred vsemi procesnimi dejanji, ki lahko vplivajo na

njihove pravice, in možnost vplivati na tek in rezultat postopka.

Ustna in javna obravnava predstavlja temeljno procesno jamstvo poštenega sojenja. Le izjemoma je dopustno navedeno pravico omejiti, pri presoji dopustnosti izjeme pa je pomembna narava zadeve. Slovenski izvršilni postopek ni tipični nepravdni postopek. V fazi ugovornega postopka se močno približa pravnemu postopku, kjer je ustno obravnavanje ključno.

Pravila glede navajanja novot niso sama sebi namen, ampak se z njimi zasleduje načeli ekonomičnosti in pospešitve postopka (prvi odstavek 11. člen ZIZ), ki pa ju ne smemo upoštevati kot ultima ratio postopka, ampak v sobivanju z ostalimi temeljnimi načeli postopka, kot je tudi načelo materialne resnice. Ker je celovita in pravilna ugotovitev odločilnih dejstev ob učinkovitem izjavljanju strank bistveni cilj postopka, ta ne sme biti prizadet s sklicevanjem na načelo hitrosti in prekluzijo v položajih, ko obstojijo utemeljeni razlogi za kasnejše navajanje strank v postopku.

VSM Sklep I Ip 10/2020, 30. 4. 2020

2. Ugovor glede izvršilnega naslova - listina ni izvršilni naslov, odločba je razveljavljena, odpravljena ali spremenjena - in obsega terjatve

Vsak zastoj v šolanju še ne more biti podlaga za ugotovitev, da je izvršilni naslov ugasnil. Izvršilni naslov ob izostanku rednega šolanja namreč ugasne le ob upravičenih razlogih, ki jih je treba ugotavljati v vsakem posameznem primeru. Sodišče prve stopnje je v izpodbijanem sklepu pravilno upoštevalo, da ne gre za prekinitev rednega šolanja, če preživninski upravičenec zamenja študijski program, ker je prvo izbrani študij prezahteven, in, izhajajoč iz pritožbeno nespornih podatkov o upnikovem neuspehu na univerzitetnem študiju in prepisu na izredni študij na višji strokovni šoli, pravilno ugotovilo, da je za takšen primer šlo tudi v obravnavani zadevi.

Dejstvo, da upnik v prvem letniku študija na višješolskem programu (tj. v študijskem letu 2016/2017) ni opravil nobenega izpita, glede na to, da se je v študijskem letu 2017/2018 lahko redno vpisal v drugi letnik študija in oprava izpitov v prvem letniku torej ni bila pogoj za nadaljevanje študija in napredovanje v naslednji letnik, tudi po oceni sodišča druge stopnje ne predstavlja razloga, zaradi katerega bi bilo mogoče šteti, da se je upnik prenehal redno šolati in da je izvršilni naslov zato še pred študijskim letom 2017/2018 ugasnil. Ob upoštevanju, da je upnik v študijskem letu 2017/2018 nato opravil sedem izpitov (in sicer, kot izhaja iz odgovoru na ugovor priloženega potrdila o opravljenih izpitih, z ocenami 10, 10, 6, 7, 10, 9 in 9), pa tudi ni mogoče šteti, da je bil upnik na višješolski študij vpisan le zaradi ohranjanja statusa študenta in z namenom nadaljnega prejemanja preživnine, ne pa z resnim namenom šolanja.

Sklep, s katerim sodišče odloči o predlogu za izvršbo, in nanj vezan sklep, s katerim sodišče odloči o ugovoru zoper sklep o izvršbi, prav tako pa tudi sklep, s katerim sodišče odloči o ugovoru po izteku roka, so meritorni sklepi, ki vsebujejo vsebinsko odločitev o dopustnosti vodenja izvršbe za izterjavo uveljavljane terjatve. Kot takšni imajo učinek materialne pravnomočnosti. V sodni praksi je poenoteno stališče, da upnik, če sodišče dolžnikovemu ugovoru oziroma ugovoru po izteku roka ugodi in na tej podlagi iz razlogov, ki trajno preprečujejo izvršbo (npr. prenehanje terjatve), predlog za izvršbo zavrne oziroma izvršbo ustavi, v novem postopku zaradi učinkov pravnomočnosti ne more ponovno izterjevati terjatve, v zvezi s katero je bilo v predhodnem postopku ugotovljeno, da pogoji za njeno izterjavo niso (več) podani, in sicer ne glede na to, ali je bila takšna v predhodnem postopku sprejeta odločitev pravilna ali ne. Iz smiselno enakih izhodišč je treba izhajati tudi takrat, ko sodišče dolžnikov ugovor oziroma ugovor po izteku roka pravnomočno zavrne, le da je v takšnem primeru položaj obrnjen.

VSM Sklep I Ip 151/2024, 28. 5. 2024

Ponovno odločanje o premoženjskopravnem zahtevku, ki sledi (delni) razveljavitvi pravnomočne sodbe v postopku z izrednim pravnim sredstvom, je namenjeno odpravi ugotovljenih

kršitev v odločbi o premoženjskopravnem zahtevku iz prvotnega sojenja in ostaja v tem smislu pridruženo kazenskemu postopku.

Vrhovno sodišče redoma sodi, da so lahko zakonske zamudne obresti v izvršilnih naslovih (kar pravnomočna sodba, s katero je odločeno o premoženjskopravnem zahtevku, gotovo je) določene samo opisno, vendar pri tem velja, da je odločitev o obrestih (dovolj) določena samo, če je opredeljeno, od katerega zneska tečejo, od kdaj do kdaj tečejo in po kakšni obrestni meri tečejo. Glede na to, da so bila delna plačila obsojencev izvršena še pred zaključkom prvostopenjskega sojenja, je sodišče prve stopnje tisto, ki bi moralo s pomočjo programa za izračun zamudnih obresti ugotoviti, kolikšen del obresti je bil do izdaje sodbe že poplačan, ter to v izreku sodbe tudi jasno opredeliti. Ker je tovrsten izračun v obravnavanem primeru izostal, je ostalo nejasno tudi, v kolikšnem znesku je obveznost obsojencev do oškodovane družbe do konca postopka pred sodiščem prve stopnje prenehala.

VSR Sodbna I Ips 57715/2013, 1. 2. 2024

Dolžnikov ugovor v bistvenem temelji na navedbah, da je zaradi preoblikovanja družbe z omejeno odgovornostjo v delniško družbo upnik izgubil položaj družbenika, s tem pa tudi članske pravice, med katere sodi pravica do informacij in vpogleda v dokumentacijo. Sodišče je te navedbe pravilno zavrnilo kot neutemeljene. Pri spremembi d.o.o. v d.d. gre za formalno statusno preoblikovanje oziroma za spremembo pravnoorganizacijske oblike družbe. Prvotni d.o.o. ob tem ne preneha in se d.d. ne ustanovi na novo, temveč je d.o.o. od učinkovanja statusnega preoblikovanja naprej d.d., ki je ista pravna oseba, kot je bila prej d.o.o., z istimi identifikacijskimi znaki (davčna in matična številka). Formalna statusna preoblikovanja se namreč opravijo po načelu ohranjanja identitete družbe, s čimer se omogoči neprekinjeno poslovanje gospodarske družbe. Takšno statusno preoblikovanje ob kontinuiranem obstoju družbe zato ne vpliva na že pravnomočno ugotovljene obveznosti družbe in s tem tudi ne na pravico družbenika do vpogleda v poslovne knjige, ki je bila pravnomočno priznana z izvršilnim naslovom. Kljub temu, da upnik formalnopravno sicer ni več družbenik d.o.o., ki se je preoblikovala v d.d., je bistveno, da poslovne knjige družbe še vedno obstajajo in se kljub preoblikovanju še naprej vodijo, pravica do vpogleda v te knjige pa je bila upniku kot takratnemu družbeniku že priznana s pravnomočnim in izvršljivim izvršilnim naslovom

VSL Sklep I Ip 1350/2023, 9. 1. 2024

Glede na vsebino Pogodbe o potrditvi odstopa z dne 2. 7. 2019 in nespornega dejstva, da je edini navedeni dolžnik v prilogah pogodbe S. d.o.o. (in ne tožnik), se pritožbeno sodišče strinja s pritožnikom, da iz te pogodbe ne izhaja, kar zmotno zaključuje sodišče prve stopnje, da bi naj C. (kot pravna naslednica E. d.d.) prenesla terjatev do tožnika. Zato ne drži niti nadaljnji zaključek sodišča, da je s tem tudi tožnikova terjatev (kar je, kot pravilno opozarja tožnik, že pojmovno zgrešeno; kvečjemu bi to lahko bila tožnikova obveznost) pravno veljavno odstopljena in prenesena na toženca. Pritožbeno sodišče se strinja s pritožnikom, da sodišče prve stopnje svoj zmoten zaključek neutemeljeno utemeljuje s sklicevanjem na kreditne pogodbe, saj le-te sploh niso izvršilni naslov in v njih pojmovno ni določbe o prehodu terjatve.

VSC Sodbna Cp 310/2023, 9. 11. 2023

Glede na pravni temelj nastanka obveznosti plačati obresti je treba razlikovati zamudne in pogodbene obresti. Zamudne obresti so obresti, ki so določene kot civilna sankcija za zamudo in tečejo v obdobju od zapadlosti denarne obveznosti (torej od nastanka zamude) do njenega plačila. Pravni temelj nastanka obveznosti plačati zamudne obresti je tako pravno dejstvo nastopa zamude z izpolnitvijo denarne obveznosti. Pri tem se lahko stranki dogovorita, da je obrestna mera zamudnih obresti nižja ali višja od obrestne mere zamudnih obresti, določene z zakonom. Terjatev iz naslova glavnice in pogodbenih obresti predstavlja judikatno terjatev, za katero velja deset letni zastaralni rok. Zamudne obresti pa predstavljajo občasne terjatve, ki izvirajo iz judikatne terjatve in zapadejo v

bodoče, zato je za presojo njihovega zastaranja potrebno uporabiti določbo drugega odstavka 356. člena OZ, ki določa tri letni zastaralni rok.

Stališče, da v izvršilnem postopku kot ugovorni razlog ni mogoče uveljavljati ničnosti, je posledica dejstva, da je namen izvršilnega postopka zgolj še realizacija terjatve, ugotovljene v kvalificirani listini, izdani v predhodnem postopku, in je zato ugotavljanje njene utemeljenosti v nasprotju z naravo izvršilnega postopka.

V izvršilnem postopku narok za obravnavanje ugovora ni obligatoren, temveč je ugovor tisti, ki je namenjen podajanju pravno relevantnih trditev in predlaganju ustreznih dokazov, torej zbiranju in predlaganju ustreznega procesnega gradiva dolžnika, ki nasprotuje upnikovi terjatvi, katerega narok ne more nadomestiti.

VSL Sklep I Ip 955/2023, 26. 9. 2023

3. Ugovor pobota

4. Ugovorni razlog stečaja oziroma prisilne poravnave

5. Ugovor zastaranja

Notarska pomočnica je zasebne listine potrdila in jih na predpisan način spojila z notarskim zapisom oziroma jih pripojila k notarskemu zapisu, s tem pa so postale njegov sestavni del. V notarskem zapisu podano soglasje z neposredno izvršljivostjo notarske listine (clausula exequendi) je glede na pojasnjeno dano glede vseh dogovorjenih obveznosti, torej tudi glede obveznosti po kreditni pogodbi, s tem pa ima ta notarski zapis vsebino in naravo izvršilnega naslova po 20.a členu ZIZ in to v celotnem obsegu.

Izvršilni postopek ni namenjen ukinjanju izvršilnega naslova oziroma ugotovitvi njegove ničnosti, zato izvršilno sodišče ni pristojno presojati njegove pravilnosti in upniku na tej podlagi, z učinkom pravnomočnosti, trajno odreči pravico do izvršbe na podlagi neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

V zvezi z zastaranjem glavnice po notarskem zapisu obstaja obširna, enotna in ustaljena sodna praksa, po kateri (glavna) terjatev iz izvršljivega notarskega zapisa enako kot judikatna terjatev zastara v desetih letih.

V času od 12. 3. 2020 do 31. 5. 2020 so bili izpolnjeni pogoji za uporabo 360. člena OZ zaradi epidemije Covid-19 in z namenom njenega obvladovanja izrečenih izrednih ukrepov, kar pomeni, da je bil tek zastaralnega roka v tem času zadržan in se je skladno s pravilom iz drugega odstavka 361. člena OZ podaljšal za čas trajanja nepremagljive ovire.

Ugasnitev oziroma zastaranje hipoteke zaradi poteka časa po peti alineji drugega odstavka v zvezi s tretjim odstavkom 154. člena SPZ daje šele pravico zahtevati njen izbris, formalno pa hipoteka do trenutka dejanskega izbrisa še vedno obstaja in skladno s publicitetnimi učinki zemljiške knjige tudi veže. Na hipoteko je vezano tudi izvršilno sodišče, ki v izvršilnem postopku ne more presojati dejstev v zvezi z ugasnitvijo oziroma zastaranjem hipoteke zaradi poteka časa, saj je ta presoja pridržana zemljiškoknjžnemu sodišču v postopku za izbris starih hipotek oziroma pravnemu sodišču v postopku s tožbo na ugotovitev, da je hipoteka ugasnila, ali v postopku s tožbo na izdajo izbrisnega dovoljenja.

VSL Sklep I Ip 337/2024, 9. 4. 2024

Upnik utemeljeno graja, da je bilo v izreku izpodbijanega sklepa dolžnikovemu ugovoru, s katerim je dolžnik podal ugovor zastaranja terjatve, ugodeno v celoti, medtem ko je sodišče prve stopnje v obrazložitvi zaključilo, da do zastaranja terjatve (glavnice in v delu glede zakonskih zamudnih obresti) ni prišlo. V tem delu je torej podano nasprotje med izrekom izpodbijanega sklepa

in njegovo obrazložitvijo. Izpodbijani sklep sodišča prve stopnje je obremenjen z absolutno bistveno kršitvijo pravil postopka po 14. točki drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 366. členom ZPP, oboje v zvezi s 15. členom ZIZ.

VSC Sklep I Ip 164/2024, 13. 6. 2024

Glede na pravni temelj nastanka obveznosti plačati obresti je treba razlikovati zamudne in pogodbene obresti. Zamudne obresti so obresti, ki so določene kot civilna sankcija za zamudo in tečejo v obdobju od zapadlosti denarne obveznosti (torej od nastanka zamude) do njenega plačila. Pravni temelj nastanka obveznosti plačati zamudne obresti je tako pravno dejstvo nastopa zamude z izpolnitvijo denarne obveznosti. Pri tem se lahko stranki dogovorita, da je obrestna mera zamudnih obresti nižja ali višja od obrestne mere zamudnih obresti, določene z zakonom. Terjatev iz naslova glavnice in pogodbenih obresti predstavlja judikatno terjatev, za katero velja deset letni zastaralni rok. Zamudne obresti pa predstavljajo občasne terjatve, ki izvirajo iz judikatne terjatve in zapadejo v bodoče, zato je za presojo njihovega zastaranja potrebno uporabiti določbo drugega odstavka 356. člena OZ, ki določa tri letni zastaralni rok.

Stališče, da v izvršilnem postopku kot ugovorni razlog ni mogoče uveljavljati ničnosti, je posledica dejstva, da je namen izvršilnega postopka zgolj še realizacija terjatve, ugotovljene v kvalificirani listini, izdani v predhodnem postopku, in je zato ugotavljanje njene utemeljenosti v nasprotju z naravo izvršilnega postopka.

V izvršilnem postopku narok za obravnavanje ugovora ni obligatoren, temveč je ugovor tisti, ki je namenjen podajanju pravno relevantnih trditev in predlaganju ustreznih dokazov, torej zbiranju in predlaganju ustreznega procesnega gradiva dolžnika, ki nasprotuje upnikovi terjatvi, katerega narok ne more nadomestiti.

VSL Sklep I Ip 955/2023, 26. 9. 2023

6. Ugovor pri izvršbi na podedovano premoženje

7. Ugovor pri izvršbi terjatve v tuji valuti

8. Ugovor, da terjatev še ni zapadla - predčasna zapadlost, upnik je izpolnitev odložil za čas, ki še ni potekel

9. Ugovor pri izvršitvi delovne odločbe

Zakon za reintegracijo na delo določa prekluzivni rok šest mesecev od izvršljivosti sodbe, v katerem mora delavec zahtevati vrnitev na delo, drugače to pravico izgubi, s tem pa za obdobje od izvršljivost sodbe dalje izgubi tudi pravico do izplačila plače, saj ima slednja svoj temelj v delovnem razmerju oziroma je neločljivo vezana na obstoj delovnega razmerja. Povedano drugače, delavec, ki želi doseči izplačilo plače ali razlike v plači tudi za obdobje po izvršljivosti sodbe, s katero je ugotovljena nezakonitost odpovedi pogodbe o zaposlitvi, mora v prekluzivnem roku šestih mesecev zahtevati reintegracijo po nezakonito odpovedani pogodbi, saj šele s ponovno vzpostavitvijo delovnega razmerja pridobi tudi pravico do dohodkov iz tega razmerja.

Ker upnica ne trdi, da bi tak predlog vložila, je pravico do vzpostavitve delovnega razmerja po prvotni pogodbi izgubila, s tem pa je za obdobje od 23. 6. 2013 dalje izgubila tudi pravico zahtevati razliko med plačo, ki jo je prejela po novi pogodbi o zaposlitvi, in plačo po tej prvotni pogodbi. Že iz tega razloga je ob pravilni uporabi materialnega prava dolžnikov ugovor za terjatve, zapadle od 23. 6. 2013 dalje, utemeljen, saj upnica zanje več nima izvršilnega naslova, sodišču pa zastaranja tega dela terjatve zato niti ne bi bilo treba presojati.

VSL Sklep I Ip 365/2024, 7. 5. 2024

10. Ugovor izpolnitve obveznosti oziroma prenehanja obveznosti

11. Ugovor v postopku zavarovanja

Predmet začasnega zavarovanja in začasnega odvzema ne presega obsega premoženja, za katerega tožnica s tožbo zahteva odvzem. Zato že iz tega razloga ni začasno zaseženo oziroma začasno odvzeto več, kot je potrebno.

VSL Sklep I Cp 664/2024, 23. 4. 2024

Začasna odredba jima omogoča ravno to: ker kreditna pogodba začasno ne učinkuje, jima je ni treba izvrševati, to pa pomeni, da jima do konca začasnega zadržanja ni treba plačevati obrokov v skladu s to pogodbo. Pomembno je namreč, da pravica do vlaganja predlogov za izvršbo predstavlja del ustavne pravice do sodnega varstva, ki jo lahko omejita zgolj ustava ali zakon. Ob tehtanju ustavne pravice tožnikov do zasebne lastnine ter njune pravice kot potrošnikov ter na drugi strani pravice tožene stranke do sodnega varstva pretehta slednja, saj imata pritožnika v primeru morebitnega izvršilnega postopka na podlagi izdane začasne odredbe možnost ugovora, ki ju ščiti pred morebitno zlorabo teh institutov s strani tožene stranke.

VSL Sklep II Cp 735/2024, 24. 5. 2024

12. Ugovor glede predmeta izvršbe (7. točka)

Pritožbene navedbe o neobstoju dolžnikovega dolga so neutemeljene. Dolžnik lahko zoper sklep o nadaljevanju izvršbe z novim izvršilnim sredstvom ugovarja le iz razlogov, ki preprečujejo izvršbo z novim sredstvom in na novem predmetu izvršbe. Ugovor zoper sklep o nadaljevanju izvršbe z novim izvršilnim sredstvom je lahko utemeljen le, če je izvršba nadaljevana s sredstvom, ki ga zakon ne predvideva ali na predmetih, ki so iz izvršbe izvzeti ali ne morejo biti predmet izvršbe (7. točka prvega odstavka 55. člena ZIZ), kot je dolžniku pravilno pojasnilo že sodišče prve stopnje. Dolžnik v ugovoru zoper sklep o nadaljevanju izvršbe z novim izvršilnim sredstvom ne more uspeti z ugovornimi razlogi, da upnikova terjatev ne obstoji.

VSC Sklep I Ip 108/2024, 11. 7. 2024

V primeru ugovora zoper nadaljevanje izvršbe z novim izvršilnim sredstvom so ugovorni razlogi omejeni le na razloge, ki preprečujejo izvršbo na novem sredstvu ali predmetu izvršbe, in dolžnik v tej fazi postopka ne more uspešno nasprotovati terjatvi in izvršilnemu naslovu, saj je navedbam v tej smeri namenjen redni ugovor zoper sklep o izvršbi.

Po tretjem odstavku 34. člena ZIZ lahko sodišče na predlog upnika dovoli poleg že dovoljenih sredstev oziroma predmetov izvršbo še z drugimi sredstvi in na drugih predmetih oziroma namesto že dovoljenih sredstev in predmetov izvršbo z drugimi sredstvi oziroma drugimi predmeti do konca izvršilnega postopka, za tako postopanje pa ZIZ ne postavlja pogoja pravnomočnosti sklepa o izvršbi.

Po 3. členu ZIZ se izvršba dovoli in opravi v obsegu, ki je potreben za poplačilo terjatve, vendar pa to ni ovira, da sodišče v primeru, ko upnikova terjatev še ni poplačana v celoti, ne bi smelo dovoliti izvršbe z dodatnimi izvršilnimi sredstvi ali predmeti izvršbe. Varstvo dolžnika je ob tem zagotovljeno s četrtem odstavkom 34. člena in 169. členom ZIZ, ki dolžniku omogočata vložitev predloga za omejitev izvršbe na drugo nepremičnino oziroma na drugo sredstvo ali predmet izvršbe, na katerega je dovoljena izvršba.

V ugovoru po roku je dolžnik uveljavljal ničnost izvršilnega naslova, ki je podlaga za predmetno izvršbo. Sodišče je pravilno pojasnilo, da je po načelu stroge formalne legalitete na izvršilni naslov vezano in v izvršilnem postopku ne more presojati njegove pravilnosti in zakonitosti. Taki presoji so namreč namenjeni drugi postopki, pravno upoštevni ugovorni razlog v izvršilnem

postopku pa je podan šele, ko je izvršilni naslov razveljavljen, odpravljen ali spremenjen.

Napotitev na pravdo zaradi izpodbijanja terjatve, njene višine ali vrstnega reda ZIZ predvideva šele v fazi poplačila terjatve iz kupnine za prodano nepremičnino, pri čemer do te faze predmetni postopek še ni prišel. Poleg tega ZIZ za dolžnika to možnost predvideva le, če tega brez svoje krivde ni mogel izpodbijati z drugimi pravnimi sredstvi med izvršilnim postopkom, v konkretnem primeru pa je v izvršilnem postopku te navedbe že (neuspešno) uveljavljal in ta pogoj torej ni izpolnjen.

Presoja zagotavljanja pravice do sojenja v razumnem roku oziroma zatrjevane kršitve te pravice niso predmet odločanja v tem postopku. Zagotavljanju te pravice so namenjeni postopki in pravna sredstva po Zakonu o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja.

VSL Sklep I Ip 612/2024, 3. 7. 2024

13. Ugovorni razlog pri izterjavi preživninske terjatve

14. Ugovor družbenika, delničarja

15. Ugovor, da terjatev ni prešla na upnika oziroma obveznost ni prešla na dolžnika (12. točka)

Ob doslednem pravnem pojmovanju odločba sklada ne predstavlja izvršilnega naslova za izterjavo preživninskih terjatev v višini nadomestila preživnine, ampak javno listino iz prvega odstavka 24. člena ZIZ, ki izkazuje prehod preživninske terjatve preživninskega upravičenca do preživninskega zavezanca v višini priznanega nadomestila preživnine na sklad.

Položaja, ko pride po izdaji izvršilnega naslova, s katerim je določena preživninska obveznost dolžnika, do (začasne) ponovne vzpostavitve družinske skupnosti, v kateri starša dejansko izvajata skupno vzgojo in varstvo otrok ter preživljata otroke v okviru skupnega gospodinjstva, ni mogoče enačiti s položajem, ko izvršilni naslov preneha veljati zaradi prenehanja otrokovega rednega šolanja po 18. letu starosti, sklenitve zakonske zaveze ali dopolnjenega 26. leta starosti. V teh primerih že po zakonu (ex lege) preneha sama pravica do preživljanja, zaradi česar sodna odločba ali sodna poravnava, s katero je bila določena preživnina, izgubi lastnost izvršilnega naslova. Ob ponovni vzpostavitvi družinske skupnosti staršev in otroka, ki sta ga starša dolžna preživljati, pa ne preneha pravica do preživljanja, temveč nastopi položaj, ko se ta pravica v času trajanja družinske skupnosti dejansko izvršuje na drug način. Zaradi preživljanja v okviru skupnega gospodinjstva in izpolnjevanja preživninske obveznosti na drug način preživninski upravičenec (oziroma zanj drugi starš) v tem času nima pravice zahtevati preživnine v denarju. Takšno pravico pa ponovno pridobi, ko skupno gospodinjstvo s preživninskim zavezancem preneha.

Vročitev obvestila o uskladitvi nadomestila preživnine preživninskemu zavezancu je bistvena z vidika veljavnosti morebitne izpolnitve preživninske obveznosti preživninskemu upravičencu oziroma njegovemu zakonitemu zastopniku, ne pa z vidika prehoda terjatve v višini višjega usklajenega zneska na sklad. Ta na sklad preide že v posledici uskladitve, ki jo izkazuje obvestilo, ne glede na to, ali in kdaj je bilo obvestilo vročeno preživninskemu zavezancu.

Sodišče druge stopnje (enako kot sodišče prve stopnje) v zvezi s presojo pravice sklada do izterjave zamudnih obresti od zneskov v višini priznanih nadomestil preživnine ni sledilo dosednji večinski sodni praksi, ki, izhajajoč s stališč, da odločba sklada o pravici do nadomestila preživnine z obvestilom sklada o uskladitvi nadomestila preživnine ne predstavlja izvršilnega naslova za izterjavo zamudnih obresti od zneskov v višini priznanih nadomestil preživnine in da bi sklad izvršilni naslov za izterjavo zamudnih obresti moral šele pridobiti, skladu odreka pravico do izterjave zamudnih obresti. Sodišče druge stopnje se s stališčem, da odločba sklada z obvestili o uskladitvi nadomestila preživnine ne predstavlja izvršilnega naslova za izterjavo zamudnih obresti, sicer strinja. Vendar pa izpostavlja, da izvršilni naslov za izterjavo zamudnih obresti od (dela) preživninskih terjatev, ki so

prešle na sklad, v razmerju do preživninskega zavezanca predstavlja sodna odločba (ali sodna poravnava), v kateri je določena preživninska obveznost, seveda pod pogojem, da je zavezancu v tej odločbi (sodni poravnavi) naloženo tudi plačilo zamudnih obresti.

VSM Sklep I Ip 139/2024, 22. 7. 2024

Glede na prvi odstavek 636. člena ZGD-1 sta za obveznost upnikov odgovorna prvotni dolžnik (prenosna družba) in (novi) dolžnik (prevzemna družba) solidarno (pasivna legitimacija obeh). Upniki so predlogu za izvršbo, v katerem so se sklicevali na prehod terjatve na dolžnika v skladu s 24. členom ZIZ in 636. členom ZGD-1, (med drugim) priložili tudi notarski zapis Pogodbe o delitvi s prevzemom v zvezi s sklepom Okrajnega sodišča v Celju I 322/2022 (izdanim na podlagi sodbe Okrajnega sodišča v Celju P 68/2022 v zvezi s sodbo Višjega sodišča v Celju Cp 21/2022), kar zadošča za zaključek, da je bila terjatev upnikov dodeljena dolžniku v skladu s prvim odstavkom 636. člena ZIZ in je prešla nanj v skladu s 24. členom ZIZ. S tem se je dokazno breme glede dejstva, da terjatev upnikov s Pogodbo o delitvi in prevzemu ni bila dodeljena dolžniku, prevalilo na dolžnika (ki ima za to vso potrebno dokumentacijo in listine, za razliko od upnikov), ki pa ga v ugovornem postopku ni zmožal in v ugovoru tudi ni izkazal, da bi bila njegova solidarna odgovornost omejena. V ugovoru je namreč v zvezi s tem le posplošno navedel, da terjatev upnikov ni prešla na dolžnika, in še, da je prevzeto premoženje enako prevzetim obveznostim, zaradi česar ni podane njegove solidarne odgovornosti. Slednje pa, kot je pravilno pojasnilo že sodišče prve stopnje, glede na to, da ni uspel dokazati, da je solidarno odgovoren le do višine prevzetega premoženja, ni bistveno.

VSC Sklep I Ip 73/2024, 28. 3. 2024

Glede na vsebino Pogodbe o potrditvi odstopa z dne 2. 7. 2019 in nespornega dejstva, da je edini navedeni dolžnik v prilogah pogodbe S. d.o.o. (in ne tožnik), se pritožbeno sodišče strinja s pritožnikom, da iz te pogodbe ne izhaja, kar zmotno zaključuje sodišče prve stopnje, da bi naj C. (kot pravna naslednica E. d.d.) prenesla terjatev do tožnika. Zato ne drži niti nadaljnji zaključek sodišča, da je s tem tudi tožnikova terjatev (kar je, kot pravilno opozarja tožnik, že pojmovno zgrešeno; kvečjemu bi to lahko bila tožnikova obveznost) pravno veljavno odstopljena in prenesena na toženca. Pritožbeno sodišče se strinja s pritožnikom, da sodišče prve stopnje svoj zmoten zaključek neutemeljeno utemeljuje s sklicevanjem na kreditne pogodbe, saj le-te sploh niso izvršilni naslov in v njih pojmovno ni določbe o prehodu terjatve.

VSC Sodba Cp 310/2023, 9. 11. 2023

56. člen (Ugovor po izteku roka)

V primeru ugovora zoper nadaljevanje izvršbe z novim izvršilnim sredstvom so ugovorni razlogi omejeni le na razloge, ki preprečujejo izvršbo na novem sredstvu ali predmetu izvršbe, in dolžnik v tej fazi postopka ne more uspešno nasprotovati terjatvi in izvršilnemu naslovu, saj je navedbam v tej smeri namenjen redni ugovor zoper sklep o izvršbi.

Po tretjem odstavku 34. člena ZIZ lahko sodišče na predlog upnika dovoli poleg že dovoljenih sredstev oziroma predmetov izvršbo še z drugimi sredstvi in na drugih predmetih oziroma namesto že dovoljenih sredstev in predmetov izvršbo z drugimi sredstvi oziroma drugimi predmeti do konca izvršilnega postopka, za tako postopanje pa ZIZ ne postavlja pogoja pravnomočnosti sklepa o izvršbi.

Po 3. členu ZIZ se izvršba dovoli in opravi v obsegu, ki je potreben za poplačilo terjatve, vendar pa to ni ovira, da sodišče v primeru, ko upnikova terjatev še ni poplačana v celoti, ne bi smelo dovoliti izvršbe z dodatnimi izvršilnimi sredstvi ali predmeti izvršbe. Varstvo dolžnika je ob tem zagotovljeno s četrtem odstavkom 34. člena in 169. členom ZIZ, ki dolžniku omogočata vložitev predloga za omejitev izvršbe na drugo nepremičnino oziroma na drugo sredstvo ali predmet izvršbe,

na katerega je dovoljena izvršba.

V ugovoru po roku je dolžnik uveljavljal ničnost izvršilnega naslova, ki je podlaga za predmetno izvršbo. Sodišče je pravilno pojasnilo, da je po načelu stroge formalne legalitete na izvršilni naslov vezano in v izvršilnem postopku ne more presojati njegove pravilnosti in zakonitosti. Taki presoji so namreč namenjeni drugi postopki, pravno upoštevni ugovorni razlog v izvršilnem postopku pa je podan šele, ko je izvršilni naslov razveljavljen, odpravljen ali spremenjen.

Napotitev na pravdo zaradi izpodbijanja terjatve, njene višine ali vrstnega reda ZIZ predvideva šele v fazi poplačila terjatve iz kupnine za prodano nepremičnino, pri čemer do te faze predmetni postopek še ni prišel. Poleg tega ZIZ za dolžnika to možnost predvideva le, če tega brez svoje krivde ni mogel izpodbijati z drugimi pravnimi sredstvi med izvršilnim postopkom, v konkretnem primeru pa je v izvršilnem postopku te navedbe že (neuspešno) uveljavljal in ta pogoj torej ni izpolnjen.

Presoja zagotavljanja pravice do sojenja v razumnem roku oziroma zatrjevane kršitve te pravice niso predmet odločanja v tem postopku. Zagotavljanju te pravice so namenjeni postopki in pravna sredstva po Zakonu o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja.

VSL Sklep I Ip 612/2024, 3. 7. 2024

Dolžnikov ugovor v bistvenem temelji na navedbah, da je zaradi preoblikovanja družbe z omejeno odgovornostjo v delniško družbo upnik izgubil položaj družbenika, s tem pa tudi članske pravice, med katere sodi pravica do informacij in vpogleda v dokumentacijo. Sodišče je te navedbe pravilno zavrnilo kot neutemeljene. Pri spremembi d.o.o. v d.d. gre za formalno statusno preoblikovanje oziroma za spremembo pravnoorganizacijske oblike družbe. Prvotni d.o.o. ob tem ne preneha in se d.d. ne ustanovi na novo, temveč je d.o.o. od učinkovanja statusnega preoblikovanja naprej d.d., ki je ista pravna oseba, kot je bila prej d.o.o., z istimi identifikacijskimi znaki (davčna in matična številka). Formalna statusna preoblikovanja se namreč opravijo po načelu ohranjanja identitete družbe, s čimer se omogoči neprekinjeno poslovanje gospodarske družbe. Takšno statusno preoblikovanje ob kontinuiranem obstoju družbe zato ne vpliva na že pravnomočno ugotovljene obveznosti družbe in s tem tudi ne na pravico družbenika do vpogleda v poslovne knjige, ki je bila pravnomočno priznana z izvršilnim naslovom. Kljub temu, da upnik formalnopravno sicer ni več družbenik d.o.o., ki se je preoblikovala v d.d., je bistveno, da poslovne knjige družbe še vedno obstajajo in se kljub preoblikovanju še naprej vodijo, pravica do vpogleda v te knjige pa je bila upniku kot takratnemu družbeniku že priznana s pravnomočnim in izvršljivim izvršilnim naslovom

VSL Sklep I Ip 1350/2023, 9. 1. 2024

56.a člen (Ugovor zoper pravno nasledstvo)

57. člen (Odgovor na ugovor)

58. člen (Sklep o ugovoru)

Pritožbeno sodišče pritrjuje upnici, da bi moralo sodišče prve stopnje glede na stanje spisa obrazložiti, zakaj šteje, da je dolžničin ugovor pravočasen. Obrazložitev izpodbijanega sklepa sodišča prve stopnje pa o tem sploh nima razlogov, zaradi česar je izpodbijani sklep tako pomanjkljiv, da se ga ne da preizkusiti. Podana je absolutna bistvena kršitev določb postopka po 14. točki drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 366. členom ZPP, oboje v zvezi s 15. členom ZIZ.

VSC Sklep I Ip 230/2024, 4. 7. 2024

Postopanje sodišča prve stopnje je v nasprotju s splošnim načelom prepovedi ravnanja v nasprotju s predhodno opravljenim ravnanjem (prepoved *venire contra factum proprium*). To načelo ne veže le strank v postopku v okviru načela vestnosti in poštenja, ampak tudi sodišče v okviru zagotavljanja poštenega sojenja (22. in 23. člen URS) in pravne varnosti kot podnačela pravne države (2. člen URS). Stranke lahko učinkovito uveljavljajo sodno varstvo in sodelujejo v postopku le, če se lahko zanesejo na ravnanja in stališča sodišča, ki jih načeloma ne sme brez pojasnila in utemeljenega razloga spreminjati.

Sodišče prve stopnje je razpisalo narok, na katerem je tudi izvedlo zaslišanje upnikovega pooblaščenca kot priče (v zvezi z obstojem dogovora novacije), nato narok prekinilo in ni zaslišalo dolžnika iz procesnega razloga, ker pooblaščenec po zaslišanju kot priče ne more več zastopati upnika, upnik pa ni bil prisoten, pri čemer je pojasnilo, da mora imeti možnost poiskati novega pooblaščenca. Pri tem je sodišča prve stopnje navedlo, da bodo o novem naroku stranke pisno obveščene. Dolžnik je zato utemeljeno pričakoval, da bo lahko v nadaljevanju sodeloval v postopku dokazovanja dogovora glede novacije in se tudi izjavil o rezultatih dokazovanja, kar pa se ni zgodilo, saj novega naroka sodišče prve stopnje nikoli ni izvedlo. Sodišče prve stopnje je po preteku daljšega časovnega obdobja le še izdalo obravnavani sklep o ugovoru, ne da bi predhodno strankam svoje ravnanje pojasnilo in jim omogočilo, da se odzovejo na situacijo, ki je zanje zagotovo pomenila presenečenje. Stranke morajo imeti možnost, da se branijo pred vsemi procesnimi dejanji, ki lahko vplivajo na njihove pravice, in možnost vplivati na tek in rezultat postopka.

Ustna in javna obravnava predstavlja temeljno procesno jamstvo poštenega sojenja. Le izjemoma je dopustno navedeno pravico omejiti, pri presoji dopustnosti izjeme pa je pomembna narava zadeve. Slovenski izvršilni postopek ni tipični nepravdni postopek. V fazi ugovornega postopka se močno približa pravnemu postopku, kjer je ustno obravnavanje ključno.

Pravila glede navajanja novot niso sama sebi namen, ampak se z njimi zasleduje načeli ekonomičnosti in pospešitve postopka (prvi odstavek 11. člen ZIZ), ki pa ju ne smemo upoštevati kot *ultima ratio* postopka, ampak v sobivanju z ostalimi temeljnimi načeli postopka, kot je tudi načelo materialne resnice. Ker je celovita in pravilna ugotovitev odločilnih dejstev ob učinkovitem izjavljanju strank bistveni cilj postopka, ta ne sme biti prizadet s sklicevanjem na načelo hitrosti in prekluzijo v položajih, ko obstojijo utemeljeni razlogi za kasnejše navajanje strank v postopku.

VSM Sklep I Ip 10/2020, 30. 4. 2020

59. člen (Pravda ali drug postopek za nedopustnost izvršbe)

Dolžnikoma je pritrditi, da bi ob predpostavki njunega uspeha v pravdi, bila konkretna izvršba nedopustna, in sicer zaradi pomakanja aktivne legitimacije konkretnega upnika. Konkretni pritožbeni primer bi bilo mogoče subsumirati pod 3. točko drugega odstavka 71. člena ZIZ, ki jo ne gre razlagati tako strogo, kot je to pojasnilo sodišče prve stopnje, t. j. da dolžnika vtožujeta ugotovitev ničnosti akcesornega pravnega pravnega posla in ne ugotovitve ničnosti pravnega posla, ki je zapisan v obliki sporazuma in je v obravnavani zadevi izvršilni naslov. Namen konkretne določbe je zagotoviti poseben pomen varstva potrošnikov, zato ga je potrebno na takšen način tudi razlagati ob upoštevanju specifičnih okoliščin posameznega primera.

Vendar dolžnika zmotno menita, da gre v konkretni zadevi za potrošniški kredit. Ker dolžnika v pravnem poslu, ki je vključen v izvršilni naslov, nista potrošnika v skladu z zakoni, ki šele od leta 1998 urejajo varstvo potrošnikov, je zato odločitev sodišča prve stopnje v tem delu pravilna iz navedenih razlogov.

VSC Sklep I Ip 134/2024, 5. 6. 2024

Prepoved reformatio in peius (359. člen ZPP) velja le v instančnih postopkih, sodišče prve stopnje pa lahko v ponovljenem postopku sprejme odločitev, ki ni ugodna za stranko, ki je s pritožbo uspela.

Pomoč družinskih članov pri gradnji hiše, tako z delom, kot s sredstvi, se po utrjenem stališču sodne prakse šteje za pomoč družini in ne zgolj enemu zakoncu, zato na odločitev o deležih zakoncev na skupnem premoženju ne vpliva.

VSL Sodba in sklep I Cp 235/2024, 31. 5. 2024

Dejstvo, ki ga v pritožbi ponovno izpostavlja tožena stranka, in sicer da je bil rubež opravljen korektno in skladno z zakonom, pri presoji utemeljenosti tožbenega zahtevka ni pravno odločilno, saj tudi tožnica toženi stranki ni nikoli očitala nasprotnega. Bistveno oziroma pravno pomembno je zgolj lastništvo zarubljenih premoženj.

VSC Sodba Cp 105/2024, 17. 4. 2024

Glede na vsebino Pogodbe o potrditvi odstopa z dne 2. 7. 2019 in nespornega dejstva, da je edini navedeni dolжник v prilogah pogodbe S. d.o.o. (in ne tožnik), se pritožbeno sodišče strinja s pritožnikom, da iz te pogodbe ne izhajajo, kar zmotno zaključuje sodišče prve stopnje, da bi naj C. (kot pravna naslednica E. d.d.) prenesla terjatev do tožnika. Zato ne drži niti nadaljnji zaključek sodišča, da je s tem tudi tožnikova terjatev (kar je, kot pravilno opozarja tožnik, že pojmovno zgrešeno; kvečjemu bi to lahko bila tožnikova obveznost) pravno veljavno odstopljena in prenesena na toženca. Pritožbeno sodišče se strinja s pritožnikom, da sodišče prve stopnje svoj zmoten zaključek neutemeljeno utemeljuje s sklicevanjem na kreditne pogodbe, saj le-te sploh niso izvršilni naslov in v njih pojmovno ni določbe o prehodu terjatve.

VSC Sodba Cp 310/2023, 9. 11. 2023

60. člen (Obravnavanje nedopustnosti)

61. člen (Ugovor zoper sklep na podlagi verodostojne listine)

1. Splošno

Upniku je v postopku izvršbe na podlagi verodostojne listine naloženo minimalno procesno breme, bistveno manjše, kot to velja v rednem pravnem postopku, ko mora v tožbi določno navesti dejstva, na katera opira zahtevek, in dokaze, s katerimi se ta dejstva ugotavljajo. Sodišče sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine izda zgolj na podlagi predloga upnika, ne da bi preverilo resničnost podatkov, ki jih je navedel upnik, ne da bi presojalo sklepčnost upnikovega zahtevka (za to v navedbah, ki jih upnik (lahko) navede v predlogu, niti nima podlage) in ne da bi mu bila sploh predložena verodostojna listina, na katero se upnik sklicuje. Zgolj na tej podlagi torej sodišče dolžniku naloži plačilo terjatve, ki jo upnik zahteva. Dolжник lahko presojo utemeljenosti upnikovega zahtevka v kontradiktornem postopku doseže šele naknadno, z vložitvijo pravočasnega obrazloženega ugovora.

VSL Sklep I Ip 1210/2023, 7. 11. 2023

V obravnavanem primeru sta izvršilna in pravnomočna faza del enovitega oziroma enotnega postopka, ki nikoli ni bil pravnomočno končan, zato razveljavitev sklepa o izvršbi z dne 23. 12. 2022 s sklepom Okrajnega sodišča v Ljubljani z dne 27. 1. 2023 ni relevantna za vprašanje teka zastaralnih rokov.

VSL Sodba I Cp 1896/2023, 13. 5. 2024

2. Obrazloženost ugovora zoper sklep o izvršbi, izdan na podlagi verodostojne listine

Ugovor zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine je v primeru, ko je zatrjevana zavrnitev računa (pa ob tem razlog zavrnitve sam po sebi ni negativno dejstvo v smislu prerekanja temelja terjatve), obrazložen le, če je za tako navedbo predlagan tudi dokaz.

VSL Sklep I Ip 1264/2023, 28. 11. 2023

Upniku je v postopku izvršbe na podlagi verodostojne listine naloženo minimalno procesno breme, bistveno manjše, kot to velja v rednem pravnem postopku, ko mora v tožbi določno navesti dejstva, na katera opira zahtevek, in dokaze, s katerimi se ta dejstva ugotavljajo. Sodišče sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine izda zgolj na podlagi predloga upnika, ne da bi preverilo resničnost podatkov, ki jih je navedel upnik, ne da bi presojalo sklepčnost upnikovega zahtevka (za to v navedbah, ki jih upnik (lahko) navede v predlogu, niti nima podlage) in ne da bi mu bila sploh predložena verodostojna listina, na katero se upnik sklicuje. Zgolj na tej podlagi torej sodišče dolžniku naloži plačilo terjatve, ki jo upnik zahteva. Dolžnik lahko presojo utemeljenosti upnikovega zahtevka v kontradiktornem postopku doseže šele naknadno, z vložitvijo pravočasnega obrazloženega ugovora.

VSL Sklep I Ip 1210/2023, 7. 11. 2023

3. Ugovor po roku

4. Ugovori meničnih zavezancev - menica

62. člen (Postopek pri ugovoru zoper sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine)

1. Postopek z ugovorom

Pritožbeno sodišče pritrjuje upnici, da bi moralo sodišče prve stopnje glede na stanje spisa obrazložiti, zakaj šteje, da je dolžničin ugovor pravočasen. Obrazložitev izpodbijanega sklepa sodišča prve stopnje pa o tem sploh nima razlogov, zaradi česar je izpodbijani sklep tako pomanjkljiv, da se ga ne da preizkusiti. Podana je absolutna bistvena kršitev določb postopka po 14. točki drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s 366. členom ZPP, oboje v zvezi s 15. členom ZIZ.

VSC Sklep I Ip 230/2024, 4. 7. 2024

V obravnavanem primeru sta izvršilna in pravnomočna faza del enovitega oziroma enotnega postopka, ki nikoli ni bil pravnomočno končan, zato razveljavitev sklepa o izvršbi z dne 23. 12. 2022 s sklepom Okrajnega sodišča v Ljubljani z dne 27. 1. 2023 ni relevantna za vprašanje teka zastaralnih rokov.

VSL Sodba I Cp 1896/2023, 13. 5. 2024

Upniku je v postopku izvršbe na podlagi verodostojne listine naloženo minimalno procesno breme, bistveno manjše, kot to velja v rednem pravnem postopku, ko mora v tožbi določno navesti dejstva, na katera opira zahtevek, in dokaze, s katerimi se ta dejstva ugotavljajo. Sodišče sklep o izvršbi na podlagi verodostojne listine izda zgolj na podlagi predloga upnika, ne da bi preverilo resničnost podatkov, ki jih je navedel upnik, ne da bi presojalo sklepčnost upnikovega zahtevka (za to v navedbah, ki jih upnik (lahko) navede v predlogu, niti nima podlage) in ne da bi mu bila sploh predložena verodostojna listina, na katero se upnik sklicuje. Zgolj na tej podlagi torej sodišče dolžniku naloži plačilo terjatve, ki jo upnik zahteva. Dolžnik lahko presojo utemeljenosti upnikovega zahtevka v kontradiktornem postopku doseže šele naknadno, z vložitvijo pravočasnega

Izvršba

obrazloženega ugovora.

VSL Sklep I Ip 1210/2023, 7. 11. 2023

Izvršba

2. Postopek z ugovorom - menica
3. Sklep o izvršbi izdan na podlagi verodostojne listine kot izvršilni naslov

63. člen (Obnova postopka)

64. člen (Pogoji in rok za ugovor)

65. člen (Sklep o ugovoru)

1. Splošno
2. Rok za vložitev tožbe na nedopustnost izvršbe
3. Predlog tretjega za odlog izvršbe zaradi vložitve tožbe na nedopustnost
4. Odločitve v pravnem postopku - nedopustnost izvršbe

66. člen (Kdaj se ne more zahtevati, da se izvršba izreče za nedopustno)

67. člen (Razlogi za nasprotno izvršbo)

68. člen (Postopek s predlogom za nasprotno izvršbo)

69. člen (Sklep o nasprotni izvršbi)

70. člen (Če nasprotna izvršba ni mogoča)

71. člen (Na predlog dolžnika in po uradni dolžnosti)

1. Splošno
2. Pogoji za odlog izvršbe
3. Odlog iz posebno upravičenih razlogov
4. Varščina kot pogoj za odlog
5. Izvršba zaradi varstva in vzgoje otrok
6. Nedopustnost pogodbenih pogojev

Dolžnikoma je pritrditi, da bi ob predpostavki njunega uspeha v pravdi, bila konkretna izvršba nedopustna, in sicer zaradi pomakanja aktivne legitimacije konkretnega upnika. Konkretni pritožbeni primer bi bilo mogoče subsumirati pod 3. točko drugega odstavka 71. člena ZIZ, ki jo ne gre razlagati

tako strogo, kot je to pojasnilo sodišče prve stopnje, t. j. da dolžnika vtožujeta ugotovitev ničnosti akcesornega pravnega posla in ne ugotovitve ničnosti pravnega posla, ki je zapisan v obliki sporazuma in je v obravnavani zadevi izvršilni naslov. Namen konkretne določbe je zagotoviti poseben pomen varstva potrošnikov, zato ga je potrebno na takšen način tudi razlagati ob upoštevanju specifičnih okoliščin posameznega primera.

Vendar dolžnika zmotno menita, da gre v konkretni zadevi za potrošniški kredit. Ker dolžnika v pravnem poslu, ki je vključen v izvršilni naslov, nista potrošnika v skladu z zakoni, ki šele od leta 1998 urejajo varstvo potrošnikov, je zato odločitev sodišča prve stopnje v tem delu pravilna iz navedenih razlogov.

VSC Sklep I Ip 134/2024, 5. 6. 2024

Notarska pomočnica je zasebne listine potrdila in jih na predpisan način spojila z notarskim zapisom oziroma jih pripojila k notarskemu zapisu, s tem pa so postale njegov sestavni del. V notarskem zapisu podano soglasje z neposredno izvršljivostjo notarske listine (clausula exequendi) je glede na pojasnjeno dano glede vseh dogovorjenih obveznosti, torej tudi glede obveznosti po kreditni pogodbi, s tem pa ima ta notarski zapis vsebino in naravo izvršilnega naslova po 20.a členu ZIZ in to v celotnem obsegu.

Izvršilni postopek ni namenjen ukinjanju izvršilnega naslova oziroma ugotovitvi njegove ničnosti, zato izvršilno sodišče ni pristojno presojati njegove pravilnosti in upniku na tej podlagi, z učinkom pravnomočnosti, trajno odreči pravico do izvršbe na podlagi neposredno izvršljivega notarskega zapisa.

V zvezi z zastaranjem glavnice po notarskem zapisu obstaja obširna, enotna in ustaljena sodna praksa, po kateri (glavna) terjatev iz izvršljivega notarskega zapisa enako kot judikatna terjatev zastara v desetih letih.

V času od 12. 3. 2020 do 31. 5. 2020 so bili izpolnjeni pogoji za uporabo 360. člena OZ zaradi epidemije Covid-19 in z namenom njenega obvladovanja izrečenih izrednih ukrepov, kar pomeni, da je bil tek zastaralnega roka v tem času zadržan in se je skladno s pravilom iz drugega odstavka 361. člena OZ podaljšal za čas trajanja nepremagljive ovire.

Ugasnitev oziroma zastaranje hipoteke zaradi poteka časa po peti alineji drugega odstavka v zvezi s tretjim odstavkom 154. člena SPZ daje šele pravico zahtevati njen izbris, formalno pa hipoteka do trenutka dejanskega izbrisa še vedno obstaja in skladno s publicitetnimi učinki zemljiške knjige tudi veže. Na hipoteko je vezano tudi izvršilno sodišče, ki v izvršilnem postopku ne more presojati dejstev v zvezi z ugasnitvijo oziroma zastaranjem hipoteke zaradi poteka časa, saj je ta presoja pridržana zemljiškoknjžnemu sodišču v postopku za izbris starih hipotek oziroma pravnemu sodišču v postopku s tožbo na ugotovitev, da je hipoteka ugasnila, ali v postopku s tožbo na izdajo izbrisnega dovoljenja.

VSL Sklep I Ip 337/2024, 9. 4. 2024

7. Izvršba na dolžnikov dom

V skladu z 280. členom OZ mora biti obveznost izpolnjena upniku ali osebi, ki jo določa zakon, sodna odločba ali pogodbe med upnikom in dolžnikom ali jo je določil sam upnik. Izpolnitev je veljavna tudi, kadar je opravljena tretjemu, če jo je upnik pozneje odobril ali če jo je izkoristil.

Izvršba mora biti učinkovita in opravljena brez zavlačevanja, zakon pa mora zlasti upoštevati interes upnika, da se zagotovi učinkovitost izvršbe. Ustavni pomen načela enakopravnosti in test sorazmernosti morata imeti v izvršilnem postopku drugačen pomen kot na primer v ureditvi pravnega postopka. Odlog izvršbe pomeni zastoj v stadiju opravljanja izvršbe, zato ga je treba urediti omejitveno. Za odlog izvršbe morajo biti izpolnjeni strogi pogoji, sicer bi bila izvotljena pravica do

sodnega varstva. Določba ZIZ še ne utemeljuje zaključka, da bi bila v vseh primerih izključena izvršba na dom dolžnika zaradi izterjave relativno nizke terjatve. Upoštevati je namreč treba okoliščine in posebnosti vsakega konkretnega primera, to je tudi dejstvo, da se na isto dolžnikovo nepremičnino vodi več izvršb za terjatve, katerih skupna vrednost pa ni več majhna.

VSL Sklep I Ip 767/2023, 18. 8. 2023

8. Odlog v postopku začasne odredbe

72. člen (Na predlog upnika)

1. Splošno

2. Odlog premožninske izvršbe

Le odlog izvršbe je lahko razlog za zastoj pri opravi izvršilnih dejanj. Če sta bila upnik in dolžnik glede tega, kot navaja pritožba, soglasna, bi moral upnik vložiti pri izvršitelju predlog za odlog izvršbe ter priložiti listino, iz katere bi izhajalo soglasje dolžnika z odlogom. To izhaja iz določbe četrtega odstavka 72. člena ZIZ.

O takem predlogu ne odloča sodišče, ampak izvršitelj v svojem spisu in v vpisniku le evidentira čas odloga. Zgolj pisno obvestilo dolžnika, naslovljeno na izvršitelja, da naj bi se z upnikom dogovorila o odlogu oziroma mirovanju izvršbe, glede na povedano ne zadostuje.

VSK Sklep I Ip 67/2024, 5. 6. 2024

73. člen (Na predlog tretjega)

1. Splošno

2. Varščina

74. člen (Čas, za katerega se izvršba odlaga)

75. člen (Nadaljevanje odložene izvršbe)

76. člen (Ustavitev izvršbe)

1. Splošno

Sodišče prve stopnje je pravilno pojasnilo, da nastop pravnomočnosti sklepa o ustavitvi izvršilnega postopka pomeni, da so stranke in sodišče nanj vezani, zato v pravnomočno odločitev v okviru obravnavanega izvršilnega postopka ni več dopustno posegati oziroma da v zaključenem izvršilnem postopku stranke in drugi udeleženci ne morejo več opravljati nobenih procesnih dejanj.

VSC Sklep I Ip 23/2024, 14. 2. 2024

Pritožbeno sodišče se strinja z zaključkom sodišča prve stopnje, da glede na kupčevo varovano pričakovalno pravico (s sklepom o domiku je pridobil naslov za pridobitev lastninske pravice) z upnikovim umikom predloga za izvršbo, ki je bil podan po izvedeni spletni dražbi in po izdanem sklepu o domiku, ni več mogoče poseči v pričakovanje kupca. Takšno stališče je v skladu z odločbama Ustavnega sodišča RS Up-35/98 z dne 2. 4. 1998 in Up-77/04 z dne 11. 10. 2006 ter

ustaljeno sodno prakso.

VSC Sklep I Ip 10/2024, 1. 2. 2024

2. Ustavitev v zvezi s postopki zavarovanja

77. člen (Če je v predlogu navedeno, kje so stvari)

78. člen (Če v predlogu ni navedeno, kje so stvari)

79. člen (Predmeti, izvzeti iz izvršbe)

Tudi osebni avtomobil je lahko izvzet iz izvršbe, saj 1. točka prvega odstavka 79. člena ZIZ zgolj primeroma našteva predmete, ki so izvzeti iz izvršbe ter z dikcijo "in druge za gospodinjstvo potrebne stvari" izvzema osebne avtomobila iz izvršbe ne izključuje. Vendar je sodišče prve stopnje citirano določilo pravilno uporabilo, saj razlogi, ki jih navaja dolžnik (da osebni avtomobil potrebuje za prevoz mladoletnih otrok v šolo in na izvenšolske dejavnosti), ne predstavljajo okoliščin, ki bi utemeljevale izvzem vozila iz izvršbe in poseg v pravico upnika do poplčila svoje terjatve - torej zaključka, da je predmet nujno potreben dolžniku in članom njegovega gospodinjstva.

VSC Sklep I Ip 138/2024, 5. 6. 2024

80. člen (Omejitve izvršbe proti pravnim osebam, podjetniku in zasebniku)

81. člen (Izvršilna dejanja)

82. člen (Obvestilo o rubežu)

83. člen (Predmet rubeža)

84. člen (Obseg rubeža)

84.a člen (Učinki rubeža gotovine in prostovoljnega plačila)

85. člen (Hramba zarubljenih stvari)

86. člen (Prepoved razpolaganja z zarubljenimi stvarmi)

87. člen (Pridobitev zastavne pravice)

Zapisnik izvršitelja o rubežu je v spisu, upnik pa prilaga izpisek iz registra. Zato sodišče prve stopnje ne bi smelo izdati izpodbijanega sklepa na podlagi prve točke tretjega odstavka 132. člena

ZFPPIPP.

VSC Sklep II Ip 279/2023, 6. 12. 2023

88. člen (Neuspešen ali neizveden rubež)

Ob odločanju o upnikovi pritožbi sta njegova predloga za predložitev seznama premoženja po 31. členu ZIZ in za posledično razveljavitev odločitve o ustavitvi premičninske izvršbe po drugem odstavku 88. člena ZIZ že pravnomočno zavrnjena in upnikovih navedb v tem delu ni mogoče še enkrat vsebinsko obravnavati. Zaključkov sodišča prve stopnje o neizvedenih in neuspešnih rubežih ter zaključka o svoji neaktivnosti v času od zadnjega poizkusa oprave rubeža pa upnik v pritožbi niti ne napada, zato višje sodišče pritrjuje sodišču prve stopnje, da so izpolnjeni pogoji za ustavitev izvršbe na dolžnikove premičnine po 88. členu ZIZ.

VSL Sklep I Ip 10/2024, 26. 1. 2024

89. člen (Cenitev)

90. člen (Rubežni in cenilni zapisnik)

91. člen (Zaznamba namesto rubeža)

92. člen (Čas prodaje)

93. člen (Način prodaje)

93.a člen (Spletni iskalnik prodaj premičnin)

Ni relevantne sodne prakse.

94. člen (Prodajna cena)

95. člen (Ustavitev izvršbe)

96. člen (Obveznosti in pravice kupca in izvršitelja)

97. člen (Če je en sam upnik)

98. člen (Če je več upnikov)

99. člen (Uporaba določb o izvršbi na nepremičnine)

100. člen (Krajevna pristojnost)

Pristojnost se presodi takoj po prejemu predloga za izvršbo na podlagi navedb v predlogu in na podlagi dejstev, ki so sodišču znana (prvi in drugi odstavek 17. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Podatek o prebivališču dolžnika ni podatek, ki bi bil sodišču znan. Zato je za presojo pristojnosti, ki se ravna po prebivališču dolžnika, odločilen podatek, ki ga je upnik navedel v predlogu za izvršbo, in ne podatek, ki ga je sodišče pridobilo iz centralnega registra prebivalstva.

VSRS Sklep I R 68/2023, 10. 5. 2023

101. člen (Prejemki, ki so izvzeti iz izvršbe)

Ker toženka zapadlih terjatev ni poplačala v okviru določb ZIZ, temveč na podlagi pogodbenih določil, ni mogoče pritrditi tožniku, da je kršila določbe 101. in 102. člena ZIZ, kot tudi ne določbe ZSVarPre, saj določbe ZIZ, ki jih pritožba izpostavlja za konkretni primer niso uporabljive.

VSM Sodba I Cp 17/2024, 2. 7. 2024

102. člen (Omejitve izvršbe)

Ker toženka zapadlih terjatev ni poplačala v okviru določb ZIZ, temveč na podlagi pogodbenih določil, ni mogoče pritrditi tožniku, da je kršila določbe 101. in 102. člena ZIZ, kot tudi ne določbe ZSVarPre, saj določbe ZIZ, ki jih pritožba izpostavlja za konkretni primer niso uporabljive.

VSM Sodba I Cp 17/2024, 2. 7. 2024

102.a člen (Nadomestilo izvrševalca sklepa o izvršbi)

Ker toženka zapadlih terjatev ni poplačala v okviru določb ZIZ, temveč na podlagi pogodbenih določil, ni mogoče pritrditi tožniku, da je kršila določbe 101. in 102. člena ZIZ, kot tudi ne določbe ZSVarPre, saj določbe ZIZ, ki jih pritožba izpostavlja za konkretni primer niso uporabljive.

VSM Sodba I Cp 17/2024, 2. 7. 2024

103. člen (Davki in prispevki, izvzeti iz izvršbe)

104. člen (Način izvršbe)

105. člen (Obseg izvršbe)

106. člen (Občasne dajatve)

107. člen (Učinek)

Že sodišče prve stopnje je ugotovilo, da sta bila sklepa o izvršbi in o nadaljevanju izvršbe na dodatne dolžnikove terjatve pravilno vročena dolžnikovim dolžnikom.

Ni sporno, da se je nad dolžnikom 22. 9. 2022 začel stečajni postopek. Torej sta bila sklepa vročena dolžnikovim dolžnikom pred začetim stečajem nad dolžnikom.

Rubež je opravljen z dnem, ko je sklep o rubežu vročen dolžnikovemu dolžniku.

VSC Sklep II Ip 38/2024, 13. 3. 2024

Stališče sodišča prve stopnje, da pri izvršbi z rubežem terjatve ni vsebinsko presojalo obstoja terjatve, da ni vsebinsko odločalo o njej in da je upnik s prenosom terjatve pridobil zgolj procesno aktivno legitimacijo za uveljavljanje zarubljenih terjatev, sicer drži. Vendar to ne spremeni, da bi moralo sodišče presoditi ali je upnik do začetka stečajnega postopka nad dolžnikom zarubil dolžnikove terjatve do njegovih 35 dolžnikov in na njih pridobil zastavno pravico, ki se v stečajnem postopku odraža kot ločitvena pravica. Teh dejstev sodišče prve stopnje ni ugotavljalo.

VSC Sklep II Ip 293/2023, 6. 12. 2023

108. člen (Rubež terjatve iz vrednostnega papirja)

109. člen (Zastavna pravica na obrestih)

Ni relevantne sodne prakse.

110. člen (Vrstni red)

Sodišče zakonsko zveze razveže kljub nasprotovanju drugega zakonca, če je zakonska zveza za prvega nevzdržna.

Otroka sme sodišče zaupati v varstvo in vzgojo samo enemu od staršev takrat, ko bi skupno varstvo in vzgoja otroka ogrožala. Pri odločitvi, kateremu od staršev naj sodišče zaupa otroka, ima prednost tisti starš, ki je, med drugim, sposoben preseči lastne interese.

Stališče šole (ki je strokovnjak na tem področju), ki jo deklica obiskuje, je, da ima deklica specifične učne težave, zaradi katerih potrebuje dodatno učno pomoč. Ker oče tej pomoči nasprotuje, je za zagotovitev dekličine največje koristi bistveno, da je zaupana v varstvo in vzgojo materi, ki konstruktivno sodeluje s šolo in deklici pomaga pri učenju in šolskih obveznostih v okviru dnevnih

aktivnosti. Očitno je, da mama dekličino korist upošteva pred svojimi potrebami.

Sodišče prve stopnje je finančne zmožnosti na strani obeh udeležencev jasno in natančno ugotovilo. Ob tem je na strani nasprotnega udeleženca presojalo tudi navedbe glede dveh kreditov in aktivnih izvršilnih postopkov, na katere nasprotni udeleženec ponovno opozarja v pritožbi. V zvezi s tem je za znesek polovice stanovanjskega kredita (za del, ki bi bil primerljiv s položajem, ko bi nasprotni udeleženec plačeval najemnino, ob upoštevanju, da v stanovanju prebiva njegova mati, na katero bi odpadla druga polovica) pravilno zmanjšalo preživninsko zmožnost nasprotnega udeleženca. Njegova preživninska obveznost pa ima prednost tako pred njegovimi preostalimi kreditnimi obveznostmi kot tudi pred obveznostmi, v zvezi s katerimi so v teku izvršilni postopki (četrti odstavek 110. člena ZIZ), kar je v izpodbijanem sklepu pojasnilo že sodišče prve stopnje.

VSL Sklep IV Cp 342/2024, 4. 6. 2024

111. člen (Izjava dolžnikovega dolžnika)

112. člen (Odgovornost dolžnikovega dolžnika)

113. člen (Rubež terjatve, zavarovane z zastavno pravico, ki je vpisana v zemljiški

knjigi)

114. člen (Vrsta prenosa)

115. člen (Sklep o prenosu)

116. člen (Posebni pogoji za prenos nedeljive terjatve)

117. člen (Kdaj je prenos opravljen)

118. člen (Obveznosti dolžnika in upnika)

119. člen (Položitev terjatve pri sodišču)

120. člen (Pravice upnika)

121. člen (Prenos v izterjavo terjatve, vpisane v zemljiški knjigi)

122. člen (Če je obveznost dolžnikovega dolžnika pogojena z izročitvijo stvari)

123. člen (Obvestilo o tožbi za izterjavo prenesene terjatve)

124. člen (Zamuda pri izterjavi prenesene terjatve)

125. člen (Poplačilo upnika)

126. člen (Izterjava zneska, ki presega upnikovo terjatev)

Ni relevantne sodne prakse.

127. člen (Prenos namesto plačila)

128. člen (Uporaba določb tega poglavja)

Pritožbene navedbe o neobstoju dolžnikovega dolga so neutemeljene. Dolžnik lahko zoper sklep o nadaljevanju izvršbe z novim izvršilnim sredstvom ugovarja le iz razlogov, ki preprečujejo izvršbo z novim sredstvom in na novem predmetu izvršbe. Ugovor zoper sklep o nadaljevanju izvršbe z novim izvršilnim sredstvom je lahko utemeljen le, če je izvršba nadaljevana s sredstvom, ki ga

zakon ne predvideva ali na predmetih, ki so iz izvršbe izvzeti ali ne morejo biti predmet izvršbe (7. točka prvega odstavka 55. člena ZIZ), kot je dolžniku pravilno pojasnilo že sodišče prve stopnje. Dolžnik v ugovoru zoper sklep o nadaljevanju izvršbe z novim izvršilnim sredstvom ne more uspeti z ugovornimi razlogi, da upnikova terjatev ne obstoji.

VSC Sklep I Ip 108/2024, 11. 7. 2024

129. člen (Sklep o izvršbi)

130. člen (Povečanje plače)

Ni relevantne sodne prakse.

131. člen (Če ima več oseb pravico do preživitve)

Ni relevantne sodne prakse.

132. člen (Kraj plačila)

133. člen (Prenehanje delovnega razmerja)

133.a člen (Ustavitev izvršbe)

134. člen (Odgovornost za opuščeno odtegnitev in izplačilo zapadlih zneskov)

135. člen (Upravna izplačilna prepoved)

136. člen (Uporaba določb tega poglavja)

Pristojnost se presodi takoj po prejemu predloga za izvršbo na podlagi navedb v predlogu in na podlagi dejstev, ki so sodišču znana (prvi in drugi odstavek 17. člena ZPP v zvezi s 15. členom ZIZ). Podatek o prebivališču dolžnika ni podatek, ki bi bil sodišču znan. Zato je za presojo pristojnosti, ki se ravna po prebivališču dolžnika, odločilen podatek, ki ga je upnik navedel v predlogu za izvršbo, in ne podatek, ki ga je sodišče pridobilo iz centralnega registra prebivalstva.

VSRS Sklep I R 68/2023, 10. 5. 2023

137. člen (Omejitev izvršbe)

138. člen (Sklep o izvršbi)

Stališče sodišča prve stopnje, da pri izvršbi z rubežem terjatve ni vsebinsko presojalo obstoja terjatve, da ni vsebinsko odločalo o njej in da je upnik s prenosom terjatve pridobil zgolj procesno

aktivno legitimacijo za uveljavljanje zarubljenih terjatev, sicer drži. Vendar to ne spremeni, da bi morale sodišče presoditi ali je upnik do začetka stečajnega postopka nad dolžnikom zarubil dolžnikove terjatve do njegovih 35 dolžnikov in na njih pridobil zastavno pravico, ki se v stečajnem postopku odraža kot ločitvena pravica. Teh dejstev sodišče prve stopnje ni ugotavljalo.

VSC Sklep II Ip 293/2023, 6. 12. 2023

139. člen (Izvršba na sredstva v tuji valuti)

141. člen (Način poplačila terjatev)

1. Splošno

2. Odlog izvršbe na dolžnikova denarna sredstva pri organizaciji za plačilni promet

142. člen (Izvršba na hranilno vlogo)

Ni relevantne sodne prakse.

143. člen (Občasne dajatve)

144. člen (Vrstni red poravnave terjatev s posameznih računov)

145. člen (Izvršba na več dolžnikovih računov)

146. člen (Izvršba proti solidarnemu dolžniku)

147. člen (Odgovornost organizacije za plačilni promet)

148. člen (Gospodarske zadeve)

Določba 149. člena ZIZ je sistematično uvrščena med določbe, ki se nanašajo na izvršbo na denarna sredstva v gospodarskih zadevah, v skladu s prvim odstavkom 148. člena ZIZ pa se določbe 148. do 151. člena ZIZ uporabljajo le za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova, izdanega v postopku v gospodarskih sporih, in za izvršbo na podlagi verodostojne listine, če bi v primeru ugovora veljala pravila postopka v gospodarskih sporih. V nasprotnem se, kot izrecno določa drugi odstavek 148. člena ZIZ, izvršba na denarna sredstva opravi po (splošnih) določbah 136. do 147. člena ZIZ. Sodišče prve stopnje, ki se je pri presoji pogojev za uporabo 149. člena ZIZ osredotočilo le na presojo, ali je to določbo mogoče uporabiti tudi za izvršbo na denarno terjatev dolžnika, presoje, ali so v obravnavani zadevi sploh podani v 148. členu ZIZ predpisani temeljni pogoji za uporabo 149. člena ZIZ, ni opravilo in pravnorelevantnih dejstev v zvezi s tem ni ugotavljalo. Ker sodišče prve stopnje zaradi zmotne uporabe materialnega prava pogojev za uporabo 149. člena ZIZ ni presojalo tudi z vidika predpostavk iz 148. člena ZIZ, je dejansko stanje v zvezi s tem ostalo nepopolno ugotovljeno, posledično pa tudi pravilnosti odločitve sodišča prve stopnje o zavrnitvi upnikovega predloga ni

mogoče preizkusiti. ZFO-1 v tretjem odstavku 25. člena vsebuje izrecno prepoved prisilnega posega na sredstva, namenjena sofinanciranju investicij, in v zvezi s tem določa, da se sredstva občin, namenjena sofinanciranju investicij, ne smejo zaseči za plačilo dospelih obveznosti iz zadolžitve, odškodnin po sodnih sklepih in odškodnin po zakonu, ki ureja denacionalizacijo. Navedeno pomeni, da so (pod pogoji iz tega člena) ta sredstva že na podlagi citirane določbe izvzeta iz izvršbe, in sicer ne glede na to, ali je v zvezi s posegom na ta sredstva mogoče uporabiti določbo 149. člena ZIZ ali ne. Vendar pa izvzetje iz izvršbe po tretjem odstavku 25. člena ZFO-1 ne velja glede izterjave vseh obveznosti občin, ampak le tistih, ki so v tej določbi izrecno navedene, tj. za plačilo dospelih obveznosti iz zadolžitve, odškodnin po sodnih sklepih in odškodnin po zakonu, ki ureja denacionalizacijo. Za presojo, ali je v konkretnem primeru mogoče uporabiti citirano določbo, je tako treba najprej ugotoviti, ali obveznosti, zaradi izterjave katerih se vodi izvršba, spadajo med navedene obveznosti.

VSM Sklep I Ip 16/2024, 8. 4. 2024

149. člen (Izvršba na sredstva države, samoupravnih lokalnih skupnosti in javnih zavodov)

Določba 149. člena ZIZ je sistematično uvrščena med določbe, ki se nanašajo na izvršbo na denarna sredstva v gospodarskih zadevah, v skladu s prvim odstavkom 148. člena ZIZ pa se določbe 148. do 151. člena ZIZ uporabljajo le za izvršbo na podlagi izvršilnega naslova, izdanega v postopku v gospodarskih sporih, in za izvršbo na podlagi verodostojne listine, če bi v primeru ugovora veljala pravila postopka v gospodarskih sporih. V nasprotnem se, kot izrecno določa drugi odstavek 148. člena ZIZ, izvršba na denarna sredstva opravi po (splošnih) določbah 136. do 147. člena ZIZ. Sodišče prve stopnje, ki se je pri presoji pogojev za uporabo 149. člena ZIZ osredotočilo le na presojo, ali je to določbo mogoče uporabiti tudi za izvršbo na denarno terjatev dolžnika, presoje, ali so v obravnavani zadevi sploh podani v 148. členu ZIZ predpisani temeljni pogoji za uporabo 149. člena ZIZ, ni opravilo in pravnorelevantnih dejstev v zvezi s tem ni ugotavljalo. Ker sodišče prve stopnje zaradi zmotne uporabe materialnega prava pogojev za uporabo 149. člena ZIZ ni presojalo tudi z vidika predpostavk iz 148. člena ZIZ, je dejansko stanje v zvezi s tem ostalo nepopolno ugotovljeno, posledično pa tudi pravilnosti odločitve sodišča prve stopnje o zavrnitvi upnikovega predloga ni mogoče preizkusiti. ZFO-1 v tretjem odstavku 25. člena vsebuje izrecno prepoved prisilnega posega na sredstva, namenjena sofinanciranju investicij, in v zvezi s tem določa, da se sredstva občin, namenjena sofinanciranju investicij, ne smejo zaseči za plačilo dospelih obveznosti iz zadolžitve, odškodnin po sodnih sklepih in odškodnin po zakonu, ki ureja denacionalizacijo. Navedeno pomeni, da so (pod pogoji iz tega člena) ta sredstva že na podlagi citirane določbe izvzeta iz izvršbe, in sicer ne glede na to, ali je v zvezi s posegom na ta sredstva mogoče uporabiti določbo 149. člena ZIZ ali ne. Vendar pa izvzetje iz izvršbe po tretjem odstavku 25. člena ZFO-1 ne velja glede izterjave vseh obveznosti občin, ampak le tistih, ki so v tej določbi izrecno navedene, tj. za plačilo dospelih obveznosti iz zadolžitve, odškodnin po sodnih sklepih in odškodnin po zakonu, ki ureja denacionalizacijo. Za presojo, ali je v konkretnem primeru mogoče uporabiti citirano določbo, je tako treba najprej ugotoviti, ali obveznosti, zaradi izterjave katerih se vodi izvršba, spadajo med navedene obveznosti.

VSM Sklep I Ip 16/2024, 8. 4. 2024

150. člen (Prenos pred pravnomočnostjo sklepa o izvršbi)

151. člen (Izvršba na več dolžnikovih računov)

Ni relevantne sodne prakse.

152. člen (Krajevna pristojnost)

Ni relevantne sodne prakse.

153. člen (Način izvršbe)

Upnik z delom predloga za nadaljevanje izvršbe na terjatev dolžnika na "prenos lastninske pravice na motornem vozilu" in na "izvedbo vseh drugih dejanj, potrebnih za prenos lastninske pravice in posesti na vozilu", ni zasledoval pridobitve posesti na določeni stvari dolžnika, se pravi njene izročitve.

VSC Sklep II Ip 52/2024, 20. 3. 2024

154. člen (Učinek prenosa)

155. člen (Če dolžnikova terjatev še ni zapadla; tožba proti dolžnikovemu dolžniku)

156. člen (Uporaba določb o izvršbi na denarno terjatev)

157. člen (Izročitev premičnin v hrambo)

158. člen (Prodaja stvari in poplačilo upnika)

159. člen (Izročitev upniku)

Ni relevantne sodne prakse.

160. člen (Prodaja)

Ni relevantne sodne prakse.

161. člen (Uporaba določb o izvršbi na nepremičnine)

Ni relevantne sodne prakse.

162. člen (Krajevna pristojnost)

163. člen (Način izvršbe)

163.a člen (Krajevna pristojnost)

163.b člen (Vpis sklepa o izvršbi)

163.c člen (Izvršba za izterjavo denarne terjatve)

163.č člen (Izvršba za izročitev vrednostnih papirjev)

Ni relevantne sodne prakse.

164. člen (Krajevna pristojnost)

165. člen (Način izvršbe)

Na podlagi obvestila izvršilnega sodišča se izvršba na delež družbenika po uradni dolžnosti opravi z zaznambo sklepa o izvršbi, prodajo deleža in poplačilom upnika iz zneska dobljenega s prodajo. Sodišče vroči sklep o izvršbi družbi (subjektu vpisa) in ga zaznamuje v sodnem registru. S to zaznambo pridobi upnik zastavno pravico na deležu družbenika z učinki tudi proti tistemu, ki pozneje pridobi ta delež. Registrsko sodišče odloči o zahtevku za vpis vsakega podatka v sodni register, pri tem pa mora biti sklep obrazložen le, če se z njim zavrne ali zavrže predlog ali, če se z njim odloči o predlogih udeležencev, ki si med seboj nasprotujejo. Če registrsko sodišče izda ugodilno odločbo v postopku, sklepa ni treba obrazložiti. Prijavo za vpis družbe (oziroma katerihkoli sprememb) vložijo oseba, ki je po zakonu ali njenih aktih upravičena za zastopanje, če s tem zakonom ni določeno drugače. Ravno zakonita zastopnica subjekta vpisa, ki je hkrati 100 odstotna družbenica, bi morala ravnati v skladu z navedenimi obveznostmi.

VSL Sklep IV Cpg 555/2023, 30. 11. 2023

166. člen (Krajevna pristojnost)

V obravnavani zadevi je upnik predlagal dovolitev novega izvršilnega sredstva - izvršbo na nepremičnini druge dolžnice, ki ležita na območju Okrajnega sodišča v Škofji Loki, zato je to sodišče v skladu s četrtem odstavkom 35. člena v zvezi s prvim odstavkom 166. člena ZIZ pristojno za odločanje o navedenem predlogu.

VSRS Sklep I R 15/2024, 21. 2. 2024

167. člen (Izvršilna dejanja)

Glede na navedeno bi morala predlagateljica v obravnavanem primeru poleg izbrisne pobotnice zaradi načela formalnosti zemljiškoknjižnega postopka z ustreznimi listinami izkazati, da ne v izvršilnem ne v stečajnem postopku ne more doseči s strani sodišča izdaje listine, na podlagi katere bi prišlo do izbrisa hipoteke in s tem tudi izbrisa zaznambe izvršbe, ker sta oba postopka pravnomočno zaključena.

VSK Sklep CDn 214/2023, 26. 3. 2024

168. člen (Dokaz o dolžnikovi lastnini)

1. Splošno

V okoliščinah konkretnega primera bo smoter, ki bi ga upnik zasledoval s tožbo po petem odstavku 168. člena ZIZ (tj. pridobiti listino, primerno za vknjižbo lastninske pravice) izpolnjen v okviru odprtega zapuščinskega postopka. V njem bo namreč zapuščinsko sodišče izdalo sklep o dedovanju, ki bo po pravnomočnosti v skladu s 6. točko prvega odstavka 40. člena ZZK-1 listina, primerna za vknjižbo lastninske pravice dedinje in dolžnice. Prav zaradi istega končnega rezultata – možnosti vknjižbe dolžnične lastninske pravice – je treba po presoji Vrhovnega sodišča zapuščinski postopek šteti kot postopek v smislu petega odstavka 168. člena ZIZ, z istim učinkom na obravnavani izvršilni postopek iz šestega odstavka 168. člena ZIZ, tj. njegovo prekinitvijo. Takšna razlaga je ustavnoskladna, saj varuje upnikovo pravico do učinkovitega sodnega varstva iz 23. člena Ustave, katere sestavni del je tudi varstvo upnikove pravice do učinkovite izvršbe oziroma varstvo upnikovega položaja v izvršilnem postopku (v konkretnem primeru pred zavrženjem predloga).

VSRS Sklep II Ips 12/2024, 5. 6. 2024

2. Dolžnik ni vpisan kot lastnik nepremičnine

V okoliščinah konkretnega primera bo smoter, ki bi ga upnik zasledoval s tožbo po petem odstavku 168. člena ZIZ (tj. pridobiti listino, primerno za vknjižbo lastninske pravice) izpolnjen v okviru odprtega zapuščinskega postopka. V njem bo namreč zapuščinsko sodišče izdalo sklep o dedovanju, ki bo po pravnomočnosti v skladu s 6. točko prvega odstavka 40. člena ZZK-1 listina, primerna za vknjižbo lastninske pravice dedinje in dolžnice. Prav zaradi istega končnega rezultata – možnosti vknjižbe dolžnične lastninske pravice – je treba po presoji Vrhovnega sodišča zapuščinski postopek šteti kot postopek v smislu petega odstavka 168. člena ZIZ, z istim učinkom na obravnavani izvršilni postopek iz šestega odstavka 168. člena ZIZ, tj. njegovo prekinitvijo. Takšna razlaga je ustavnoskladna, saj varuje upnikovo pravico do učinkovitega sodnega varstva iz 23. člena Ustave, katere sestavni del je tudi varstvo upnikove pravice do učinkovite izvršbe oziroma varstvo upnikovega položaja v izvršilnem postopku (v konkretnem primeru pred zavrženjem predloga).

VSRS Sklep II Ips 12/2024, 5. 6. 2024

3. Nepremičnina ni vpisana v zemljiško knjigo

169. člen (Izvršba na druga sredstva ali na drugo nepremičnino)

1. Splošno

V primeru ugovora zoper nadaljevanje izvršbe z novim izvršilnim sredstvom so ugovorni razlogi omejeni le na razloge, ki preprečujejo izvršbo na novem sredstvu ali predmetu izvršbe, in dolžnik v tej fazi postopka ne more uspešno nasprotovati terjatvi in izvršilnemu naslovu, saj je

navedbam v tej smeri namenjen redni ugovor zoper sklep o izvršbi.

Po tretjem odstavku 34. člena ZIZ lahko sodišče na predlog upnika dovoli poleg že dovoljenih sredstev oziroma predmetov izvršbo še z drugimi sredstvi in na drugih predmetih oziroma namesto že dovoljenih sredstev in predmetov izvršbo z drugimi sredstvi oziroma drugimi predmeti do konca izvršilnega postopka, za tako postopanje pa ZIZ ne postavlja pogoja pravnomočnosti sklepa o izvršbi.

Po 3. členu ZIZ se izvršba dovoli in opravi v obsegu, ki je potreben za poplačilo terjatve, vendar pa to ni ovira, da sodišče v primeru, ko upnikova terjatev še ni poplačana v celoti, ne bi smelo dovoliti izvršbe z dodatnimi izvršilnimi sredstvi ali predmeti izvršbe. Varstvo dolžnika je ob tem zagotovljeno s četrtrim odstavkom 34. člena in 169. členom ZIZ, ki dolžniku omogočata vložitev predloga za omejitev izvršbe na drugo nepremičnino oziroma na drugo sredstvo ali predmet izvršbe, na katerega je dovoljena izvršba.

V ugovoru po roku je dolžnik uveljavljal ničnost izvršilnega naslova, ki je podlaga za predmetno izvršbo. Sodišče je pravilno pojasnilo, da je po načelu stroge formalne legalitete na izvršilni naslov vezano in v izvršilnem postopku ne more presojati njegove pravilnosti in zakonitosti. Taki presoji so namreč namenjeni drugi postopki, pravno upoštevni ugovorni razlog v izvršilnem postopku pa je podan šele, ko je izvršilni naslov razveljavljen, odpravljen ali spremenjen.

Napotitev na pravdo zaradi izpodbijanja terjatve, njene višine ali vrstnega reda ZIZ predvideva šele v fazi poplačila terjatve iz kupnine za prodano nepremičnino, pri čemer do te faze predmetni postopek še ni prišel. Poleg tega ZIZ za dolžnika to možnost predvideva le, če tega brez svoje krivde ni mogel izpodbijati z drugimi pravnimi sredstvi med izvršilnim postopkom, v konkretnem primeru pa je v izvršilnem postopku te navedbe že (neuspešno) uveljavljal in ta pogoj torej ni izpolnjen.

Presoja zagotavljanja pravice do sojenja v razumnem roku oziroma zatrjevana kršitve te pravice niso predmet odločanja v tem postopku. Zagotavljanju te pravice so namenjeni postopki in pravna sredstva po Zakonu o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja.

VSL Sklep I Ip 612/2024, 3. 7. 2024

Napačen je zaključek sodišča prve stopnje, da priloženi izpiski vrednotenij iz Registra nepremičnin GURS v izvršilnem postopku niso upoštevni. V skladu s 7. in 212. členom ZPP, oba v zvezi s 15. členom ZIZ, je trditveno in dokazno breme o obstoju okoliščin, ki opravičujejo omejitev izvršbe, na dolžniku. In čeprav vrednosti nepremičnin po GURS niso bile določene na podlagi cenilca nepremičnin, jim ni mogoče odreči vsake dokazne teže. Ob odsotnosti drugih navedb in dokazov, še posebej pa ko cenitev nepremičnine s strani sodnega cenilca skladno z drugim odstavkom 178. člena ZIZ še ni ugotovljena, tako tudi ti dajejo podlago za oceno vrednosti nepremičnine, da lahko sodišče odloči o predlogu po drugem odstavku 34. člena ZIZ oziroma 169. členu ZIZ.

VSC Sklep I Ip 320/2023, 31. 1. 2024

Dolžnika sta v predlogu za dovolitev izvršbe na drugo nepremičnino sicer zatrjevala, da vrednost nepremičnine z ID znakom X 1 zadošča za poplačilo izterjevane terjatve, vendar pa ob tem vrednosti te nepremičnine nista navedla, prav tako v zvezi s to navedbo nista ne predložila ne predlagala nobenega dokaza. Kot je pravilno ugotovilo že sodišče prve stopnje, je zatrjevana možnost poplačila terjatve iz te nepremičnine tako ostala zgolj na pavšalni ravni in niti ni bilo mogoče opraviti primerjave višine izterjevane terjatve ter vrednosti nepremičnine, s katero bi se šele lahko ugotovila verjetnost morebitnega poplačila. Posledično v zvezi s predlogom po 169. členu ZIZ nista zmogla svojega trditvenega in dokaznega bremena.

Materialno procesno vodstvo je v izvršilnem postopku, ki je pretežno pisen, zelo omejeno, ob jasnih zakonskih določbah, da vsaka stranka za svoje zahtevke in ugovore nosi trditveno in dokazno breme, in ob izrecnem opozorilu na obveznost izkaza verjetnosti poplačila iz druge nepremičnine pa

bi kakršnokoli dodatno pozivanje k vsebinskemu dopolnjevanju navedb iz predloga zahtevo po materialnem procesnem vodstvu preseglo.

VSL Sklep I Ip 1258/2023, 20. 11. 2023

2. Izvršba na nepremičnino, ki je dolžnikov dom

V primeru ugovora zoper nadaljevanje izvršbe z novim izvršilnim sredstvom so ugovorni razlogi omejeni le na razloge, ki preprečujejo izvršbo na novem sredstvu ali predmetu izvršbe, in dolžnik v tej fazi postopka ne more uspešno nasprotovati terjatvi in izvršilnemu naslovu, saj je navedbam v tej smeri namenjen redni ugovor zoper sklep o izvršbi.

Po tretjem odstavku 34. člena ZIZ lahko sodišče na predlog upnika dovoli poleg že dovoljenih sredstev oziroma predmetov izvršbo še z drugimi sredstvi in na drugih predmetih oziroma namesto že dovoljenih sredstev in predmetov izvršbo z drugimi sredstvi oziroma drugimi predmeti do konca izvršilnega postopka, za tako postopanje pa ZIZ ne postavlja pogoja pravnomočnosti sklepa o izvršbi.

Po 3. členu ZIZ se izvršba dovoli in opravi v obsegu, ki je potreben za poplačilo terjatve, vendar pa to ni ovira, da sodišče v primeru, ko upnikova terjatev še ni poplačana v celoti, ne bi smelo dovoliti izvršbe z dodatnimi izvršilnimi sredstvi ali predmeti izvršbe. Varstvo dolžnika je ob tem zagotovljeno s četrtrim odstavkom 34. člena in 169. členom ZIZ, ki dolžniku omogočata vložitev predloga za omejitev izvršbe na drugo nepremičnino oziroma na drugo sredstvo ali predmet izvršbe, na katerega je dovoljena izvršba.

V ugovoru po roku je dolžnik uveljavljal ničnost izvršilnega naslova, ki je podlaga za predmetno izvršbo. Sodišče je pravilno pojasnilo, da je po načelu stroge formalne legalitete na izvršilni naslov vezano in v izvršilnem postopku ne more presojati njegove pravilnosti in zakonitosti. Taki presoji so namreč namenjeni drugi postopki, pravno upoštevni ugovorni razlog v izvršilnem postopku pa je podan šele, ko je izvršilni naslov razveljavljen, odpravljen ali spremenjen.

Napotitev na pravdo zaradi izpodbijanja terjatve, njene višine ali vrstnega reda ZIZ predvideva šele v fazi poplačila terjatve iz kupnine za prodano nepremičnino, pri čemer do te faze predmetni postopek še ni prišel. Poleg tega ZIZ za dolžnika to možnost predvideva le, če tega brez svoje krivde ni mogel izpodbijati z drugimi pravnimi sredstvi med izvršilnim postopkom, v konkretnem primeru pa je v izvršilnem postopku te navedbe že (neuspešno) uveljavljal in ta pogoj torej ni izpolnjen.

Presoja zagotavljanja pravice do sojenja v razumnem roku oziroma zatrjevanje kršitve te pravice niso predmet odločanja v tem postopku. Zagotavljanju te pravice so namenjeni postopki in pravna sredstva po Zakonu o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja.

VSL Sklep I Ip 612/2024, 3. 7. 2024

170. člen (Zaznamba izvršbe)

Sicer pa je takó najemno pogodbo za poslovne prostore kot najemno pogodbo za stanovanjske prostore mogoče odpovedati. Najemna pogodba je bila sodno odpovedana; v času sklepanja najemne pogodbe veljaven ZPSPP je v 26. členu zahteval sodno odpoved najemnega razmerja. SZ-1 odpoved najemnega razmerja ureja v 112. členu.

VSL Sodba I Cp 1882/2023, 20. 2. 2024

171. člen (Pristop k izvršbi)

171.a člen (Prodaja nepremičnine kot celote)

172. člen (Poplačilo zastavnega upnika in upnika zemljiškega dolga)

172.a člen (Oklic imetniku zemljiškega pisma)

173. člen (Prenehanje zastavne pravice in zemljiškega dolga)

174. člen (Služnosti, stavbne pravice in stvarna bremena)

175. člen (Najemno in zakupno razmerje)

Sicer pa je takó najemno pogodbo za poslovne prostore kot najemno pogodbo za stanovanjske prostore mogoče odpovedati. Najemna pogodba je bila sodno odpovedana; v času sklepanja najemne pogodbe veljaven ZPSPP je v 26. členu zahteval sodno odpoved najemnega razmerja. SZ-1 odpoved najemnega razmerja ureja v 112. členu.

VSL Sodba I Cp 1882/2023, 20. 2. 2024

176. člen (Ogled nepremičnine)

177. člen (Nepremičnine izvzete iz izvršbe)

178. člen (Način ugotovitve vrednosti)

1. Splošno

Pritožbeno zatrjevan očitek o zmotni in nepopolni ugotovitvi dejanskega stanja ni podan. Dolžnik v pritožbi zgolj ponavlja navedbe, ki jih je že podal v pripombah na cenitveno poročilo in na katere je cenilec že odgovoril, dolžnik pa na cenilčev odgovor kljub pozivu ni podal pripomb in tudi ni vztrajal pri predlogu o postavitvi drugega cenilca. Sodišče prve stopnje je zato utemeljeno štel, da dolžnik po posredovanju cenilčevega odgovora ni imel več pripomb oziroma pomislekov glede naknadne obrazložitve cenilnega poročila, zaradi česar je utemeljeno zaključilo, da se je z njim strinjal.

VSC Sklep I Ip 131/2024, 13. 6. 2024

V podanih pripombah je dolžnik med drugim zatrjeval, da je kvadratura stanovanja nepravilna (prevelika), posledično pa ocenjena vrednost nerealna, vendar pa ni podal nobenih konkretnih pojasnil, koliko naj bi po njegovem vedenju znašala prava površina. Tega ni storil niti v pritožbi. Nenazadnje pa dolžnik niti v pripombah in niti v pritožbi ni navajal, da bi bila ocenjena vrednost prenizka. Previsoko ocenjena vrednost pa že na načelni ravni ni v njegovo škodo.

VSK Sklep I Ip 322/2023, 14. 3. 2024

Izvršba

Za nelegalno gradnjo gre tudi tedaj, če sicer obstaja gradbeno dovoljenje, vendar pa zgrajeni objekt bistveno (na način, ki ne dopušča uskladitve s pogoji izdanega gradbenega dovoljenja) odstopa od dovoljenega.

VSK Sklep I Ip 300/2023, 25. 1. 2024

2. Ponovna ugotovitev vrednosti nepremičnine

179. člen (Sklep o ugotovitvi vrednosti)

Dolžnica v pritožbi niti ne zanika, da ne bi bila obveščena o ogledu, temveč sodišču prve stopnje samo očita, da ni preverilo pravilnost vročitve.

VSC Sklep II Ip 57/2024, 3. 4. 2024

180. člen (Ustavitev izvršbe po predlogu)

181. člen (Odredba o prodaji)

181.a člen (Spletni iskalnik prodaj nepremičnin)

182. člen (Predkupna in odkupna pravica)

183. člen (Način prodaje)

184. člen (Pogoji za prodajo)

185. člen (Položitev varščine)

186. člen (Če je pri prodaji navzoč en sam ponudnik)

187. člen (Kdo ne more biti kupec)

V obravnavani zadevi je sodišče prve stopnje dolžnici določilo rok za izselitev in izpraznitev 60 dni po pravnomočnosti sklepa o izročitvi nepremičnine. Ker ZIZ ne določa roka za izselitev iz družinske stanovanjske hiše ali stanovanja oziroma izpraznitve poslovnih prostorov, je sodišče prve stopnje analogno uporabilo določbo četrtega odstavka 112. člena Stanovanjskega zakona o 30 do 60-dnevnem roku za izselitev v primeru odpovedi najemne pogodbe, kar pomeni, da je sodišče prve stopnje določilo dolžnici najdaljši mogoči rok za izselitev.

VSC Sklep I Ip 2/2024, 31. 1. 2024

188. člen (Prodajna cena)

188.a člen (Spletna javna dražba)

189. člen (Prodajni narok in domik)

Ker je status prodaje nepremičnin še nerazčiščen, je posledice začetka stečajnega postopka nad dolžnikom na predmetni postopek nepremičninske izvršbe sodišče presojalo preuranjeno.

VSL Sklep I Ip 1339/2023, 12. 12. 2023

189.a člen (Prodaja z zavezujočim zbiranjem ponudb)

Ni relevantne sodne prakse.

190. člen (Domik pri prodaji z neposredno pogodbo)

191. člen (Položitev kupnine)

Za nelegalno gradnjo gre tudi tedaj, če sicer obstaja gradbeno dovoljenje, vendar pa zgrajeni objekt bistveno (na način, ki ne dopušča uskladitve s pogoji izdanega gradbenega dovoljenja) odstopa od dovoljenega.

VSK Sklep I Ip 300/2023, 25. 1. 2024

Ker je status prodaje nepremičnin še nerazčiščen, je posledice začetka stečajnega postopka nad dolžnikom na predmetni postopek nepremičninske izvršbe sodišče presojalo preuranjeno.

VSL Sklep I Ip 1339/2023, 12. 12. 2023

192. člen (Izročitev nepremičnine kupcu)

Pritožbeno sodišče se strinja z zaključkom sodišča prve stopnje, da glede na kupčevo varovano pričakovalno pravico (s sklepom o domiku je pridobil naslov za pridobitev lastninske pravice) z upnikovim umikom predloga za izvršbo, ki je bil podan po izvedeni spletni dražbi in po izdanem sklepu o domiku, ni več mogoče poseči v pričakovanje kupca. Takšno stališče je v skladu z odločbama Ustavnega sodišča RS Up-35/98 z dne 2. 4. 1998 in Up-77/04 z dne 11. 10. 2006 ter ustaljeno sodno prakso.

VSC Sklep I Ip 10/2024, 1. 2. 2024

V obravnavani zadevi je sodišče prve stopnje dolžnici določilo rok za izselitev in izpraznitev 60 dni po pravnomočnosti sklepa o izročitvi nepremičnine. Ker ZIZ ne določa roka za izselitev iz družinske stanovanjske hiše ali stanovanja oziroma izpraznitve poslovnih prostorov, je sodišče prve stopnje analogno uporabilo določbo četrtega odstavka 112. člena Stanovanjskega zakona o 30 do 60-dnevnem roku za izselitev v primeru odpovedi najemne pogodbe, kar pomeni, da je sodišče prve stopnje določilo dolžnici najdaljši mogoči rok za izselitev.

VSC Sklep I Ip 2/2024, 31. 1. 2024

193. člen (Varstvo kupčevih pravic)

Pritožbeno sodišče se strinja z zaključkom sodišča prve stopnje, da glede na kupčevo varovano pričakovalno pravico (s sklepom o domiku je pridobil naslov za pridobitev lastninske pravice) z upnikovim umikom predloga za izvršbo, ki je bil podan po izvedeni spletni dražbi in po izdanem sklepu o domiku, ni več mogoče poseči v pričakovanje kupca. Takšno stališče je v skladu z odločbama Ustavnega sodišča RS Up-35/98 z dne 2. 4. 1998 in Up-77/04 z dne 11. 10. 2006 ter ustaljeno sodno prakso.

VSC Sklep I Ip 10/2024, 1. 2. 2024

194. člen (Ustavitev izvršbe)

Zakonska ureditev omogoča nadaljnje opravljanje izvršbe na isti predmet izvršbe. Z ustavitvijo jo omejuje le na isti za upnika neuspešen izvršilni postopek, bodisi iz razloga njegove neaktivnosti bodisi zaradi neuspešnosti prodaje. In (le) v okviru tega postopka se lahko odpre vprašanje pravne relevantnosti spremenjenih okoliščin. Meje pravnomočnosti sklepa o ustavitvi postopka se nanašajo le na isti izvršilni postopek oziroma na tekočo izvršbo in preko tega ne segajo. Smisel pravil o ustavitvi je končanje konkretnega postopka, zato ima sklep učinek samo za ta konkretni postopek. Pogojevanje vodenja novega izvršilnega postopka z izkazovanjem spremenjenih okoliščin ni dopustno.

VSL Sklep I Ip 888/2023, 12. 9. 2023

195. člen (Kdaj se poplačajo)

196. člen (Kateri upniki se poplačajo)

197. člen (Prednost pri poplačilu)

198. člen (Vrstni red drugih terjatev)

199. člen (Nadomestila za osebne služnosti, stavbne pravice in stvarna bremena)

Ni relevantne sodne prakse.

200. člen (Sorazmerno poplačilo terjatev)

200.a člen (Poplačilo upnika, ki je kupec nepremičnine)

200.b člen (Povezane osebe)

201. člen (Izpodbijanje terjatev)

V primeru ugovora zoper nadaljevanje izvršbe z novim izvršilnim sredstvom so ugovorni razlogi omejeni le na razloge, ki preprečujejo izvršbo na novem sredstvu ali predmetu izvršbe, in dolžnik v tej fazi postopka ne more uspešno nasprotovati terjatvi in izvršilnemu naslovu, saj je navedbam v tej smeri namenjen redni ugovor zoper sklep o izvršbi.

Po tretjem odstavku 34. člena ZIZ lahko sodišče na predlog upnika dovoli poleg že dovoljenih sredstev oziroma predmetov izvršbo še z drugimi sredstvi in na drugih predmetih oziroma namesto že dovoljenih sredstev in predmetov izvršbo z drugimi sredstvi oziroma drugimi predmeti do konca izvršilnega postopka, za tako postopanje pa ZIZ ne postavlja pogoja pravnomočnosti sklepa o izvršbi.

Po 3. členu ZIZ se izvršba dovoli in opravi v obsegu, ki je potreben za poplačilo terjatve, vendar pa to ni ovira, da sodišče v primeru, ko upnikova terjatev še ni poplačana v celoti, ne bi smelo dovoliti izvršbe z dodatnimi izvršilnimi sredstvi ali predmeti izvršbe. Varstvo dolžnika je ob tem zagotovljeno s četrtnim odstavkom 34. člena in 169. členom ZIZ, ki dolžniku omogočata vložitev predloga za omejitev izvršbe na drugo nepremičnino oziroma na drugo sredstvo ali predmet izvršbe, na katerega je dovoljena izvršba.

V ugovoru po roku je dolžnik uveljavljal ničnost izvršilnega naslova, ki je podlaga za predmetno izvršbo. Sodišče je pravilno pojasnilo, da je po načelu stroge formalne legalitete na izvršilni naslov vezano in v izvršilnem postopku ne more presojati njegove pravilnosti in zakonitosti. Taki presoji so namreč namenjeni drugi postopki, pravno upoštevni ugovorni razlog v izvršilnem postopku pa je podan šele, ko je izvršilni naslov razveljavljen, odpravljen ali spremenjen.

Napotitev na pravdo zaradi izpodbijanja terjatve, njene višine ali vrstnega reda ZIZ predvideva šele v fazi poplačila terjatve iz kupnine za prodano nepremičnino, pri čemer do te faze predmetni postopek še ni prišel. Poleg tega ZIZ za dolžnika to možnost predvideva le, če tega brez svoje krivde ni mogel izpodbijati z drugimi pravnimi sredstvi med izvršilnim postopkom, v konkretnem primeru pa je v izvršilnem postopku te navedbe že (neuspešno) uveljavljal in ta pogoj torej ni izpolnjen.

Presoja zagotavljanja pravice do sojenja v razumnem roku oziroma zatrjevanje kršitve te pravice niso predmet odločanja v tem postopku. Zagotavljanju te pravice so namenjeni postopki in pravna sredstva po Zakonu o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja.

VSL Sklep I Ip 612/2024, 3. 7. 2024

202. člen (Napotitev na pravdo)

V primeru ugovora zoper nadaljevanje izvršbe z novim izvršilnim sredstvom so ugovorni razlogi omejeni le na razloge, ki preprečujejo izvršbo na novem sredstvu ali predmetu izvršbe, in dolžnik v tej fazi postopka ne more uspešno nasprotovati terjatvi in izvršilnemu naslovu, saj je

navedbam v tej smeri namenjen redni ugovor zoper sklep o izvršbi.

Po tretjem odstavku 34. člena ZIZ lahko sodišče na predlog upnika dovoli poleg že dovoljenih sredstev oziroma predmetov izvršbo še z drugimi sredstvi in na drugih predmetih oziroma namesto že dovoljenih sredstev in predmetov izvršbo z drugimi sredstvi oziroma drugimi predmeti do konca izvršilnega postopka, za tako postopanje pa ZIZ ne postavlja pogoja pravnomočnosti sklepa o izvršbi.

Po 3. členu ZIZ se izvršba dovoli in opravi v obsegu, ki je potreben za poplačilo terjatve, vendar pa to ni ovira, da sodišče v primeru, ko upnikova terjatev še ni poplačana v celoti, ne bi smelo dovoliti izvršbe z dodatnimi izvršilnimi sredstvi ali predmeti izvršbe. Varstvo dolžnika je ob tem zagotovljeno s četrtrim odstavkom 34. člena in 169. členom ZIZ, ki dolžniku omogočata vložitev predloga za omejitev izvršbe na drugo nepremičnino oziroma na drugo sredstvo ali predmet izvršbe, na katerega je dovoljena izvršba.

V ugovoru po roku je dolžnik uveljavljal ničnost izvršilnega naslova, ki je podlaga za predmetno izvršbo. Sodišče je pravilno pojasnilo, da je po načelu stroge formalne legalitete na izvršilni naslov vezano in v izvršilnem postopku ne more presojati njegove pravilnosti in zakonitosti. Taki presoji so namreč namenjeni drugi postopki, pravno upoštevni ugovorni razlog v izvršilnem postopku pa je podan šele, ko je izvršilni naslov razveljavljen, odpravljen ali spremenjen.

Napotitev na pravdo zaradi izpodbijanja terjatve, njene višine ali vrstnega reda ZIZ predvideva šele v fazi poplačila terjatve iz kupnine za prodano nepremičnino, pri čemer do te faze predmetni postopek še ni prišel. Poleg tega ZIZ za dolžnika to možnost predvideva le, če tega brez svoje krivde ni mogel izpodbijati z drugimi pravnimi sredstvi med izvršilnim postopkom, v konkretnem primeru pa je v izvršilnem postopku te navedbe že (neuspešno) uveljavljal in ta pogoj torej ni izpolnjen.

Presoja zagotavljanja pravice do sojenja v razumnem roku oziroma zatrjevane kršitve te pravice niso predmet odločanja v tem postopku. Zagotavljanju te pravice so namenjeni postopki in pravna sredstva po Zakonu o varstvu pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja.

VSL Sklep I Ip 612/2024, 3. 7. 2024

203. člen (Nezapadla terjatev)

204. člen (Nezapadla terjatev občasnih prejemkov)

205. člen (Pogojna terjatev)

206. člen (Predznamba zastavne pravice in zaznamba spora)

Ni relevantne sodne prakse.

Izvršba

207. člen (Razdelitveni narok)

208. člen (Sklep o poplačilu)

209. člen (Izbris pravic in bremen)

210. člen (Dolžnikova pravica na prodanem stanovanju)

211. člen (Uporaba določb tega poglavja, če nepremičnina ni vpisana v zemljiško knjigo)

Predlog za dopustitev revizije se zavrne.

VSRS Sklep II DoR 519/2023, 3. 7. 2024

211.a člen (Izvršba na stavbno pravico)

Ni relevantne sodne prakse.

212. člen (Sodni penali)

Dolžnik ni uspel izkazati, da obveznosti po izvršilnem naslovu ne bi več mogel izpolniti zaradi izročitve stroja tretji osebi, zato s temi navedbami tudi ni uspel izpodbiti pravilnosti sklepa o določitvi sodnih penalov.

Sodni penali morajo biti določeni v višini, ki bo na dolžnika vplivala tako, da bo izpolnil obveznost, in morajo predstavljati resno denarno grožnjo, ki naj prisili dolžnika k izvršitvi pravnomočne sodbe. Znesek mora biti torej tako visok, da predstavlja ustrezen pritisk na dolžnika in preprečuje, da bi se dolžniku glede na vsebino njegove obveznosti bolj splačalo plačevati sodne penale kot pa izpolniti samo obveznost.

VSL Sklep I Ip 1276/2023, 5. 12. 2023

Ker z izpodbijanim sklepom ni bilo odločeno o predlogu za izvršbo, pač pa o zahtevi za naložitev sodnih penalov, predlog za dopustitev revizije skladno z zožujočo razlago prvega odstavka 10. člena ZIZ ni dovoljen.

VSRS Sklep II DoR 488/2021, 17. 11. 2021

213. člen (Krajevna pristojnost)

214. člen (Če so stvari pri dolžniku ali pri kom drugem)

215. člen (Če stvari niso bile najdene ne pri dolžniku ne pri kom drugem)

216. člen (Če so stvari pri dolžniku ali pri kom drugem)

217. člen (Če stvari niso bile najdene ne pri dolžniku ne pri kom drugem)

Ni relevantne sodne prakse.

218. člen (Če stvari ni bilo mogoče kupiti niti drugje)

Ni relevantne sodne prakse.

219. člen (Pravica do odškodnine)

220. člen (Krajevna pristojnost)

221. člen (Način izvršbe)

222. člen (Odstranitev premočnin)

223. člen (Prodaja premočnih stvari)

224. člen (Krajevna pristojnost)

224.a člen (Sodelovanje izvršitelja)

225. člen (Dejanje, ki ga lahko opravi tudi kdo drug)

Kot je pravilno pojasnilo že sodišče prve stopnje, je bilo z izvršilnim naslovom, ki je podlaga sklepu o izvršbi z dne 5. 1. 2021, dolžnici prepovedano postavljati ograje ali druge podobne ovire na dovozni poti do upničine garaže, kar pomeni, da je dolžnica zavezana k opustitvi določenih ravnanj in ne k storitvi nečesa, kar bi lahko namesto nje opravil nekdo drug. Za opravo izvršbe, če je dolžnikova obveznost opustitev, pa ZIZ določa način, kot je določen v 227. členu v zvezi s prvim do tretjim in petim odstavkom 226. člena, torej z grožnjo z denarno kaznijo in z njeno izvršitvijo v primeru ponovne kršitve opustitvene obveznosti. Dolžnica z izvršilnim naslovom torej ni bila zavezana k storitvi, zato se izvršba v konkretnem primeru ne opravi po določbi 225. člena ZIZ s

pooblastitvijo upnice, da na dolžnikove stroške sama ali po tretjem opravi dejanja oziroma opusti dejanje, kot je predlagala upnica.

VSC Sklep I Ip 89/2024, 24. 4. 2024

Če pritožnik s svojim nestrinjanjem z zaključkom sodišča o izključeni protipravnosti zatrjevano motilnega dejanja toženca meri na zmotno uporabo materialnega prava, takšne navedbe zahtevajo opravo preizkusa pravilne uporabe člena 33/3 SPZ, ki izključuje protipravnost motilnega dejanja, ko določa, da posestnik nima pravnega varstva, če motenje ali odvzem posesti temelji na zakonu. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je prvostopno sodišče obravnavano ravnanje pravilno opredelilo kot ravnanje, za katerega je toženec imel pooblastilo. Takšno pooblastilo mu je podelil pravnomočni in izvršljiv sklep o izdani začasni odredbi P 36/2021 z dne 19. 5. 2021, izdan na podlagi določil ZIZ.

VSC Sklep Cp 272/2023, 2. 11. 2023

Izvršilni naslov mora biti primeren za izvršbo, kar pomeni, da mora biti med drugim obveznost, ki se nalaga v izpolnitev dolžniku, dovolj določno opredeljena, da jo je mogoče izvršiti. Za izvršitev sodne odločbe pa ni bistven zgolj in samo njen izrek oziroma njegov jezikovni pomen, odločilno je, da v izreku vsebovani opis dolžnikove obveznosti do upnika omogoča opredelitev upnikove terjatve. Iz pravice do sodnega varstva namreč izhaja tudi pravica zahtevati, da se doseže izvršitev sodne odločbe, s katero je sodišče odločilo o kakšni pravici ali obveznosti. Če dolžnik sam te obveznosti ne izpolni, je za njeno prisilno izvršitev pristojno sodišče v izvršilnem postopku. Za namen takšne izvršitve pa se v praksi razlagi izrekov sodb ni mogoče izogniti.

VSL Sklep I Ip 930/2023, 26. 9. 2023

226. člen (Dejanje, ki ga more opraviti le dolžnik)

Če je pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti (in zakonitosti) predpisa očitno neutemeljena, jo Ustavno sodišče zavrne.

Pobudnik nima pravnega interesa, če ne izkaže, da izpodbijana določba neposredno posega v njegov pravni položaj.

Pobuda mora vsebovati navedbo razlogov neskladnosti predpisa z Ustavo ali zakonom. Če ta pogoj ni izpolnjen, Ustavno sodišče pobudo zavrže.

Prepoved stikov z otrokom pomeni omejitve pravice iz 54. člena Ustave. Skladno z drugim stavkom 54. člena Ustave se lahko ta pravica in dolžnost staršem odvzame ali omeji samo iz razlogov, ki jih zaradi varovanja otrokovih koristi določa zakon. Varstvo otrokovih koristi je edini legitimni razlog za omejevanje starševskih pravic in dolžnosti.

Odločitev, ki ni dovolj obrazložena, krši pravico iz 22. člena Ustave, hkrati pa zaradi velike intenzivnosti posega v pritožnično pravico do družinskega življenja iz 54. člena Ustave v postopku začasnega odvzema pravice do stikov tudi procesni vidik te pravice.

Up-116/24, U-I-28/24, 5. 9. 2024

V konkretnem primeru se je veljavnost začasne odredbe iztekla z dnem 22. 3. 2024 (zadnji predviden stik) oziroma najkasneje dne 26. 4. 2024, ko sta udeleženca o načinu izvrševanja stikov sklenila novo začasno sodno poravnavo. Najkasneje v tem trenutku je izdani sklep o začasni odredbi izgubil moč sklepa o izvršbi, zato po njem sodišče prve stopnje v nobenem primeru ne bi moglo več dopolniti izdanega sklepa s sredstvom zavarovanja po 226. členu ZIZ.

V sodni praksi je povsem ustaljeno stališče, da namen denarne kazni, izrečene po 226. členu ZIZ, kljub izrazoslovju v ZIZ ni v kaznovanju dolžnika, pač pa ima značaj sredstva zavarovanja, s

katerim naj sodišče doseže spoštovanje obveznosti iz izrečene začasne odredbe. Zaradi takšnega namena denarne kazni sodišče po trenutku, ko začasna odredba preneha veljati in izgubi moč sklepa o izvršbi, nima več materialnopravne podlage za ugotavljanje morebitne pretekle kršitve in za nadaljevanje postopka z izvršbo denarne kazni po uradni dolžnosti.

VSC Sklep I Cp 202/2024, 11. 7. 2024

Iz dejanskih ugotovitev sodišče prve stopnje izhaja, da je nasprotni udeleženec navedeni sklep z dne 16. 1. 2024 v obdobju od 16. 1. 2024 do 1. 3. 2024 kršil kar 63 krat, kar sodišče prve stopnje ugotovilo na podlagi dopisov Policijske postaje Murska Sobota z dne 15. 2. 2024 in 11. 3. 2024, zaslonskih posnetkov telefona predlagateljice in njenih navedb v vlogi z dne 6. 3. 2024 o tem, da je prepoved približevanja kršena. Glede na navedeno in glede na to, da zakon omejuje izrek denarne kazni fizični osebi na 10.000,00 EUR (tretji odstavek 226. člena ZIZ) in glede na to, da je bila s sklepom z dne 16. 1. 2024 nasprotnemu udeležencu za vsako kršitev izrečena kazen v višini 1.000,00 EUR, mu je sodišče prve stopnje pravilno naložilo plačilo denarne kazni v višini 10.000,00 EUR (kot pojasnjeno v 4. točki obrazložitve izpodbijanega sklepa).

Pritožbeno sodišče v tej zvezi pojasnjuje, da v skladu s sodno prakso Vrhovnega sodišča RS v primerih, kot je predmetni, ko je dolžniku z izvršilnim naslovom naloženo dejanje (ali opustitev), ki ga lahko opravi le dolžnik osebno in dolžnik svoje obveznosti iz izvršilnega naslova ne izpolni oziroma jo krši, za naložitev plačila denarne kazni (in njeno izvršbo po uradni dolžnosti) zadošča že golo obvestilo upnika. Dolžniku se lahko možnost izjave zagotovi (še) naknadno v postopku s pravnimi sredstvi, in sicer tudi pred sodiščem druge stopnje v okviru pooblastil, ki jih ima le-to v pritožbenem postopku.

VSM Sklep III Cp 354/2024, 15. 5. 2024

Kot je pravilno pojasnilo že sodišče prve stopnje, je bilo z izvršilnim naslovom, ki je podlaga sklepu o izvršbi z dne 5. 1. 2021, dolžnici prepovedano postavljati ograje ali druge podobne ovire na dovozni poti do upničine garaže, kar pomeni, da je dolžnica zavezana k opustitvi določenih ravnanj in ne k storitvi nečesa, kar bi lahko namesto nje opravil nekdo drug. Za opravo izvršbe, če je dolžnikova obveznost opustitev, pa ZIZ določa način, kot je določen v 227. členu v zvezi s prvim do tretjim in petim odstavkom 226. člena, torej z grožnjo z denarno kaznijo in z njeno izvršitvijo v primeru ponovne kršitve opustitvene obveznosti. Dolžnica z izvršilnim naslovom torej ni bila zavezana k storitvi, zato se izvršba v konkretnem primeru ne opravi po določbi 225. člena ZIZ s pooblastitvijo upnice, da na dolžnikove stroške sama ali po tretjem opravi dejanja oziroma opusti dejanje, kot je predlagala upnica.

VSC Sklep I Ip 89/2024, 24. 4. 2024

Dolžnikov ugovor v bistvenem temelji na navedbah, da je zaradi preoblikovanja družbe z omejeno odgovornostjo v delniško družbo upnik izgubil položaj družbenika, s tem pa tudi članske pravice, med katere sodi pravica do informacij in vpogleda v dokumentacijo. Sodišče je te navedbe pravilno zavrnilo kot neutemeljene. Pri spremembi d.o.o. v d.d. gre za formalno statusno preoblikovanje oziroma za spremembo pravnoorganizacijske oblike družbe. Prvotni d.o.o. ob tem ne preneha in se d.d. ne ustanovi na novo, temveč je d.o.o. od učinkovanja statusnega preoblikovanja naprej d.d., ki je ista pravna oseba, kot je bila prej d.o.o., z istimi identifikacijskimi znaki (davčna in matična številka). Formalna statusna preoblikovanja se namreč opravijo po načelu ohranjanja identitete družbe, s čimer se omogoči neprekinjeno poslovanje gospodarske družbe. Takšno statusno preoblikovanje ob kontinuiranem obstoju družbe zato ne vpliva na že pravnomočno ugotovljene obveznosti družbe in s tem tudi ne na pravico družbenika do vpogleda v poslovne knjige, ki je bila pravnomočno priznana z izvršilnim naslovom. Kljub temu, da upnik formalnopravno sicer ni več družbenik d.o.o., ki se je preoblikovala v d.d., je bistveno, da poslovne knjige družbe še vedno obstajajo in se kljub preoblikovanju še naprej vodijo, pravica do vpogleda v te knjige pa je bila upniku

kot takratnemu družbeniku že priznana s pravnomočnim in izvršljivim izvršilnim naslovom
VSL Sklep I Ip 1350/2023, 9. 1. 2024

227. člen (Dopustitev in opustitev)

Iz dejanskih ugotovitev sodišče prve stopnje izhaja, da je nasprotni udeleženec navedeni sklep z dne 16. 1. 2024 v obdobju od 16. 1. 2024 do 1. 3. 2024 kršil kar 63 krat, kar sodišče prve stopnje ugotovilo na podlagi dopisov Policijske postaje Murska Sobota z dne 15. 2. 2024 in 11. 3. 2024, zaslonskih posnetkov telefona predlagateljice in njenih navedb v vlogi z dne 6. 3. 2024 o tem, da je prepoved približevanja kršena. Glede na navedeno in glede na to, da zakon omejuje izrek denarne kazni fizični osebi na 10.000,00 EUR (tretji odstavek 226. člena ZIZ) in glede na to, da je bila s sklepom z dne 16. 1. 2024 nasprotnemu udeležencu za vsako kršitev izrečena kazen v višini 1.000,00 EUR, mu je sodišče prve stopnje pravilno naložilo plačilo denarne kazni v višini 10.000,00 EUR (kot pojasnjeno v 4. točki obrazložitve izpodbijanega sklepa).

Pritožbeno sodišče v tej zvezi pojasnjuje, da v skladu s sodno prakso Vrhovnega sodišča RS v primerih, kot je predmetni, ko je dolžniku z izvršilnim naslovom naloženo dejanje (ali opustitev), ki ga lahko opravi le dolžnik osebno in dolžnik svoje obveznosti iz izvršilnega naslova ne izpolni oziroma jo krši, za naložitev plačila denarne kazni (in njeno izvršbo po uradni dolžnosti) zadošča že golo obvestilo upnika. Dolžniku se lahko možnost izjave zagotovi (še) naknadno v postopku s pravnimi sredstvi, in sicer tudi pred sodiščem druge stopnje v okviru pooblastil, ki jih ima le-to v pritožbenem postopku.

VSM Sklep III Cp 354/2024, 15. 5. 2024

Kot je pravilno pojasnilo že sodišče prve stopnje, je bilo z izvršilnim naslovom, ki je podlaga sklepu o izvršbi z dne 5. 1. 2021, dolžnici prepovedano postavljati ograje ali druge podobne ovire na dovozni poti do upničine garaže, kar pomeni, da je dolžnica zavezana k opustitvi določenih ravnanj in ne k storitvi nečesa, kar bi lahko namesto nje opravil nekdo drug. Za opravo izvršbe, če je dolžnikova obveznost opustitev, pa ZIZ določa način, kot je določen v 227. členu v zvezi s prvim do tretjim in petim odstavkom 226. člena, torej z grožnjo z denarno kaznijo in z njeno izvršitvijo v primeru ponovne kršitve opustitvene obveznosti. Dolžnica z izvršilnim naslovom torej ni bila zavezana k storitvi, zato se izvršba v konkretnem primeru ne opravi po določbi 225. člena ZIZ s pooblastitvijo upnice, da na dolžnikove stroške sama ali po tretjem opravi dejanja oziroma opusti dejanje, kot je predlagala upnica.

VSC Sklep I Ip 89/2024, 24. 4. 2024

Če je pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti (in zakonitosti) predpisa očitno neutemeljena, jo Ustavno sodišče zavrne.

Pobudnik nima pravnega interesa, če ne izkaže, da izpodbijana določba neposredno posega v njegov pravni položaj.

Pobuda mora vsebovati navedbo razlogov neskladnosti predpisa z Ustavo ali zakonom. Če ta pogoj ni izpolnjen, Ustavno sodišče pobudo zavrže.

Prepoved stikov z otrokom pomeni omejitev pravice iz 54. člena Ustave. Skladno z drugim stavkom 54. člena Ustave se lahko ta pravica in dolžnost staršem odvzame ali omeji samo iz razlogov, ki jih zaradi varovanja otrokovih koristi določa zakon. Varstvo otrokovih koristi je edini legitimni razlog za omejevanje starševskih pravic in dolžnosti.

Odločitev, ki ni dovolj obrazložena, krši pravico iz 22. člena Ustave, hkrati pa zaradi velike intenzivnosti posega v pritožnično pravico do družinskega življenja iz 54. člena Ustave v postopku

začasnega odvzema pravice do stikov tudi procesni vidik te pravice.

Up-116/24, U-I-28/24, 5. 9. 2024

228. člen (Vzpostavitev prejšnjega stanja)

229. člen (Ponovno motenje posesti)

Kot je pravilno pojasnilo že sodišče prve stopnje, je bilo z izvršilnim naslovom, ki je podlaga sklepu o izvršbi z dne 5. 1. 2021, dolžnici prepovedano postavljati ograje ali druge podobne ovire na dovozni poti do upničine garaže, kar pomeni, da je dolžnica zavezana k opustitvi določenih ravnanj in ne k storitvi nečesa, kar bi lahko namesto nje opravil nekdo drug. Za opravo izvršbe, če je dolžnikova obveznost opustitev, pa ZIZ določa način, kot je določen v 227. členu v zvezi s prvim do tretjim in petim odstavkom 226. člena, torej z grožnjo z denarno kaznijo in z njeno izvršitvijo v primeru ponovne kršitve opustitvene obveznosti. Dolžnica z izvršilnim naslovom torej ni bila zavezana k storitvi, zato se izvršba v konkretnem primeru ne opravi po določbi 225. člena ZIZ s pooblastitvijo upnice, da na dolžnikove stroške sama ali po tretjem opravi dejanja oziroma opusti dejanje, kot je predlagala upnica.

VSC Sklep I Ip 89/2024, 24. 4. 2024

230. člen (Krajevna pristojnost)

231. člen (Rok za vložitev predloga za izvršbo)

Zakon za reintegracijo na delo določa prekluzivni rok šest mesecev od izvršljivosti sodbe, v katerem mora delavec zahtevati vrnitev na delo, drugače to pravico izgubi, s tem pa za obdobje od izvršljivost sodbe dalje izgubi tudi pravico do izplačila plače, saj ima slednja svoj temelj v delovnem razmerju oziroma je neločljivo vezana na obstoj delovnega razmerja. Povedano drugače, delavec, ki želi doseči izplačilo plače ali razlike v plači tudi za obdobje po izvršljivosti sodbe, s katero je ugotovljena nezakonnost odpovedi pogodbe o zaposlitvi, mora v prekluzivnem roku šestih mesecev zahtevati reintegracijo po nezakonito odpovedani pogodbi, saj šele s ponovno vzpostavitvijo delovnega razmerja pridobi tudi pravico do dohodkov iz tega razmerja.

Ker upnica ne trdi, da bi tak predlog vložila, je pravico do vzpostavitve delovnega razmerja po prvotni pogodbi izgubila, s tem pa je za obdobje od 23. 6. 2013 dalje izgubila tudi pravico zahtevati razliko med plačo, ki jo je prejela po novi pogodbi o zaposlitvi, in plačo po tej prvotni pogodbi. Že iz tega razloga je ob pravilni uporabi materialnega prava dolžnikov ugovor za terjatve, zapadle od 23. 6. 2013 dalje, utemeljen, saj upnica zanje več nima izvršilnega naslova, sodišču pa zastaranja tega dela terjatve zato niti ne bi bilo treba presojeti.

VSL Sklep I Ip 365/2024, 7. 5. 2024

232. člen (Način izvršbe)

233. člen (Nadomestilo plače pri vrnitvi delavca na delo)

234. člen (Krajevna pristojnost)

235. člen (Fizična razdelitev)

236. člen (Razdelitev s prodajo)

237. člen (Stroški postopka)

238. člen (Izjava volje)

238.a člen (Krajevna pristojnost)

238.b člen (Izvršilni predlog in sklep)

238.c člen (Učinkovanje sklepa)

238.č člen (Izvršilna sredstva)

238.d člen (Posredna izročitev)

238.e člen (Neposredna izročitev)

Če je pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti (in zakonitosti) predpisa očitno neutemeljena, jo Ustavno sodišče zavrne.

Pobudnik nima pravnega interesa, če ne izkaže, da izpodbijana določba neposredno posega v njegov pravni položaj.

Pobuda mora vsebovati navedbo razlogov neskladnosti predpisa z Ustavo ali zakonom. Če ta pogoj ni izpolnjen, Ustavno sodišče pobudo zavrže.

Prepoved stikov z otrokom pomeni omejitev pravice iz 54. člena Ustave. Skladno z drugim stavkom 54. člena Ustave se lahko ta pravica in dolžnost staršem odvzame ali omeji samo iz razlogov, ki jih zaradi varovanja otrokovih koristi določa zakon. Varstvo otrokovih koristi je edini legitimni razlog za omejevanje starševskih pravic in dolžnosti.

Odločitev, ki ni dovolj obrazložena, krši pravico iz 22. člena Ustave, hkrati pa zaradi velike intenzivnosti posega v pritožnično pravico do družinskega življenja iz 54. člena Ustave v postopku

začasnega odvzema pravice do stikov tudi procesni vidik te pravice.

Up-116/24, U-I-28/24, 5. 9. 2024

238.f člen (Izvršitev odločbe o osebnih stikih)

Če je pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti (in zakonitosti) predpisa očitno neutemeljena, jo Ustavno sodišče zavrne.

Pobudnik nima pravnega interesa, če ne izkaže, da izpodbijana določba neposredno posega v njegov pravni položaj.

Pobuda mora vsebovati navedbo razlogov neskladnosti predpisa z Ustavo ali zakonom. Če ta pogoj ni izpolnjen, Ustavno sodišče pobudo zavrže.

Prepoved stikov z otrokom pomeni omejitev pravice iz 54. člena Ustave. Skladno z drugim stavkom 54. člena Ustave se lahko ta pravica in dolžnost staršem odvzame ali omeji samo iz razlogov, ki jih zaradi varovanja otrokovih koristi določa zakon. Varstvo otrokovih koristi je edini legitimni razlog za omejevanje starševskih pravic in dolžnosti.

Odločitev, ki ni dovolj obrazložena, krši pravico iz 22. člena Ustave, hkrati pa zaradi velike intenzivnosti posega v pritožnično pravico do družinskega življenja iz 54. člena Ustave v postopku začasnega odvzema pravice do stikov tudi procesni vidik te pravice.

Up-116/24, U-I-28/24, 5. 9. 2024

238.g člen (Izvršitev odločbe o prepovedi stikov)

Ni relevantne sodne prakse.

239. člen (Uporaba določb o izvršbi)

V skladu z načelom evropskoskladne (lojalne) razlage je za zagotovitev polnega učinka direktive in dosego v njej določenih ciljev nacionalno sodišče dolžno upoštevati celotno nacionalno pravo in uporabiti vse načine razlage, ki jih priznava nacionalno pravo, kar vključuje tudi spremembo ustaljene sodne prakse.

Polni učinek Direktive 13/93 je dosežen (še)le, če potrošniku v primeru ugotovitve ničnosti ni treba razširiti tožbe ali vložiti nove tožbe za vračilo zneskov, ki jih bo plačal med postopkom in presegajo izposojeni znesek, pogojene s plačilom sodnih stroškov.

Zmotno je stališče izpodbijanega sklepa, da mora za izkaz težko nadomestljive škode v predlogu za izdajo začasnih ukrepov v pravdi zaradi ugotovitve ničnosti potrošniške kreditne pogodbe tožnik (upniku) podati navedbe o tem, da bi se mu z nadaljnjim plačevanjem kreditnih obrokov znatno poslabšal premoženjski položaj in ne bi več zmožel plačila stroškov, povezanih z vložitvijo novih tožb.

VSL Sklep I Cp 1222/2024, 8. 8. 2024

Začasna odredba jima omogoča ravno to: ker kreditna pogodba začasno ne učinkuje, jima je ni treba izvrševati, to pa pomeni, da jima do konca začasnega zadržanja ni treba plačevati obrokov v skladu s to pogodbo. Pomembno je namreč, da pravica do vlaganja predlogov za izvršbo predstavlja del ustavne pravice do sodnega varstva, ki jo lahko omejita zgolj ustava ali zakon. Ob tehtanju ustavne pravice tožnikov do zasebne lastnine ter njune pravice kot potrošnikov ter na drugi strani pravice

tožene stranke do sodnega varstva pretehta slednja, saj imata pritožnika v primeru morebitnega izvršilnega postopka na podlagi izdane začasne odredbe možnost ugovora, ki ju štiti pred morebitno zlorabo teh institutov s strani tožene stranke.

VSL Sklep II Cp 735/2024, 24. 5. 2024

Prepoved opravljanja pravnih dejanj med prekinitvijo postopka (drugi odstavek 207. členu ZPP) v zapuščinskem postopku ne velja za ukrepe zavarovanja.

VSC Sklep I Cp 68/2024, 7. 3. 2024

Z novelo ZIZ-M je zakonodajalec omejil revizijo le na tiste sklepe v postopkih izvršbe in zavarovanja, s katerimi je bilo na drugi stopnji pravnomočno odločeno, da se predlog za izvršbo zavrže ali zavrne ali se predlogu za izvršbo ugotovi. Ker predlog za izdajo začasne odredbe ni sklep prvega odstavka 10. člena ZIZ, revizija v teh postopkih ni dovoljena, s tem pa tudi ni dovoljen predlog za dopustitev revizije.

Ker ZIZ revizije v postopkih zavarovanja izrecno ne izključuje (več) niti je izrecno ne omogoča, je Vrhovno sodišče preverilo, ali bi lahko bila dovoljena po pravilih ZPP. Ob (zožujoči) razlagi prvega odstavka 384. člena ZPP je odgovor negativen. V njem je namreč določeno, da stranke lahko vložijo revizijo zoper sklepe, s katerimi je postopek (o glavni stvari) pravnomočno končan. To so sklepi, ki imajo dejansko naravo sodbe. Sklep o začasni odredbi ni takšen, saj postopek odločanja o izdaji začasne odredbe ne pomeni odločanja o glavni stvari.

VSRS Sklep II DoR 322/2022, 21. 9. 2022

Z novelo ZIZ-M je zakonodajalec omejil revizijo le na tiste sklepe v postopkih izvršbe in zavarovanja, s katerimi je bilo na drugi stopnji pravnomočno odločeno, da se predlog za izvršbo zavrže ali zavrne ali se predlogu za izvršbo ugotovi. Ker predlog za izdajo začasne odredbe ni sklep prvega odstavka 10. člena ZIZ, revizija ni dovoljena, s tem pa tudi ni dovoljen predlog za dopustitev revizije.

Ker ZIZ revizije v postopkih zavarovanja izrecno ne izključuje (več) niti je izrecno ne omogoča, je Vrhovno sodišče preverilo, ali bi lahko bila dovoljena po pravilih ZPP. Ob (zožujoči) razlagi prvega odstavka 384. člena ZPP je odgovor negativen. V njem je namreč določeno, da stranke lahko vložijo revizijo zoper sklepe, s katerimi je postopek (o glavni stvari) pravnomočno končan. To so sklepi, ki imajo dejansko naravo sodbe. Sklep o začasni odredbi ni takšen, saj postopek odločanja o izdaji začasne odredbe ne pomeni odločanja o glavni stvari.

VSRS Sklep II DoR 346/2022, 21. 9. 2022

239.a člen (Sklep o zavarovanju in določitev izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

240. člen (Sredstva zavarovanja)

241. člen (Nedopustnost zavarovanja)

242. člen (Krajevna pristojnost)

243. člen (Pogoji za zastavno pravico)

Sodišče prve stopnje ne more zaključiti, da zemljiškoknjižno dovolilo zastavnega upnika ni primerna listina za predlagani vpis, če prej ne ugotovi, za kakšno hipoteko gre. Hipoteka je bila vpisana na podlagi sklepa sodišča z oznako Z, a zgolj na podlagi tega dejstva, brez vpogleda v listino, na podlagi katere je bila hipoteka vpisana, ni moglo sklepati, da ne gre za pogodbeno hipoteko

[VSK Sklep CDn 68/2024, 7. 5. 2024](#)

244. člen (Način pridobitve zastavne pravice na nepremičnini)

245. člen (Učinek vknjižbe in zaznambe)

245.a člen (Krajevna pristojnost)

245.b člen (Pogoji za zastavno pravico)

245.c člen (Način pridobitve zastavne pravice na poslovnem deležu)

246. člen (Krajevna pristojnost)

Ni relevantne sodne prakse.

247. člen (Pogoji za zastavno pravico)

248. člen (Način pridobitve zastavne pravice na premočnini)

254. člen (Uporaba določb tega poglavja, če nepremičnina ni vpisana v zemljiški

knjigi)

256. člen (Krajevna pristojnost)

257. člen (Pogoji za predhodno odredbo)

1. Splošno

Ustavno sodišče je v odločbi U-I-148/13 z dne 10. 7. 2014 razveljavilo 1. točko prvega odstavka 258. člena ZIZ ki je preprečevala razlago določbe prvega odstavka 257. člena ZIZ, da predhodna odredba ne more temeljiti na neizvršljivem plačilnem nalogu, kar je po svoji vsebini tudi del sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine, s katerim je dolžniku naloženo, da poravna terjatev. Iz argumentacije navedene odločbe izhaja stališče o ustavno nedopustnem enačenju različnih kategorij upnikov iz pravnih oziroma izvršilnih postopkov glede pogoja za izdajo predhodne odredbe v primerih, ko upnik razpolaga z neizvršljivo sodbo na eni strani in z neizvršljivim plačilnim nalogom na drugi strani.

VSL Sklep IV Ip 957/2023, 18. 8. 2023

2. Odločba, ki je podlaga za izdajo predhodne odredbe

Ustavno sodišče je v odločbi U-I-148/13 z dne 10. 7. 2014 razveljavilo 1. točko prvega odstavka 258. člena ZIZ ki je preprečevala razlago določbe prvega odstavka 257. člena ZIZ, da predhodna odredba ne more temeljiti na neizvršljivem plačilnem nalogu, kar je po svoji vsebini tudi del sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine, s katerim je dolžniku naloženo, da poravna terjatev. Iz argumentacije navedene odločbe izhaja stališče o ustavno nedopustnem enačenju različnih kategorij upnikov iz pravnih oziroma izvršilnih postopkov glede pogoja za izdajo predhodne odredbe v primerih, ko upnik razpolaga z neizvršljivo sodbo na eni strani in z neizvršljivim plačilnim nalogom na drugi strani.

VSL Sklep IV Ip 957/2023, 18. 8. 2023

3. Izkaz nevarnosti

258. člen (Domnevana nevarnost)

Ustavno sodišče je v odločbi U-I-148/13 z dne 10. 7. 2014 razveljavilo 1. točko prvega odstavka 258. člena ZIZ ki je preprečevala razlago določbe prvega odstavka 257. člena ZIZ, da predhodna odredba ne more temeljiti na neizvršljivem plačilnem nalogu, kar je po svoji vsebini tudi del sklepa o izvršbi na podlagi verodostojne listine, s katerim je dolžniku naloženo, da poravna terjatev. Iz argumentacije navedene odločbe izhaja stališče o ustavno nedopustnem enačenju različnih kategorij upnikov iz pravnih oziroma izvršilnih postopkov glede pogoja za izdajo predhodne odredbe v primerih, ko upnik razpolaga z neizvršljivo sodbo na eni strani in z neizvršljivim plačilnim nalogom na drugi strani.

VSL Sklep IV Ip 957/2023, 18. 8. 2023

259. člen (Zavarovanje še ne zapadlih občasnih dajatev)

260. člen (Vrste predhodnih odredb)

1. Rubež premičnin
2. Rubež denarne terjatve ali terjatve, da se izročijo stvari
3. Rubež drugih premoženjskih oziroma materialnih pravic
4. Rubež denarnega zneska na dolžnikovem računu pri organizaciji za plačilni promet
5. Vpis zastavne pravice v sodnem registru na deležu družbenika v družbi oziroma v centralnem registru vrednostnih papirjev na nematerializiranih vrednostnih papirjih
6. Predznamba zastavne pravice na dolžnikovi nepremičnini ali na pravici vknjiženi na nepremičnini
7. Več predhodnih odredb
8. Razno

262. člen (Prodaja zarubljenih stvari in prenos dolžnikove terjatve)

263. člen (Sklep o predhodni odredbi)

264. člen (Prenehanje predhodne odredbe)

265. člen (Ustavitev v primeru, če upnik ne zahteva izvršbe)

266. člen (Krajevna pristojnost)

267. člen (Kdaj je mogoče izdati začasno odredbo)

Če je sklep o izvršbi zaznamovan v zemljiški knjigi, tedaj v tem delu sklep o začasni odredbi ni več potreben (drugi odstavek 278. člena ZIZ).

VSL Sklep I Cp 1466/2023, 25. 1. 2024

268. člen (Učinek sklepa o začasni odredbi)

Pregled spisa pokaže, da je sodišče prve stopnje potem, ko je že izdalo sklep o začasni odredbi, sicer ugotovilo, da bi moral toženec v predlogu za izdajo takšne začasne odredbe predlagati tudi izvršilno sredstvo k točki I. Zato je pozvalo predlagatelja, da predlog ustrezno dopolni. Postopalo je kot v primeru nepopolnih vlog, po določbi 108. člena ZPP. Predlagatelj je, skladno s pozivom, kot izvršilno sredstvo predlagal izrek denarne kazni za primer neizpolnitve dolžnikove obveznosti.

Vendar, kot je bilo že obrazloženo, je takšno postopanje sodišča nezakonito, ker predloga za začasno odredbo, ki ne vsebuje ustreznega sredstva zavarovanja, ni mogoče obravnavati kot nepopolne vloge. Gre za nepravilni predlog po materialnem pravu.

VSM Sklep I Cp 221/2024, 26. 3. 2024

269. člen (Nedopustnost začasne odredbe)

270. člen (Pogoji za začasno odredbo)

1. Splošno

Problematico nepoštenih pogodbenih pogojev v potrošniških pogodbah ureja Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. 6. 1993 (Direktiva 93/13). URS v 3.a členu nalaga uporabo prava Evropske Unije (EU) v skladu z njegovimi lastnimi načeli, kot jih je sooblikovalo SEU. Razlage Direktiv, ki jih v postopku s predhodnim odločanjem poda SEU, so formalnopravno zavezujoči, precedenčni, neposredni vir prava EU v Sloveniji in jih morajo po uradni dolžnosti upoštevati vsi oblastveni organi. Nacionalna sodišča morajo avtonomno razlago prava EU v skladu z načelom primarnosti uporabiti v celoti, zato izključijo uporabo nasprotnih nacionalnih razlag, če to ni mogoče, pa morajo po načelu lojalne razlage v največji možni meri celoten nacionalni pravni red razlagati v skladu s pomenom in cilji prava EU.

VSL Sklep II Cp 231/2024, 20. 3. 2024

Glede na tožničino trditveno podlago, da je namen predlagane začasne odredbe zavarovanje vračila že plačane kupnine, je sodišče predlog za izdajo začasne odredbe pravilno presojalo po pravilih za izdajo začasne odredbe za zavarovanje denarne terjatve.

VSL Sklep I Cp 2145/2023, 14. 2. 2024

Neutemeljen je očitok glede sodnične nepristranskosti. Nobena zakonska določba ne preprečuje, da isti sodnik sodi v različnih zadevah med istimi pravnimi strankami.

Bilance stanja ne omogočajo sklepanja, da druga toženka ne bi zmogla poplačati terjatve. Na njihovi podlagi še ni mogoče izluščiti subjektivne nevarnosti za uveljavitev terjatve. Tožnica ravnaj druge toženke, ki bi jih lahko šteli kot odtujevanje ali skrivanje premoženja oz., ki bi verjetno kazala na možnost odtujevanja, niti ni zatrjevala.

VSL Sklep I Cp 2091/2023, 25. 1. 2024

2. Verjeten obstoj terjatve

Od začetka stečaja davčni organ glede na določbe 131. in 132. člena ZFPPIPP v povezavi z drugim odstavkom 130. člena ZFPPIPP, ne more več opraviti davčne izvršbe, zato je od začetka stečaja dalje zadržan tek absolutnega zastaranja pravice do izterjave davkov.

NUSZ ni terjatev države, ampak občine. Davčni organ, ki za občine opravlja le odmero nadomestila za posamezno leto na podlagi podatkov občin, v postopkih zaradi insolventnosti ne more uveljavljati terjatev kot njihov nosilec, ampak lahko nastopa zgolj kot njihov skrbnik.

Za uporabo izjeme po tretjem odstavku 44. člena ZFPPIPP mora tožeča stranka izkazati, da je šlo za namerno, hoteno povzročitev škode. Opustitev dolžnih ravnaj po ZFPPIPP je predpostavka odškodninske odgovornosti poslovodje, ne zadošča pa za ugotovitev hujše oblike krivde (namen ali huda malomarnost).

VSL Sklep I Cpg 264/2024, 11. 7. 2024

Ključna ugotovitev sodišča prve stopnje, na kateri temelji zavrnitev predloga za zavarovanje, je, da tožnik ni podal trditev, da bi bil v času pridobitve stanovanja, ki je predmet zavarovanja, v izvenzakonski zvezi s pokojno A. A. V zvezi s tem pritožbeno sodišče pritrjuje pritožbi, ki navaja, da je tožnik takšne navedbe podal. Iz I. točke tožbenih navedb (ki so hkrati tudi navedbe predloga za zavarovanje z začasno odredbo) namreč jasno izhaja, kar povzema pritožba: da je tožnik s pokojno A. A. živel v izvenzakonski skupnosti od leta 1978, ko se je ta razvezala, par pa sta bila že od leta 1976. Navaja tudi podrobnosti, kako sta živela in nadaljuje, da je od leta 1976 pretežno preživljal tako A. A., s katero je živel kot z ženo, kot njena otroka, ki ju je pozimi vozil v šolo, in da je za otroka A. A. skrbel tudi po preselitvi na E. V nadaljevanju opisuje, kako sta si oba skupaj ogledovala stanovanja in se na koncu odločila za stanovanje na E., za katero je A. A. prispeval tudi 4.000 DEM. S temi trditvami je tožnik zatrjeval obstoj izvenzakonske skupnosti v času pred nakupom spornega stanovanja oz. ob njegovem nakupu.

VSL Sklep I Cp 491/2024, 15. 5. 2024

Sodišče druge stopnje je s sodbo ugodilo pritožbi in spremenilo izpodbijano sodbo sodišča prve stopnje tako, da je ugodilo tožbenemu zahtevku in naložilo tožencema, da sta dolžna plačati tožeči stranki nerazdelno 3,922.878,70 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi. Glavni razlog za ugoditev pritožbi je bil, da je tožeča stranka izkazala vse predpostavke odškodninske obveznosti, tudi zatrjevano škodo. Že iz tega izhaja, da je sodišče prve stopnje neutemeljeno zaključilo, da terjatev tožeče stranke ne obstaja z verjetnostjo.

Res je, da sodišče prve stopnje praviloma nima znanja za oceno vrednosti motornega čolna. Vendar glede na predhodno ugotovitev o nedoseganju dosedanjega zavarovanja niti 5 % vtoževane terjatve ni mogoče kar sklepati, da bo vrednost motornega čolna očitno presejala nezavarovani 95 % del terjatve.

II Cpg 5/2024, 13. 3. 2024

3. Verjeten obstoj nevarnosti

Izpolnjenost pogoja po drugem odstavku 270. člena ZIZ toženec izpodbija tudi z nadaljnjimi pritožbenimi navedbami, da dejstvo, da je ženi podaril svoj solastni delež 1/4, še ne pomeni, da svoje premoženje skriva, ker tožniku ne dolguje ničesar. Pritožbeno sodišče ugotavlja, da navedbe o načinu in času prenosa ter zanikanje namena škodovanja oz. skrivanja premoženja predstavljajo pritožbene novote, ki jih pritožbeno sodišče ne sme upoštevati (člen 337 ZPP), upošteva, da pritožnik ne navaja razlogov za podajo takšnih navedb šele v pritožbi, vse ob tem, ko s takšnimi navedbami pritožnik poskuša izpodbiti ugotovitve o izpolnjenosti pogoja po drugem odstavku 270. člena ZIZ, čeprav jih v lastnem ugovoru zoper sklep o začasni odredbi ni prerekal.

VSC Sklep I Cp 139/2024, 7. 5. 2024

Sodišče druge stopnje pritrjuje razlogom izpodbijanega sklepa, da aktivnega ravnanja ne predstavlja okoliščina, da je toženec brez zaposlitve, da nima nobenega premičnega in nepremičnega premoženja s katerim bi lahko poplačal svojo obveznost in da njegov edini uradni vir dohodka predstavljata denarna socialna pomoč ter varstveni dodatek. Kot je pravilno obrazložilo že sodišče prve stopnje, lahko te okoliščine kažejo na obstoj objektivne nevarnosti, iz njih pa ne izhaja nobeno aktivno ravnanje toženca oziroma njegov namen v smeri zmanjšanja njegovega premoženja. Zgolj ugotovitev, da je dolžnik slabega finančnega stanja, ki kaže na njegovo nezmožnost plačila denarnega dolga, tako za subjektivno nevarnost ne zadostuje

VSC Sklep I Cp 65/2024, 6. 3. 2024

Neutemeljen je očitok glede sodnične nepristranskosti. Nobena zakonska določba ne preprečuje, da isti sodnik sodi v različnih zadevah med istimi pravdnimi strankami.

Bilance stanja ne omogočajo sklepanja, da druga toženka ne bi zmogla poplačati terjatve. Na

njihovi podlagi še ni mogoče izluščiti subjektivne nevarnosti za uveljavitev terjatve. Tožnica ravnaj druge toženke, ki bi jih lahko šteli kot odtujevanje ali skrivanje premoženja oz., ki bi verjetno kazala na možnost odtujevanja, niti ni zatrjevala.

VSL Sklep I Cp 2091/2023, 25. 1. 2024

Prva tožnica utemeljeno navaja, da je stališče sodišča prve stopnje v zvezi z zatrjevano subjektivno nevarnostjo prestrogo. Za subjektivno nevarnost po prej navedenem pravnem določilu mora biti izkazano konkretno ravnanje dolžnika, ki ima lahko za posledico otežitev ali preprečitev možnosti, da bi upnik dejansko prišel do poplačila terjatve. Prva tožnica je glede tega trdila, da je toženec upokojenec, ki prejema razmeroma nizko pokojnino (okoli 1.000 EUR mesečno), od katere bi moral drugi tožnici plačevati še preživnino. Nadalje je trdila, da je toženec večino, to je 83 nepremičnin, med njimi tudi nepremičnine, pridobljene v času trajanja zunajzakonske skupnosti, ki so skupno premoženje zakoncev, že odtujil na podlagi notarskega zapisa pogodbe o preužitku z dne 6. 7. 2023.

VSL Sklep I Cp 2148/2023, 11. 1. 2024

Utemeljen je pritožbeni očitok o zmotnosti zaključka, da tožnik ni verjetno izkazal nevarnosti, da bo zaradi toženčevega odtujevanja, skrivanja ali kakšnega drugačnega razpolaganja s premoženjem uveljavitev njegove terjatve onemogočena ali precej otežena. Pravilno je stališče v izpodbijanem sklepu, da mora biti izkazano dolžnikovo ravnanje, ki ima lahko za posledico onemogočenje ali otežitev izvršbe, dodati pa je, da lahko nevarnost izkazuje vsako tako dolžnikovo ravnanje ne glede na to, ali je dolžnikov cilj prav to. Ni odločilen namen dolžnikovega ravnanja; zadostuje njegovo delovanje, ki ima negativen vpliv na uveljavitev terjatve.

VSL Sklep I Cp 2160/2023, 19. 12. 2023

4. Neznatna škoda

Da je podana subjektivna nevarnost, mora obstajati konkretno ravnanje tožene stranke, katerega posledica je zmanjševanje njenega premoženja in s tem zmanjševanje možnosti za tožnično uspešno uveljavitev denarne terjatve.

Pojem neznatne škode je pravni standard. Vendar za izkaz tega standarda ne zadošča, da tožeča stranka zgolj zatrdi nastanek neznatne škode. Ker gre za odprt pravni pojem, ga je potrebno zapolniti s konkretnimi okoliščinami obravnavanega primera, ki po mnenju tožeče stranke utemeljujejo, sodišču pa omogočijo presojo, da bo zaradi začasne odredbe nastala škoda za toženo stranko le neznatna.

Ker domneva o obstoju nevarnosti iz četrtega odstavka 270. člena ZIZ ni vezana na sedež tožeče stranke, ampak na kraj uveljavitve terjatve, za presojo ni pravno odločilno pritožbeno sklicevanje na dejstvo, da je tožeča stranka tuja pravna oseba.

VSL Sklep I Cpg 164/2024, 23. 4. 2024

Sodišče druge stopnje pritrjuje razlogom izpodbijanega sklepa, da aktivnega ravnanja ne predstavlja okoliščina, da je toženec brez zaposlitve, da nima nobenega premoženja in nepremičnega premoženja s katerim bi lahko poplačal svojo obveznost in da njegov edini uradni vir dohodka predstavljata denarna socialna pomoč ter varstveni dodatek. Kot je pravilno obrazložilo že sodišče prve stopnje, lahko te okoliščine kažejo na obstoj objektivne nevarnosti, iz njih pa ne izhaja nobeno aktivno ravnanje toženca oziroma njegov namen v smeri zmanjšanja njegovega premoženja. Zgolj ugotovitev, da je dolžnik slabega finančnega stanja, ki kaže na njegovo nezmožnost plačila denarnega dolga, tako za subjektivno nevarnost ne zadostuje

VSC Sklep I Cp 65/2024, 6. 3. 2024

Prepoved razpolaganja s tovornimi vozili za lastnika pomeni prikrajšanje, povzroči škodo, za

katero ni mogoče avtomatsko sklepati, da je neznatna.

VSC Sklep II Cpg 13/2024, 21. 2. 2024

5. Domneva nevarnosti

Da je podana subjektivna nevarnost, mora obstajati konkretno ravnanje tožene stranke, katerega posledica je zmanjševanje njenega premoženja in s tem zmanjševanje možnosti za tožnično uspešno uveljavitev denarne terjatve.

Pojem neznatne škode je pravni standard. Vendar za izkaz tega standarda ne zadošča, da tožeča stranka zgolj zatrdi nastanek neznatne škode. Ker gre za odprt pravni pojem, ga je potrebno zapolniti s konkretnimi okoliščinami obravnavanega primera, ki po mnenju tožeče stranke utemeljujejo, sodišču pa omogočijo presojo, da bo zaradi začasne odredbe nastala škoda za toženo stranko le neznatna.

Ker domneva o obstoju nevarnosti iz četrtega odstavka 270. člena ZIZ ni vezana na sedež tožeče stranke, ampak na kraj uveljavitve terjatve, za presojo ni pravno odločilno pritožbeno sklicevanje na dejstvo, da je tožeča stranka tuja pravna oseba.

VSL Sklep I Cpg 164/2024, 23. 4. 2024

6. Ureditvene (regulacijske) začasne odredbe

Sodišče skladno z ustaljeno sodno prakso ne more reintegrirati nezakonito razrešenega direktorja, ker ne more poseči v prisojnost sveta zavoda, da imenuje direktorja, zato toženki z začasno odredbo sploh ni mogoče naložiti zadržanja učinkovanja redne odpovedi in prepovedati aktivnosti za imenovanje novega direktorja. Tožnik tudi ni izkazal, da bo brez uporabe začasne odredbe prišlo do uporabe sile. Le pavšalno se je, tako v predlogu za izdajo začasne odredbe, kakor tudi v pritožbi, skliceval na pretekla in morebitna bodoča samovoljna ravnanja toženke, ni pa konkretno in določno navedel ravnanj toženke, ki naj bi zaradi samovoljnosti pomenila uporabo sile ali nevarnost nasilja.

VDSS Sklep Pdp 250/2024, 29. 5. 2024

271. člen (Vrste začasnih odredb)

1. Splošno

2. Namen začasne odredbe

Zčasna odredba upniku nudi varstvo le pred morebitnimi dolžnikovi razpolaganji v višini zadržanih denarnih sredstev. Zčasna odredba s tako vsebino učinkuje od dneva, ko jo organizacija za plačilni promet prejme. To pomeni, da banka izračuna višino terjatve s pripadki na dan prejema sklepa in za skupni znesek odreče izplačilo. Ni zakonske podlage, da bi ga izračunala na nek nedoločen trenutek v prihodnosti, ko bo morda pravnomočno prisojena terjatev tožeči stranki.

VSC Sklep II Cpg 113/2023, 3. 1. 2024

3. Prepoved, da dolžnik ne sme razpolagati s premičninami in hramba teh stvari ter vpis prepovedi v register
4. Prepoved, da dolžnik ne sme odtujiti ali obremeniti svoje nepremičnine ali stvarnih pravic in zaznamba te prepovedi v zemljiški knjigi
5. Prepoved dolžnikovemu dolžniku, da dolžniku ne sme izplačati terjatve ali mu izročiti stvari ter prepoved dolžniku, da ne sme sprejeti stvari, izterjati terjatve ali razpolagati z njimi
6. Nalog organizaciji za plačilni promet, da mora dolžniku ali drugemu po njegovem nalogu odreči izplačilo denarnega zneska za katerega je izdana začasna odredba, z dolžnikovega računa

Začasna odredba upniku nudi varstvo le pred morebitnimi dolžnikovi razpolaganji v višini zadržanih denarnih sredstev. Začasna odredba s tako vsebino učinkuje od dneva, ko jo organizacija za plačilni promet prejme. To pomeni, da banka izračuna višino terjatve s pripadki na dan prejema sklepa in za skupni znesek odreče izplačilo. Ni zakonske podlage, da bi ga izračunala na nek nedoločen trenutek v prihodnosti, ko bo morda pravnomočno prisojena terjatev tožeči stranki.

VSC Sklep II Cpg 113/2023, 3. 1. 2024

7. Druge vrste začasnih odredb

272. člen (Pogoji za začasno odredbo)

1. Splošno

Pritrditi je razlogom in zaključku sodišča prve stopnje, da z ugovorom tožena stranka ni uspela ovreči niti po tožeči stranki izkazanega verjetnega obstoja nedelarne terjatve (prvi odstavek 272. člena ZIZ) niti zatrjevane in verjetno izkazane nevarnosti iz 1. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ, da bo uveljavitev terjatve onemogočena ali precej otežena.

VSC Sklep I Cp 218/2024, 18. 7. 2024

Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je določbe ZIZ o težko nadomestljivi škodi iz druge alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ in tudi slovensko sodno prakso, ki se je oblikovala v zvezi z "običajnimi" (nepotrošniškimi) zadevami zavarovanja, v zadevah potrošniških kreditnih pogodb z valutno klavzulo CHF nujno razlagati lojalno tako, da ta interpretacija ne bo nasprotovala 6(1) in 7(1) členu Direktive 92/13 niti načelu učinkovitosti varstva potrošnikov, kot je pojasnilo SEU v zadevi C-287/22.

Ob lojalni (evroskladni) razlagi slovenskega pravnega reda, upošteva razloge sodbe C-287/22, reverzibilnost ni relevanten pogoj za presojo utemeljenosti začasne odredbe, s katero se zahteva začasno zadržanje izvajanja domnevno nične potrošniške kreditne pogodbe z valutno klavzulo.

Skladno z razlago SEU je mogoče zagotoviti polni učinek končne odločitve v tem potrošniškem sporu o (ne)veljavnosti potrošniške kreditne pogodbe z valutno klavzulo in hkrati polni učinek ter cilj Direktive 93/13 le, če bo potrošnik lahko vse svoje zahteve v celoti uveljavil v okviru iste pravde, ne da bi mu bilo treba nenehno spreminjati (razširjati) svoj zahtevek ali celo vložiti novo tožbo (primerjaj 50., 51. in 56. točko sodbe C-287/22).

Tako se s precejšnjo stopnjo verjetnosti nakazuje, da v primeru, če bi bili zahtevki tožnikov v tej pravdi utemeljeni, polnega učinka končne meritorne odločitve v tej pravdi in polnega učinka Direktive 93/13 ne bo mogoče zagotoviti brez začasnega zavarovanja, s katerim bi se zadržalo plačevanje mesečnih obrokov, zapadlih na podlagi spornih pogodb. To pa je - poleg verjetnosti obstoja

terjatve na ničnost pogodbe in verjetnosti obstoja terjatve na vračilo preplačanih zneskov - edini relevantni pogoj, ki ga je mogoče postaviti tožnikoma za utemeljitev predlaganega zavarovanja, če naj se določbe ZIZ in nacionalna sodna praksa razlagajo lojalno, kot nalaga sodba SEU C-287/22.

VSL Sklep I Cp 764/2024, 11. 7. 2024

Načelo hitrosti v postopku z začasno odredbo ni samo sebi namen, temveč je namenjeno varstvu upnikovega položaja. Ko sodišče ob prejemu predloga za začasno odredbo podvomi o verjetnosti izkazanosti trditev, a ima poleg listin na voljo še druge, čeprav zamudnejše vrste dokazov, ni pravno utemeljenih razlogov, da hiti z zavrnitvijo predloga za izdajo začasnih odredb. Z zavrnitvijo predloga se upnikov položaj v ničemer ne varuje. V takšnem primeru je na mestu, da sodišče izvede tudi druge, morda zamudnejše dokaze, lahko tudi razpiše narok. Če tega ne stori in predlog zavrne brez izvedbe predlaganih dokazov (to v pritožbi s sklicevanjem na neocenjene trditve in dokaze uveljavljata pritožnika), upnika prikrajša v njegovi pravici do sodnega varstva.

VSL Sklep II Cp 738/2024, 31. 5. 2024

Cilj posestnega varstva (določbe od 32. do 35. člena SPZ) v splošnem smislu ni le v začasni ureditvi dejanskega stanja, ki naj traja do rešitve (meritornega) spora, ampak je predvsem v preprečevanju, omejevanju in sankcioniranju samovoljnega uveljavljanja zatrjevanih pravic. Drugače povedano: varstvo posesti je predvsem varstvo proti zasebnemu in samovoljnemu uveljavljanju zatrjevanih pravic.

VSL Sklep II Cp 751/2024, 21. 5. 2024

Odgovor na ugovor je treba (nujno) vročati nasprotni stranki le, če bi predlagatelj v takšni vlogi popolnoma spremenil dejansko podlago, na kateri utemeljuje verjetnost svoje terjatve, in če bi sodišče na tako bistveno spremenjene trditve oprlo svojo odločitev.

Cilj izdaje začasnih odredb je, da se prepreči, da bi se predlagatelju dostop do stanovanjske hiše onemogočal. Ker je ta nujno eksistencialno potreben, lahko njegovo preprečevanje nedvomno privede do nastanka težko nadomestljive škode.

Pritožbeno sodišče se strinja, da sam pisni poziv nasprotnih udeležencev predlagatelju še ne izkazuje nastanka škode, ki bi ga bilo potrebno z izdajo začasnih odredb preprečiti. Vendar je potrebno zadevo obravnavati celostno in upoštevati vse okoliščine obravnavanega primera. Tudi sodna praksa namreč poudarja, da gre pri težko nadomestljivi škodi za pravni standard, ki ga mora v konkretni zadevi glede na vse okoliščine primera napolniti sodišče, saj zakonsko ni definiran. Pri tem izhaja iz konkretnih in relevantnih dejstev, ki jih navede in izkaže predlagatelj. V obravnavani zadevi tako ne gre spregledati pretekla oviranja uporabe sporne trase. Iz več pričevanj izhaja, da nasprotna udeleženca nista vedno dopuščala uporabe sporne poti in sta njen prehod (tudi že) ovirala. V luči navedenega je sodišče prve stopnje njun pisni poziv upravičeno 'strožje' presojalo ter štelo, da nakazuje večjo verjetnost morebitnih bodočih in ponovnih oviranj dostopa po sporni trasi.

VSL Sklep I Cp 371/2024, 17. 4. 2024

Prepoved opravljanja pravnih dejanj med prekinitvijo postopka (drugi odstavek 207. členu ZPP) v zapuščinskem postopku ne velja za ukrepe zavarovanja.

VSC Sklep I Cp 68/2024, 7. 3. 2024

2. Predpostavke za izdajo začasnih odredb - nederarne terjatve

Začasno odredbo ureditvene vsebine je v obravnavani zadevi, upoštevaje zlasti tudi vsebino sodbe SEU v zadevi C-287/22, mogoče izdati tudi ob izpolnjenosti pogoja iz tretje alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ.

VSC Sklep I Cp 455/2023, 25. 1. 2024

V skladu z načelom evropskoskladne (lojalne) razlage je za zagotovitev polnega učinka direktive in dosego v njej določenih ciljev nacionalno sodišče dolžno upoštevati celotno nacionalno pravo in uporabiti vse načine razlage, ki jih priznava nacionalno pravo, kar vključuje tudi spremembo ustaljene sodne prakse.

Polni učinek Direktive 13/93 je dosežen (še)le, če potrošniku v primeru ugotovitve ničnosti ni treba razširiti tožbe ali vložiti nove tožbe za vračilo zneskov, ki jih bo plačal med postopkom in presegajo izposojeni znesek, pogojene s plačilom sodnih stroškov.

Zmotno je stališče izpodbijanega sklepa, da mora za izkaz težko nadomestljive škode v predlogu za izdajo začasnih ukrepov v pravdi zaradi ugotovitve ničnosti potrošniške kreditne pogodbe tožnik (upniku) podati navedbe o tem, da bi se mu z nadaljnjim plačevanjem kreditnih obrokov znatno poslabšal premoženjski položaj in ne bi več zmožel plačila stroškov, povezanih z vložitvijo novih tožb.

VSL Sklep I Cp 1222/2024, 8. 8. 2024

Pritrditi je razlogom in zaključku sodišča prve stopnje, da z ugovorom tožena stranka ni uspela ovreči niti po tožeči stranki izkazanega verjetnega obstoja nedenarne terjatve (prvi odstavek 272. člena ZIZ) niti zatrjevanje in verjetno izkazane nevarnosti iz 1. alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ, da bo uveljavitev terjatve onemogočena ali precej otežena.

VSC Sklep I Cp 218/2024, 18. 7. 2024

ZIZ sicer res splošno dopušča, da je mogoče izdati začasno odredbo s kakršnokoli vsebino, ki dosega svoj namen in glede zavarovanja nedenarnih terjatev, kot je primer v obravnavani zadevi, v 273. členu le eksemplifikativno našteva nekatere vsebine začasnih odredb. Vendar je sodišče prve stopnje utemeljeno poudarilo, da je notariat po 137. členu Ustave javna služba, katere delovno področje in pooblastila določa Zakon o notariatu (ZN).

VSC Sklep I Cp 217/2024, 18. 7. 2024

Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je določbe ZIZ o težko nadomestljivi škodi iz druge alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ in tudi slovensko sodno prakso, ki se je oblikovala v zvezi z "običajnimi" (nepotrošniškimi) zadevami zavarovanja, v zadevah potrošniških kreditnih pogodb z valutno klavzulo CHF nujno razlagati lojalno tako, da ta interpretacija ne bo nasprotovala 6(1) in 7(1) členu Direktive 92/13 niti načelu učinkovitosti varstva potrošnikov, kot je pojasnilo SEU v zadevi C-287/22.

Ob lojalni (evroskladni) razlagi slovenskega pravnega reda, upošteva razloge sodbe C-287/22, reverzibilnost ni relevanten pogoj za presojo utemeljenosti začasne odredbe, s katero se zahteva začasno zadržanje izvajanja domnevno nične potrošniške kreditne pogodbe z valutno klavzulo.

Skladno z razlago SEU je mogoče zagotoviti polni učinek končne odločitve v tem potrošniškem sporu o (ne)veljavnosti potrošniške kreditne pogodbe z valutno klavzulo in hkrati polni učinek ter cilj Direktive 93/13 le, če bo potrošnik lahko vse svoje zahtevke v celoti uveljavil v okviru iste pravde, ne da bi mu bilo treba nenehno spreminjati (razširjati) svoj zahtevek ali celo vložiti novo tožbo (primerjaj 50., 51. in 56. točko sodbe C-287/22).

Tako se s precejšnjo stopnjo verjetnosti nakazuje, da v primeru, če bi bili zahtevki tožnikov v tej pravdi utemeljeni, polnega učinka končne meritorne odločitve v tej pravdi in polnega učinka Direktive 93/13 ne bo mogoče zagotoviti brez začasnega zavarovanja, s katerim bi se zadržalo plačevanje mesečnih obrokov, zapadlih na podlagi spornih pogodb. To pa je - poleg verjetnosti obstoja terjatve na ničnost pogodbe in verjetnosti obstoja terjatve na vračilo preplačanih zneskov - edini relevantni pogoj, ki ga je mogoče postaviti tožnikoma za utemeljitev predlaganega zavarovanja, če

naj se določbe ZIZ in nacionalna sodna praksa razlagajo lojalno, kot nalaga sodba SEU C-287/22.

VSL Sklep I Cp 764/2024, 11. 7. 2024

Povedano drugače: Skladno z razlago SEU je mogoče zagotoviti polni učinek končne odločitve v potrošniškem sporu o (ne)veljavnosti potrošniške kreditne pogodbe z valutno klavzulo in hkrati polni učinek ter cilj Direktive 93/13 le, če bo potrošnik lahko vse svoje zahteve v celoti uveljavil v okviru iste pravde, ne da bi mu bilo treba nenehno spreminjati (razširjati) svoj zahtevek ali celo vložiti novo tožbo (primerjaj 50., 51. in 56. točko sodbe C-287/22).

Položaj, v katerem se znajde potrošnik, če mu to ni omogočeno (in že sam po sebi vključuje različne negativne posledice tako na premoženjskem kot nepremoženjskem področju), pa ob lojalni (evroskladni) razlagi ustreza standardu težko nadomestljive škode.

VSL Sklep II Cp 728/2024, 11. 7. 2024

V obravnavanem primeru je ob ugotovitvi, da je toženec vlagal svoj prispevek v gospodarsko družbo, ki je posebno premoženje toženke in pravdni stranki oblike udeležbe nista uredili s pogodbo, treba glede na drugi odstavek 80. člena DZ uporabiti pravila OZ o družbeni pogodbi. Pri tem pa premoženja, o katerem govori 996. člen OZ, na katerem imajo družbeniki enake deleže, če pogodba ne določa drugače, ni mogoče poenostavljeno enačiti s poslovnim deležem gospodarske družbe, ki je posebno premoženje enega od zakoncev. Ob upoštevanju situacije, ki jo ureja 80. člen DZ, bi lahko šlo le za premoženje družbe civilnega prava, za katero DZ šteje, da je nastala med zakoncema v zvezi z vlaganji v gospodarsko družbo, ki je posebno premoženje enega od zakoncev, to premoženje pa je posledica teh vlaganj.

VSL Sklep II Cp 844/2024, 5. 6. 2024

SEU je v zgoraj omenjeni odločbi tudi poudarilo, da mora nacionalno sodišče glede na vse okoliščine obravnavane zadeve ugotoviti, ali je odložitev izpolnjevanja obveznosti potrošnika, da plača mesečne obroke za čas trajanja postopka, potrebna za zagotovitev vzpostavitve pravnega in dejanskega položaja, v katerem bi potrošnik bil, če teh pogojev ne bi bilo. Tako lahko sodišče upošteva med drugim finančni položaj potrošnika in tveganje, da bo moral banki vrniti znesek, ki presega znesek, ki si ga je izposodil (59. točka), kar narekuje sklep, da je tudi pri pogoju po tretji alineji drugega odstavka 272. člena ZIZ, na katero se tudi sklicuje tožnik, pri tehtanju neugodnih posledic, presoditi tudi finančni položaj potrošnika. V tem obsegu tožnik trditvenemu in dokaznemu bremenu ni zadostil, pogoji za izdajo začasne odredbe niso izpolnjeni,

VSK Sklep I Cp 126/2024, 9. 5. 2024

Namen neodvisne bančne garancije je preprečiti, da bi garant zavlačeval z izplačilom, dokler se ne bi ugotovilo, ali je obveznost iz temeljenega posla prekršena ali ne. V primeru spora o tem, ali je zavarovana obveznost prekršena, ne gre za zlorabo bančne garancije. Zloraba pravic iz bančne garancije je podana, če obstajajo jasni in likvidni dokazi, ki onkraj razumnega dvoma kažejo na zlorabo pravice, ne da bi to terjalo izvedbo poglobljenega in obsežnega dokaznega postopka. Materialno trditveno (in dokazno) breme za dejstva, ki vodijo do zaključka o zlorabi bančne garancije, leži na strani naročnika bančne garancije.

VSL Sklep I Cpg 76/2024, 25. 4. 2024

Odgovor na ugovor je treba (nujno) vročati nasprotni stranki le, če bi predlagatelj v takšni vlogi popolnoma spremenil dejansko podlago, na kateri utemeljuje verjetnost svoje terjatve, in če bi sodišče na tako bistveno spremenjene trditve oprlo svojo odločitev.

Cilj izdaje začasne odredbe je, da se prepreči, da bi se predlagatelju dostop do stanovanjske hiše onemogočal. Ker je ta nujno eksistencialno potreben, lahko njegovo preprečevanje nedvomno

privede do nastanka težko nadomestljive škode.

Pritožbeno sodišče se strinja, da sam pisni poziv nasprotnih udeležencev predlagatelju še ne izkazuje nastanka škode, ki bi ga bilo potrebno z izdajo začasne odredbe preprečiti. Vendar je potrebno zadevo obravnavati celostno in upoštevati vse okoliščine obravnavanega primera. Tudi sodna praksa namreč poudarja, da gre pri težko nadomestljivi škodi za pravni standard, ki ga mora v konkretni zadevi glede na vse okoliščine primera napolniti sodišče, saj zakonsko ni definiran. Pri tem izhaja iz konkretnih in relevantnih dejstev, ki jih navede in izkaže predlagatelj. V obravnavani zadevi tako ne gre spregledati pretekla oviranja uporabe sporne trase. Iz več pričevanj izhaja, da nasprotna udeleženca nista vedno dopuščala uporabe sporne poti in sta njen prehod (tudi že) ovirala. V luči navedenega je sodišče prve stopnje njun pisni poziv upravičeno 'strožje' presojalo ter štelo, da nakazuje večjo verjetnost morebitnih bodočih in ponovnih oviranj dostopa po sporni trasi.

VSL Sklep I Cp 371/2024, 17. 4. 2024

Predlagatelj bi moral v obravnavani zadevi dokazati verjeten obstoj terjatve in za verjetno izkazati nastanek težko nadomestljive škode ali grozečega nasilja, ob izpolnjenem pogoju reverzibilnosti.

Če bo zaradi košnje trave nastala škoda, jo je mogoče povrniti, enako velja za posek mlade slive, pri čemer gre pritrditi sodišču prve stopnje, da predlagatelj niti ni zatrjeval, kakšna škoda mu je s tem nastala. Prav tako bo mogoče povrniti škodo zaradi razmajanega in okrušenega mejnika, če je pri tem do škode prišlo.

VSL Sklep II Cp 449/2024, 11. 4. 2024

Problematiko nepoštenih pogodbenih pogojev v potrošniških pogodbah ureja Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. 6. 1993 (Direktiva 93/13). URS v 3.a členu nalaga uporabo prava Evropske Unije (EU) v skladu z njegovimi lastnimi načeli, kot jih je sooblikovalo SEU. Razlage Direktiv, ki jih v postopku s predhodnim odločanjem poda SEU, so formalnopravno zavezujoči, precedenčni, neposredni vir prava EU v Sloveniji in jih morajo po uradni dolžnosti upoštevati vsi oblastveni organi. Nacionalna sodišča morajo avtonomno razlago prava EU v skladu z načelom primarnosti uporabiti v celoti, zato izključijo uporabo nasprotnih nacionalnih razlag, če to ni mogoče, pa morajo po načelu lojalne razlage v največji možni meri celoten nacionalni pravni red razlagati v skladu s pomenom in cilji prava EU.

VSL Sklep II Cp 231/2024, 20. 3. 2024

Sodišče prve stopnje je predlog presojalo v okviru določbe 272. člena ZIZ, ter zaključilo, da je tožnica kot upnica izkazala za verjetno, da terjatev obstoji oziroma ji bo nastala, vendar je treba izkazati kot verjeten obstoj še ene izmed alternativno določenih predpostavk iz drugega odstavka tega člena. Ker gre za regulacijsko začasno odredbo, je treba izkazati, da je odredba potrebna, da se prepreči uporaba sile ali nastanek težko nadomestljive škode, poleg tega pa mora biti izpolnjen tudi pogoj reverzibilnosti. Sočasno je treba tehtati interese obeh strank. Zaključilo je, da tožnica ni izkazala okoliščin, ki bi razumno utemeljevale potrebo po izdaji predlagane regulacijske začasne odredbe.

Glede preprečitve uporabe sile je pravilno izpostavilo, da ni izkazano, da toženec z gradbenimi deli nadaljuje, parkirišče je v uporabi za namen parkiranja vozil, tekoča oziroma nameravana bodoča dela, kot izhaja iz razlogov sklepa sodišča, niso izkazana, zato ni mogoče zaključiti, da je odredba potrebna, da se prepreči uporaba sile.

VSK Sklep I Cp 46/2024, 12. 3. 2024

Težko nadomestljiva škoda je pravni standard, ki ga ZIZ ne definira. Glede na vse okoliščine primera ga v vsakem primeru posebej napolnjuje sodna praksa. Pomemben element pri presoji izpolnjevanja zakonskih pogojev za izdajo začasne odredbe je narava spora, v katerem je odredba

predlagana, in njegov namen. To pomeni, da ni mogoče avtomatično enačiti vseh posestnih sporov, kot je to storilo sodišče prve stopnje, ampak so odločitve odvisne od okoliščin vsakokratnega obravnavanega primera.

Ugotovitve sodišča v izpodbijanem sklepu, da so bile trditve o nepremoženjski škodi zaradi posegov v osebnostne pravice pavšalne in neizkazane, so neutemeljene. Ponujeni dokaz z zaslišanjem strank je najbolj primeren dokaz za dokazovanje tovrstne škode.

Po stališčih sodne prakse nepremoženjska škoda po naravi stvari šteje za težko nadomestljivo škodo. Tudi ob restrektivni razlagi pogojev za regulacijsko začasno odredbo gre lahko za težko nadomestljivo škodo, čeprav si je predlagatelj zasilno in začasno uredil bivanjske razmere. Dom, v katerem predlagatelj zadovoljuje svoje osnovne življenjske potrebe, je namreč eksistencialnega pomena za vsakega posameznika. Zato je bistveno, da sodišče o predlogu za izdajo začasne odredbe pri odvzemu posesti doma odloča posebej hitro in skrbno, da predlagatelju s potekom časa, ko nima dostopa do svojega doma, ne bi nastajale vse hujše posledice.

VSL Sklep II Cp 110/2024, 31. 1. 2024

Pri ugotavljanju pogojev za izdajo začasne odredbe za zavarovanje nedenarne terjatve po določbi prvega odstavka 272. člena ZIZ, je dokazni standard znižan. Za odločitev je bistveno, da so okoliščine, ki kažejo na obstoj določenega dejstva močnejše od tistih, ki govore zoper njega.

Za verjeten izkaz nevarnosti po prvi alineji drugega odstavka 272. člena ZIZ ni potrebno zatrjevati in izkazati konkretnega ravnanja druge toženke, ki bi kazalo na to, da bi z nepremičninami, ki po navedbah tožnice sodijo v skupno premoženje, razpolagala.

VSL Sklep I Cp 2174/2023, 26. 1. 2024

Zatrjevana in ugotovljena ničnost sklepa skupščine, ki je podlaga za predlagani vpis podatkov, je lahko razlog za zavrnitev vpisa. V primeru zavrnitve takšnega vpisa pa tudi ni mogoče opraviti vpisov na podlagi 502. člena ZGD-1.

Možnost izključitve družbenika je v zakonu določena z namenom preprečevanja nastanka škode ostalim družbenikom in družbi ter zagotovitve njenega nemotenega in zakonitega delovanja ter ohranjanja njene biti. Družbeniku, ki takšno delovanje onemogoča oziroma ga ogroža, preti izključitev. Navedeno je z vidika obstoja pogoja za izdajo začasne odredbe po tretji alineji drugega odstavka 272. člena ZIZ še zlasti pomembno v danem primeru, saj je tožena stranka pomembna institucija finančnega sistema Republike Slovenije.

VSL Sklep I Cpg 628/2023, 11. 1. 2024

Utemeljene so pritožbene navedbe, da je tožnica s trditvami v predlogu verjetno izkazala nevarnost, da bo uveljavitev terjatve onemogočena ali precej otežena, saj je v predlogu za izdajo začasne odredbe namreč navedla, da bi v primeru prodaje nepremičnin tretjemu dobrovernemu kupcu izgubila možnost delitve skupnega premoženja. S tem je po presoji sodišča druge stopnje glede na specifičnost terjatve, katere zavarovanje predlaga, verjetno izkazala že obstoj objektivne nevarnosti, da bo brez izdaje predlagane začasne odredbe uveljavitev njene terjatve onemogočena. Z zatrjevanimi grožnjami, ki jih je tožnici podal toženec, in z odvozom plovila z dosedanje lokacije, pa je tožnica zatrjevala celo subjektivno nevarnost. Tožničin (končni) cilj je kasnejša delitev skupnega premoženja, zato po prepričanju sodišča druge stopnje ni razumnih razlogov, da tožnica ne bi smela že v tem postopku predlagati izdajo zavarovalne začasne odredbe. Gre namreč za tipično zavarovalno začasno odredbo, katere cilj je v ohranitvi pogojev za bodočo izpolnitev oziroma izvršitev tožničine terjatve na podlagi sodne odločbe, ko bo (in če bo) ta izdana oziroma za sredstvo, s katerim se bo odpravila ali zmanjšala možnost onemogočitve ali otežitve takšne izpolnitve.

VSC Sklep I Cp 482/2023, 10. 1. 2024

Ker niti s stopnjo verjetnosti ni bila izkazana predpostavka dobre vere tožnika, ta pa sodi med eno izmed materialnopravnih predpostavk priposestevanja, ki morajo biti podane kumulativno, je povsem pravilen zaključek sodišča prve stopnje, da ni podana predpostavka obstoja verjetnosti terjatve iz prvega odstavka 272. člena ZIZ.

VSM Sklep I Cp 717/2023, 10. 10. 2023

Odločitev prvostopenjskega sodišča temelji na verjetnosti in upošteva doslej zbrano procesno gradivo v spisu, kar za začasno odredbo zadošča. Sodišče namreč izda začasno odredbo, če je razlogov za obstoj terjatve več, kot tistih proti. S tem še ni prejudicirana odločitev o glavni stvari.

VSL Sklep I Cpg 387/2023, 13. 9. 2023

3. Ureditvene (regulacijske)časne odredbe

Tožnik ni izkazal, zakaj je požarna nevarnost na njegovih nepremičninah večja zaradi prisotnosti bližnjega gradbišča.

Ob tehtanju položajev obeh strank ni mogoče zaključiti, da bi tožniku v primeru neizdaje časne odredbe nastale hujše neugodne posledice od tistih, ki bi nastale tožencem zaradi izdaje časne odredbe, če bi se ta tekom postopka izkazala za neutemeljeno.

VSL Sklep II Cp 1340/2024, 22. 8. 2024

V skladu z načelom evropskoskladne (lojalne) razlage je za zagotovitev polnega učinka direktive in dosego v njej določenih ciljev nacionalno sodišče dolžno upoštevati celotno nacionalno pravo in uporabiti vse načine razlage, ki jih priznava nacionalno pravo, kar vključuje tudi spremembo ustaljene sodne prakse.

Polni učinek Direktive 13/93 je dosežen (še)le, če potrošniku v primeru ugotovitve ničnosti ni treba razširiti tožbe ali vložiti nove tožbe za vračilo zneskov, ki jih bo plačal med postopkom in presegajo izposojeni znesek, pogojene s plačilom sodnih stroškov.

Zmotno je stališče izpodbijanega sklepa, da mora za izkaz težko nadomestljive škode v predlogu za izdajo časnih ukrepov v pravdi zaradi ugotovitve ničnosti potrošniške kreditne pogodbe tožnik (upniku) podati navedbe o tem, da bi se mu z nadaljnjim plačevanjem kreditnih obrokov znatno poslabšal premoženjski položaj in ne bi več zmozel plačila stroškov, povezanih z vložitvijo novih tožb.

VSL Sklep I Cp 1222/2024, 8. 8. 2024

Pritožbeno sodišče ugotavlja, da je določbe ZIZ o težko nadomestljivi škodi iz druge alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ in tudi slovensko sodno prakso, ki se je oblikovala v zvezi z "običajnimi" (nepotrošniškimi) zadevami zavarovanja, v zadevah potrošniških kreditnih pogodb z valutno klavzulo CHF nujno razlagati lojalno tako, da ta interpretacija ne bo nasprotovala 6(1) in 7(1) členu Direktive 92/13 niti načelu učinkovitosti varstva potrošnikov, kot je pojasnilo SEU v zadevi C-287/22.

Ob lojalni (evroskladni) razlagi slovenskega pravnega reda, upošteva razloge sodbe C-287/22, reverzibilnost ni relevanten pogoj za presojo utemeljenosti časne odredbe, s katero se zahteva začasno zadržanje izvajanja domnevno nične potrošniške kreditne pogodbe z valutno klavzulo.

Skladno z razlago SEU je mogoče zagotoviti polni učinek končne odločitve v tem potrošniškem sporu o (ne)veljavnosti potrošniške kreditne pogodbe z valutno klavzulo in hkrati polni učinek ter cilj Direktive 93/13 le, če bo potrošnik lahko vse svoje zahteve v celoti uveljavil v okviru iste pravde, ne da bi mu bilo treba nenehno spreminjati (razširjati) svoj zahtevek ali celo vložiti novo

tožbo (primerjaj 50., 51. in 56. točko sodbe C-287/22).

Tako se s precejšnjo stopnjo verjetnosti nakazuje, da v primeru, če bi bili zahtevki tožnikov v tej pravdi utemeljeni, polnega učinka končne meritorne odločitve v tej pravdi in polnega učinka Direktive 93/13 ne bo mogoče zagotoviti brez začasnega zavarovanja, s katerim bi se zadržalo plačevanje mesečnih obrokov, zapadlih na podlagi spornih pogodb. To pa je - poleg verjetnosti obstoja terjatve na ničnost pogodbe in verjetnosti obstoja terjatve na vračilo preplačanih zneskov - edini relevantni pogoj, ki ga je mogoče postaviti tožnikoma za utemeljitev predlaganega zavarovanja, če naj se določbe ZIZ in nacionalna sodna praksa razlagajo lojalno, kot nalaga sodba SEU C-287/22.

VSL Sklep I Cp 764/2024, 11. 7. 2024

Povedano drugače: Skladno z razlago SEU je mogoče zagotoviti polni učinek končne odločitve v potrošniškem sporu o (ne)veljavnosti potrošniške kreditne pogodbe z valutno klavzulo in hkrati polni učinek ter cilj Direktive 93/13 le, če bo potrošnik lahko vse svoje zahteve v celoti uveljavil v okviru iste pravde, ne da bi mu bilo treba nenehno spreminjati (razširjati) svoj zahtevek ali celo vložiti novo tožbo (primerjaj 50., 51. in 56. točko sodbe C-287/22).

Položaj, v katerem se znajde potrošnik, če mu to ni omogočeno (in že sam po sebi vključuje različne negativne posledice tako na premoženjskem kot nepremoženjskem področju), pa ob lojalni (evroskladni) razlagi ustreza standardu težko nadomestljive škode.

VSL Sklep II Cp 728/2024, 11. 7. 2024

Načelo hitrosti v postopku z začasno odredbo ni samo sebi namen, temveč je namenjeno varstvu upnikovega položaja. Ko sodišče ob prejemu predloga za začasno odredbo podvomi o verjetnosti izkazanosti trditve, a ima poleg listin na voljo še druge, čeprav zamudnejše vrste dokazov, ni pravno utemeljenih razlogov, da hiti z zavrnitvijo predloga za izdajo začasnih odredb. Z zavrnitvijo predloga se upnikov položaj v ničemer ne varuje. V takšnem primeru je na mestu, da sodišče izvede tudi druge, morda zamudnejše dokaze, lahko tudi razpiše narok. Če tega ne stori in predlog zavrne brez izvedbe predlaganih dokazov (to v pritožbi s sklicevanjem na neocenjene trditve in dokaze uveljavljata pritožnika), upnika prikrajša v njegovi pravici do sodnega varstva.

VSL Sklep II Cp 738/2024, 31. 5. 2024

Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da tožnica v tej fazi postopka še ni izkazala utemeljenosti svojih navedb, da je izpodbijana odpoved pogodbe o zaposlitvi nezakonita oziroma o njih še ni mogoče presojudati, saj bo šele potek dokaznega postopka pokazal, ali je tožbeni zahtevek tožnice utemeljen oziroma ali je tožena stranka ravnala v skladu z določbami ZDR-1, kar bo v skladu s prvim odstavkom 84. člena ZDR-1 morala tudi dokazati. Sodišče prve stopnje je zato pravilno zaključilo, da v tej fazi, ko sodišče še ni izvajalo dokazov, verjetnost obstoja terjatve še ni izkazana, s tem pa že prvi pogoj za izdajo začasnih odredb ni podan. Pravilno je utemeljilo, da bi bila terjatev verjetno izkazana, če bi razlogi, ki govorijo v prid njenemu obstoju, prevladali nad nasprotnimi.

VDSS Sklep Pdp 253/2024, 29. 5. 2024

Sodišče skladno z ustaljeno sodno prakso ne more reintegrirati nezakonito razrešenega direktorja, ker ne more poseči v prisojnost sveta zavoda, da imenuje direktorja, zato toženki z začasno odredbo sploh ni mogoče naložiti zadržanja učinkovanja redne odpovedi in prepovedati aktivnosti za imenovanje novega direktorja. Tožnik tudi ni izkazal, da bo brez uporabe začasnih odredb prišlo do uporabe sile. Le pavšalno se je, tako v predlogu za izdajo začasnih odredb, kakor tudi v pritožbi, skliceval na pretekla in morebitna bodoča samovoljna ravnanja toženke, ni pa konkretno in določno navedel ravnanj toženke, ki naj bi zaradi samovoljnosti pomenila uporabo sile ali nevarnost nasilja.

VDSS Sklep Pdp 250/2024, 29. 5. 2024

SEU je v zgoraj omenjeni odločbi tudi poudarilo, da mora nacionalno sodišče glede na vse okoliščine obravnavane zadeve ugotoviti, ali je odložitev izpolnjevanja obveznosti potrošnika, da

plača mesečne obroke za čas trajanja postopka, potrebna za zagotovitev vzpostavitve pravnega in dejanskega položaja, v katerem bi potrošnik bil, če teh pogojev ne bi bilo. Tako lahko sodišče upošteva med drugim finančni položaj potrošnika in tveganje, da bo moral banki vrniti znesek, ki presega znesek, ki si ga je izposodil (59. točka), kar narekuje sklep, da je tudi pri pogoju po tretji alineji drugega odstavka 272. člena ZIZ, na katero se tudi sklicuje tožnik, pri tehtanju neugodnih posledic, presoditi tudi finančni položaj potrošnika. V tem obsegu tožnik trditvenemu in dokaznemu bremenu ni zadostil, pogoji za izdajo začasne odredbe niso izpolnjeni,

VSK Sklep I Cp 126/2024, 9. 5. 2024

Cilj posestnega varstva (določbe od 32. do 35. člena SPZ) v splošnem smislu ni le v začasni ureditvi dejanskega stanja, ki naj traja do rešitve (meritornega) spora, ampak je predvsem v preprečevanju, omejevanju in sankcioniranju samovoljnega uveljavljanja zatrjevanih pravic. Drugače povedano: varstvo posesti je predvsem varstvo proti zasebnemu in samovoljnemu uveljavljanju zatrjevanih pravic.

VSL Sklep II Cp 751/2024, 21. 5. 2024

Tudi na podlagi občasne uporabe je mogoče priposestvovati stvarno služnost, če se ta redno izvršuje za točno določen namen ali ob relativno določenem času.

Namen regulacijskih začasnih odredb je v varstvu obstoječega stanja, kar ob hkratnem tehtanju interesov obeh strank narekuje restriktiven pristop tudi pri razlagi pojma težko nadomestljive škode.

Vsa morebitna škoda, ki tožnikom po njihovih trditvah nastaja, je nadomestljiva z ustrezno denarno odškodnino, če bodo zanj izpolnjeni zakonski pogoji.

VSL Sklep II Cp 7/2024, 8. 5. 2024

Tožnica v predlogu ni navedla konkretnih okoliščin in dejstev, ki bi izkazovale verjeten obstoj terjatve ter posledično nepravilnost in nezakonnost izpodbijane dokončne odločbe toženca. Nasprotnega ni mogoče zaključiti niti na podlagi pritožbenih trditev, da je na podlagi lastnih navedb sposobna opravljati svoje dosedanje delo, brez razbremenitev. Iz predloženih mnenj IK, ki so podlaga izpodbijanih odločb, so jasno razvidne tožničine zdravstvene težave, obremenitve na delovnem mestu in ob izostanku drugih dokazov ni verjetno, da bi bila tožnica na opisano zdravstveno stanje zmožna za delo brez omejitev.

Enako pa ni izkazano, da bi prišlo z izvršitvijo dokončne izpodbijane odločbe toženca pri tožnici do težko nadomestljive škode. Tožnica ni izkazala, da zaposlitve s polnim delovnim časom z razbremenitvami ne bi ohranila, temveč celo nasprotno. Z odložitvijo dokončne odločbe bi lahko prišlo do ireverzibilnega poslabšanja tožničinega zdravstvenega stanja. Morebitna nezmožnost tožničinega delodajalca zagotoviti ji ustrezno delo, pa ne predstavlja nenadomestljive škode.

VDSS Sklep Psp 76/2024, 7. 5. 2024

Odgovor na ugovor je treba (nujno) vročati nasprotni stranki le, če bi predlagatelj v takšni vlogi popolnoma spremenil dejansko podlago, na kateri utemeljuje verjetnost svoje terjatve, in če bi sodišče na tako bistveno spremenjene trditve oprlo svojo odločitev.

Cilj izdaje začasne odredbe je, da se prepreči, da bi se predlagatelju dostop do stanovanjske hiše onemogočal. Ker je ta nujno eksistencialno potreben, lahko njegovo preprečevanje nedvomno privede do nastanka težko nadomestljive škode.

Pritožbeno sodišče se strinja, da sam pisni poziv nasprotnih udeležencev predlagatelju še ne izkazuje nastanka škode, ki bi ga bilo potrebno z izdajo začasne odredbe preprečiti. Vendar je potrebno zadevo obravnavati celostno in upoštevati vse okoliščine obravnavanega primera. Tudi sodna praksa namreč poudarja, da gre pri težko nadomestljivi škodi za pravni standard, ki ga mora v

konkretni zadevi glede na vse okoliščine primera napolniti sodišče, saj zakonsko ni definiran. Pri tem izhaja iz konkretnih in relevantnih dejstev, ki jih navede in izkaže predlagatelj. V obravnavani zadevi tako ne gre spregledati pretekla oviranja uporabe sporne trase. Iz več pričevanj izhaja, da nasprotna udeleženca nista vedno dopuščala uporabe sporne poti in sta njen prehod (tudi že) ovirala. V luči navedenega je sodišče prve stopnje njun pisni poziv upravičeno 'strožje' presojalo ter štelo, da nakazuje večjo verjetnost morebitnih bodočih in ponovnih oviranj dostopa po sporni trasi.

VSL Sklep I Cp 371/2024, 17. 4. 2024

Predlagatelj bi moral v obravnavani zadevi dokazati verjeten obstoj terjatve in za verjetno izkazati nastanek težko nadomestljive škode ali grozečega nasilja, ob izpolnjenem pogoju reverzibilnosti.

Če bo zaradi košnje trave nastala škoda, jo je mogoče povrniti, enako velja za posek mlade slive, pri čemer gre pritrčiti sodišču prve stopnje, da predlagatelj niti ni zatrjeval, kakšna škoda mu je s tem nastala. Prav tako bo mogoče povrniti škodo zaradi razmajanega in okrušenega mejnika, če je pri tem do škode prišlo.

VSL Sklep II Cp 449/2024, 11. 4. 2024

Problematiko nepoštenih pogodbenih pogojev v potrošniških pogodbah ureja Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. 6. 1993 (Direktiva 93/13). URS v 3.a členu nalaga uporabo prava Evropske Unije (EU) v skladu z njegovimi lastnimi načeli, kot jih je sooblikovalo SEU. Razlage Direktiv, ki jih v postopku s predhodnim odločanjem poda SEU, so formalnopravno zavezujoči, precedenčni, neposredni vir prava EU v Sloveniji in jih morajo po uradni dolžnosti upoštevati vsi oblastveni organi. Nacionalna sodišča morajo avtonomno razlago prava EU v skladu z načelom primarnosti uporabiti v celoti, zato izključijo uporabo nasprotnih nacionalnih razlag, če to ni mogoče, pa morajo po načelu lojalne razlage v največji možni meri celoten nacionalni pravni red razlagati v skladu s pomenom in cilji prava EU.

VSL Sklep II Cp 231/2024, 20. 3. 2024

Sodišče prve stopnje je predlog presojalo v okviru določbe 272. člena ZIZ, ter zaključilo, da je tožnica kot upnica izkazala za verjetno, da terjatev obstoji oziroma ji bo nastala, vendar je treba izkazati kot verjeten obstoj še ene izmed alternativno določenih predpostavk iz drugega odstavka tega člena. Ker gre za regulacijsko začasno odredbo, je treba izkazati, da je odredba potrebna, da se prepreči uporaba sile ali nastanek težko nadomestljive škode, poleg tega pa mora biti izpolnjen tudi pogoj reverzibilnosti. Sočasno je treba tehtati interese obeh strank. Zaključilo je, da tožnica ni izkazala okoliščin, ki bi razumno utemeljevale potrebo po izdaji predlagane regulacijske začasne odredbe.

Glede preprečitve uporabe sile je pravilno izpostavilo, da ni izkazano, da toženec z gradbenimi deli nadaljuje, parkirišče je v uporabi za namen parkiranja vozil, tekoča oziroma nameravana bodoča dela, kot izhaja iz razlogov sklepa sodišča, niso izkazana, zato ni mogoče zaključiti, da je odredba potrebna, da se prepreči uporaba sile.

VSK Sklep I Cp 46/2024, 12. 3. 2024

Zaradi narave nepravdnih postopkov že po naravi stvari niso primerne zavarovalne začasne odredbe. V upoštevek pridejo ureditvene (regulacijske) začasne odredbe, ki začasno urejajo določeno pravno razmerje v primerih, ko bi zaradi ravnanj strank lahko sodno varstvo ostalo brez pomena in, ki jih urejajo določila ZIZ o začasnih odredbah v povezavi z odločbo Ustavnega sodišča RS Up-275/97.

Za zaznambo postopka za delitev nepremičnin, ki se na podlagi tretjega odstavka 156. člena ZNP-1 v zvezi z 164. členom ZNP-1 opravi v zemljiški knjigi pri nepremičnini, ki je predmet delitve,

se po navedeni zakonski določbi smiselno uporabljajo določbe ZZK-1 o zaznambi spora.

Ker ima zaznamba postopka lastnosti zaznambe spora, to skladno z 80. in 81. členom ZZK-1 pomeni, da sodna odločba, izdana v nepravdnem postopku v zvezi s katerim je bila dovoljena zaznamba spora, učinkuje tudi proti osebam, v korist katerih je bila pravica vknjižena oziroma predznamenovana z učinkom po trenutku, od katerega učinkuje zaznamba spora. Vsi vpisi, ki začnejo učinkovati po trenutku, od katerega učinkuje zaznamba postopka učinkujejo pod razveznim pogojem, ki nastopi, če je dovoljena vknjižba pridobitve lastninske pravice v vrstnem redu te zaznambe. Slednje pa tako pomeni, da iz trditve, da bi lahko glede na izkazan namen predlagateljice prodati solastni delež na nepremičnini, ne izhaja nastanek težko nadomestljive škode.

VSC Sklep I Cp 63/2024, 7. 3. 2024

Ustavno sodišče v odločbi Up 275/97 začasne odredbe, ki se vsebinsko ujemajo s tožbenimi zahtevki, postavilo še dodaten pogoj, to je izkazanost, da bi v primeru zavrnitve tožbenega zahtevka v pravdi bilo mogoče vzpostaviti prejšnje stanje (tako imenovani pogoj reverzibilnosti).

VSC Sklep I Cp 32/2024, 15. 2. 2024

Težko nadomestljiva škoda je pravni standard, ki ga ZIZ ne definira. Glede na vse okoliščine primera ga v vsakem primeru posebej napolnjuje sodna praksa. Pomemben element pri presoji izpolnjevanja zakonskih pogojev za izdajo začasne odredbe je narava spora, v katerem je odredba predlagana, in njegov namen. To pomeni, da ni mogoče avtomatično enačiti vseh posestnih sporov, kot je to storilo sodišče prve stopnje, ampak so odločitve odvisne od okoliščin vsakokratnega obravnavanega primera.

Ugotovitve sodišča v izpodbijanem sklepu, da so bile trditve o nepremoženjski škodi zaradi posegov v osebnostne pravice pavšalne in neizkazane, so neutemeljene. Ponujeni dokaz z zaslišanjem strank je najbolj primeren dokaz za dokazovanje tovrstne škode.

Po stališčih sodne prakse nepremoženjska škoda po naravi stvari šteje za težko nadomestljivo škodo. Tudi ob restrektivni razlagi pogojev za regulacijsko začasno odredbo gre lahko za težko nadomestljivo škodo, čeprav si je predlagatelj zasilno in začasno uredil bivanjske razmere. Dom, v katerem predlagatelj zadovoljuje svoje osnovne življenjske potrebe, je namreč eksistencialnega pomena za vsakega posameznika. Zato je bistveno, da sodišče o predlogu za izdajo začasne odredbe pri odvzemu posesti doma odloča posebej hitro in skrbno, da predlagatelju s potekom časa, ko nima dostopa do svojega doma, ne bi nastajale vse hujše posledice.

VSL Sklep II Cp 110/2024, 31. 1. 2024

Razlikovanje v strogosti presoje pogojev kot razlikovanje ureditvene z zavarovalno začasno odredbo se v konkretnem primeru izkaže za pravno nebitveno zaradi neizpolnjevanja predpostavke iz druge alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ, v zvezi s katero sta se tožnika sklicevala na nastanek težko nadomestljive škode. Omenjeno okoliščino bi bila namreč za uspešen predlog dolžna izkazati, ne glede na to, ali sta zasledovala izdajo ureditvene (zaradi nujnosti, ker bi kasnejše sodno varstvo zaradi nastanka težko nadomestljive škode sicer ostalo brezpredmetno) ali zavarovalne začasne odredbe (izdane zaradi zagotovitve možnosti uveljavitve terjatve), v okviru katere se opravi klasična presoja nadaljnjih predpostavk iz drugega odstavka 272. člena ZIZ.

VSC Sklep I Cp 28/2024, 25. 1. 2024

Začasno odredbo ureditvene vsebine je v obravnavani zadevi, upošteva zlasti tudi vsebino sodbe SEU v zadevi C-287/22, mogoče izdati tudi ob izpolnjenosti pogoja iz tretje alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ.

VSC Sklep I Cp 455/2023, 25. 1. 2024

Zatrjevana in ugotovljena ničnost sklepa skupščine, ki je podlaga za predlagani vpis podatkov,

je lahko razlog za zavrnitev vpisa. V primeru zavrnitve takšnega vpisa pa tudi ni mogoče opraviti vpisov na podlagi 502. člena ZGD-1.

Možnost izključitve družbenika je v zakonu določena z namenom preprečevanja nastanka škode ostalim družbenikom in družbi ter zagotovitve njenega nemotenega in zakonitega delovanja ter ohranjanja njene biti. Družbeniku, ki takšno delovanje onemogoča oziroma ga ogroža, preti izključitev. Navedeno je z vidika obstoja pogoja za izdajo začasne odredbe po tretji alineji drugega odstavka 272. člena ZIZ še zlasti pomembno v danem primeru, saj je tožena stranka pomembna institucija finančnega sistema Republike Slovenije.

VSL Sklep I Cpg 628/2023, 11. 1. 2024

4. Začasne odredbe - razmerje med starši in otroki

Stiki pod nadzorom CSD lahko predstavljajo ustrezno obliko za premostitev prehodnega težavnega obdobja pri vzpostavljanju stikov po daljši prekinitvi, kar je značilnost tudi obravnavanega primera. Namen stikov pod nadzorom v obravnavani zadevi je predvsem opolnomočenje otroka in očeta, da bosta lahko v nadaljevanju stike samostojno izvajala.

VSL Sklep IV Cp 2223/2023, 10. 1. 2024

5. Začasne odredbe - delovna razmerja

Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da tožnica v tej fazi postopka še ni izkazala utemeljenosti svojih navedb, da je izpodbijana odpoved pogodbe o zaposlitvi nezakonita oziroma o njih še ni mogoče presojati, saj bo šele potek dokaznega postopka pokazal, ali je tožbeni zahtevek tožnice utemeljen oziroma ali je tožena stranka ravnala v skladu z določbami ZDR-1, kar bo v skladu s prvim odstavkom 84. člena ZDR-1 morala tudi dokazati. Sodišče prve stopnje je zato pravilno zaključilo, da v tej fazi, ko sodišče še ni izvajalo dokazov, verjetnost obstoja terjatve še ni izkazana, s tem pa že prvi pogoj za izdajo začasne odredbe ni podan. Pravilno je utemeljilo, da bi bila terjatev verjetno izkazana, če bi razlogi, ki govorijo v prid njenemu obstoju, prevladali nad nasprotnimi.

VDSS Sklep Pdp 253/2024, 29. 5. 2024

Sodišče skladno z ustaljeno sodno prakso ne more reintegrirati nezakonito razrešenega direktorja, ker ne more poseči v prisojnost sveta zavoda, da imenuje direktorja, zato toženki z začasno odredbo sploh ni mogoče naložiti zadržanja učinkovanja redne odpovedi in prepovedati aktivnosti za imenovanje novega direktorja. Tožnik tudi ni izkazal, da bo brez uporabe začasne odredbe prišlo do uporabe sile. Le pavšalno se je, tako v predlogu za izdajo začasne odredbe, kakor tudi v pritožbi, skliceval na pretekla in morebitna bodoča samovoljna ravnanja toženke, ni pa konkretno in določno navedel ravnanj toženke, ki naj bi zaradi samovoljnosti pomenila uporabo sile ali nevarnost nasilja.

VDSS Sklep Pdp 250/2024, 29. 5. 2024

Tožnica v predlogu ni navedla konkretnih okoliščin in dejstev, ki bi izkazovale verjeten obstoj terjatve ter posledično nepravilnost in nezakonnost izpodbijane dokončne odločbe toženca. Nasprotnega ni mogoče zaključiti niti na podlagi pritožbenih trditev, da je na podlagi lastnih navedb sposobna opravljati svoje dosedanje delo, brez razbremenitev. Iz predloženih mnenj IK, ki so podlaga izpodbijanih odločb, so jasno razvidne tožničine zdravstvene težave, obremenitve na delovnem mestu in ob izostanku drugih dokazov ni verjetno, da bi bila tožnica na opisano zdravstveno stanje zmožna za delo brez omejitev.

Enako pa ni izkazano, da bi prišlo z izvršitvijo dokončne izpodbijane odločbe toženca pri tožnici do težko nadomestljive škode. Tožnica ni izkazala, da zaposlitve s polnim delovnim časom z razbremenitvami ne bi ohranila, temveč celo nasprotno. Z odložitvijo dokončne odločbe bi lahko prišlo do ireverzibilnega poslabšanja tožničinega zdravstvenega stanja. Morebitna nezmožnost

tožničinega delodajalca zagotoviti ji ustrezno delo, pa ne predstavlja nenadomestljive škode.

VDSS Sklep Psp 76/2024, 7. 5. 2024d

6. Začasne odredbe – insolventnost

273. člen (Vrste začasnih odredb)

1. Splošno

ZIZ sicer res splošno dopušča, da je mogoče izdati začasno odredbo s kakršnokoli vsebino, ki dosega svoj namen in glede zavarovanja nedenarnih terjatev, kot je primer v obravnavani zadevi, v 273. členu le eksemplifikativno našteva nekatere vsebine začasnih odredb. Vendar je sodišče prve stopnje utemeljeno poudarilo, da je notariat po 137. členu Ustave javna služba, katere delovno področje in pooblastila določa Zakon o notariatu (ZN).

VSC Sklep I Cp 217/2024, 18. 7. 2024

Načelo hitrosti v postopku z začasno odredbo ni samo sebi namen, temveč je namenjeno varstvu upnikovega položaja. Ko sodišče ob prejemu predloga za začasno odredbo podvomi o verjetnosti izkazanosti trditve, a ima poleg listin na voljo še druge, čeprav zamudnejše vrste dokazov, ni pravno utemeljenih razlogov, da hiti z zavrnitvijo predloga za izdajo začasnih odredb. Z zavrnitvijo predloga se upnikov položaj v ničemer ne varuje. V takšnem primeru je na mestu, da sodišče izvede tudi druge, morda zamudnejše dokaze, lahko tudi razpiše narok. Če tega ne stori in predlog zavrne brez izvedbe predlaganih dokazov (to v pritožbi s sklicevanjem na neocenjene trditve in dokaze uveljavljata pritožnika), upnika prikrajša v njegovi pravici do sodnega varstva.

VSL Sklep II Cp 738/2024, 31. 5. 2024

Začasna odredba jima omogoča ravno to: ker kreditna pogodba začasno ne učinkuje, jima je ni treba izvrševati, to pa pomeni, da jima do konca začasnega zadržanja ni treba plačevati obrokov v skladu s to pogodbo. Pomembno je namreč, da pravica do vlaganja predlogov za izvršbo predstavlja del ustavne pravice do sodnega varstva, ki jo lahko omejita zgolj ustava ali zakon. Ob tehtanju ustavne pravice tožnikov do zasebne lastnine ter njune pravice kot potrošnikov ter na drugi strani pravice tožene stranke do sodnega varstva pretehta slednja, saj imata pritožnika v primeru morebitnega izvršilnega postopka na podlagi izdane začasne odredbe možnost ugovora, ki ju ščiti pred morebitno zlorabo teh institutov s strani tožene stranke.

VSL Sklep II Cp 735/2024, 24. 5. 2024

Začasno odredbo ureditvene vsebine je v obravnavani zadevi, upošteva zlasti tudi vsebino sodbe SEU v zadevi C-287/22, mogoče izdati tudi ob izpolnjenosti pogoja iz tretje alineje drugega odstavka 272. člena ZIZ.

VSC Sklep I Cp 455/2023, 25. 1. 2024

2. Prepoved odtujitve in obremenitve premičnin
3. Prepoved odtujitve in obremenitve nepremičnin
4. Prepoved dolžniku, da ne sme storiti ničesar, kar bi lahko povzročalo škodo upniku, ter prepoved, da ne sme nič spremeniti na stvareh
5. Plačevanje nadomestila plače delavcu
6. Neprimerno sredstvo zavarovanja

273.a člen (Pogoji za začasno odredbo)

273.b člen (Začasne odredbe za varstvo koristi otrok)

274. člen (Varščina namesto začasne odredbe)

275. člen (Varščina kot pogoj za začasno odredbo)

276. člen (Več začasnih odredb)

277. člen (Čas, za katerega se izdaja začasna odredba)

278. člen (Prenehanje začasne odredbe)

279. člen (Povrnitev škode dolžniku)

279.a člen (Uporaba določb postopka o začasnih odredbah)

Postopek pridobitve naloga za zamrznitev bančnega računa je predlagalni postopek, v katerem je trditveno in dokazno breme naloženo upniku. Upnik mora že v sami zahtevi konkretno navesti vse okoliščine in dejstva, s katerimi utemeljuje nujnost ukrepa in obstoj dejanskega tveganja za izvršitev zahtevka, pri čemer je tako kot pri začasni odredbi za zavarovanje denarne terjatve zahtevan izkaz konkretne subjektivne nevarnosti, torej nevarnosti, ki se nanaša na dolžnikovo konkretno ravnanje v smeri oviranja oziroma oteževanja izpolnitve.

Uredba med pogoji za izdajo naloga za zamrznitev bančnega računa niti ne določa, da bi morala biti izvršba v dolžnikovi domači državi pred izdajo naloga že v celoti izčrpana v smislu, da bi morala upnica najprej predlagati vsa predpisana izvršilna sredstva, tudi sicer pa je upnica glede neuspešnosti izvršbe pred domačim sodiščem podala zadostne trditve in dokaze.

Ob neuspešnosti izvršbe v Republiki Sloveniji in ob postopanju dolžnika z bančnimi računi v tujini je mogoče z zadostno stopnjo verjetnosti zaključiti, da obstaja dejansko tveganje, da bo poznejša izvršitev upničinega zahtevka zoper dolžnika ovirana ali precej otežena. Dolžnikova zatrjevana in izkazana ravnanja (odpiranje in zapiranje številnih bančnih računov v tujini v relativno

kratkem časovnem obdobju) ob hkratnem neobstoju premoženja v Republiki Sloveniji namreč nakazujejo na konkretno subjektivno nevarnost v smeri oviranja oziroma oteževanja izpolnitve, saj jih ni mogoče umestiti v normalno, redno poslovanje poslovnih subjektov.

Uredba pritožbeni rok zoper odločitev o zavrnitvi predloga za izdajo naloga za zamrznitev bančnih računov določa v trajanju 30 dni in ne 8 dni, kot ga je določilo sodišče prve stopnje.

VSL Sklep IV Ip 481/2024, 7. 5. 2024

279.b člen (Pristojnost za izdajo naloga za zamrznitev na podlagi odločbe, poravnave in javne listine)

Postopek pridobitve naloga za zamrznitev bančnega računa je predlagalni postopek, v katerem je trditveno in dokazno breme naloženo upniku. Upnik mora že v sami zahtevi konkretno navesti vse okoliščine in dejstva, s katerimi utemeljuje nujnost ukrepa in obstoj dejanskega tveganja za izvršitev zahtevka, pri čemer je tako kot pri začasni odredbi za zavarovanje denarne terjatve zahtevan izkaz konkretne subjektivne nevarnosti, torej nevarnosti, ki se nanaša na dolžnikovo konkretno ravnanje v smeri oviranja oziroma oteževanja izpolnitve.

Uredba med pogoji za izdajo naloga za zamrznitev bančnega računa niti ne določa, da bi morala biti izvršba v dolžnikovi domači državi pred izdajo naloga že v celoti izčrpana v smislu, da bi morala upnica najprej predlagati vsa predpisana izvršilna sredstva, tudi sicer pa je upnica glede neuspešnosti izvršbe pred domačim sodiščem podala zadostne trditve in dokaze.

Ob neuspešnosti izvršbe v Republiki Sloveniji in ob postopanju dolžnika z bančnimi računi v tujini je mogoče z zadostno stopnjo verjetnosti zaključiti, da obstaja dejansko tveganje, da bo poznejša izvršitev upničinega zahtevka zoper dolžnika ovirana ali precej otežena. Dolžnikova zatrjevana in izkazana ravnanja (odpiranje in zapiranje številnih bančnih računov v tujini v relativno kratkem časovnem obdobju) ob hkratnem neobstoju premoženja v Republiki Sloveniji namreč nakazujejo na konkretno subjektivno nevarnost v smeri oviranja oziroma oteževanja izpolnitve, saj jih ni mogoče umestiti v normalno, redno poslovanje poslovnih subjektov.

Uredba pritožbeni rok zoper odločitev o zavrnitvi predloga za izdajo naloga za zamrznitev bančnih računov določa v trajanju 30 dni in ne 8 dni, kot ga je določilo sodišče prve stopnje.

VSL Sklep IV Ip 481/2024, 7. 5. 2024

279.c člen (Pristojnost za pridobivanje informacij o bančnem računu)

Postopek pridobitve naloga za zamrznitev bančnega računa je predlagalni postopek, v katerem je trditveno in dokazno breme naloženo upniku. Upnik mora že v sami zahtevi konkretno navesti vse okoliščine in dejstva, s katerimi utemeljuje nujnost ukrepa in obstoj dejanskega tveganja za izvršitev zahtevka, pri čemer je tako kot pri začasni odredbi za zavarovanje denarne terjatve zahtevan izkaz konkretne subjektivne nevarnosti, torej nevarnosti, ki se nanaša na dolžnikovo konkretno ravnanje v smeri oviranja oziroma oteževanja izpolnitve.

Uredba med pogoji za izdajo naloga za zamrznitev bančnega računa niti ne določa, da bi morala biti izvršba v dolžnikovi domači državi pred izdajo naloga že v celoti izčrpana v smislu, da bi morala upnica najprej predlagati vsa predpisana izvršilna sredstva, tudi sicer pa je upnica glede neuspešnosti izvršbe pred domačim sodiščem podala zadostne trditve in dokaze.

Ob neuspešnosti izvršbe v Republiki Sloveniji in ob postopanju dolžnika z bančnimi računi v tujini je mogoče z zadostno stopnjo verjetnosti zaključiti, da obstaja dejansko tveganje, da bo poznejša izvršitev upničinega zahtevka zoper dolžnika ovirana ali precej otežena. Dolžnikova

zatrjevana in izkazana ravnanja (odpiranje in zapiranje številnih bančnih računov v tujini v relativno kratkem časovnem obdobju) ob hkratnem neobstoju premoženja v Republiki Sloveniji namreč nakazujejo na konkretno subjektivno nevarnost v smeri oviranja oziroma oteževanja izpolnitve, saj jih ni mogoče umestiti v normalno, redno poslovanje poslovnih subjektov.

Uredba pritožbeni rok zoper odločitev o zavrnitvi predloga za izdajo naloga za zamrznitev bančnih računov določa v trajanju 30 dni in ne 8 dni, kot ga je določilo sodišče prve stopnje.

VSL Sklep IV Ip 481/2024, 7. 5. 2024

279.č člen (Preklic naloga za zamrznitev ali ustavitev njegovega izvrševanja)

Postopek pridobitve naloga za zamrznitev bančnega računa je predlagalni postopek, v katerem je trditveno in dokazno breme naloženo upniku. Upnik mora že v sami zahtevi konkretno navesti vse okoliščine in dejstva, s katerimi utemeljuje nujnost ukrepa in obstoj dejanskega tveganja za izvršitev zahtevka, pri čemer je tako kot pri začasni odredbi za zavarovanje denarne terjatve zahtevan izkaz konkretne subjektivne nevarnosti, torej nevarnosti, ki se nanaša na dolžnikovo konkretno ravnanje v smeri oviranja oziroma oteževanja izpolnitve.

Uredba med pogoji za izdajo naloga za zamrznitev bančnega računa niti ne določa, da bi morala biti izvršba v dolžnikovi domači državi pred izdajo naloga že v celoti izčrpana v smislu, da bi morala upnica najprej predlagati vsa predpisana izvršilna sredstva, tudi sicer pa je upnica glede neuspešnosti izvršbe pred domačim sodiščem podala zadostne trditve in dokaze.

Ob neuspešnosti izvršbe v Republiki Sloveniji in ob postopanju dolžnika z bančnimi računi v tujini je mogoče z zadostno stopnjo verjetnosti zaključiti, da obstaja dejansko tveganje, da bo poznejša izvršitev upničinega zahtevka zoper dolžnika ovirana ali precej otežena. Dolžnikova zatrjevana in izkazana ravnanja (odpiranje in zapiranje številnih bančnih računov v tujini v relativno kratkem časovnem obdobju) ob hkratnem neobstoju premoženja v Republiki Sloveniji namreč nakazujejo na konkretno subjektivno nevarnost v smeri oviranja oziroma oteževanja izpolnitve, saj jih ni mogoče umestiti v normalno, redno poslovanje poslovnih subjektov.

Uredba pritožbeni rok zoper odločitev o zavrnitvi predloga za izdajo naloga za zamrznitev bančnih računov določa v trajanju 30 dni in ne 8 dni, kot ga je določilo sodišče prve stopnje.

VSL Sklep IV Ip 481/2024, 7. 5. 2024

279.d člen (Pristojnost za izvršitev tujega naloga za zamrznitev)

Postopek pridobitve naloga za zamrznitev bančnega računa je predlagalni postopek, v katerem je trditveno in dokazno breme naloženo upniku. Upnik mora že v sami zahtevi konkretno navesti vse okoliščine in dejstva, s katerimi utemeljuje nujnost ukrepa in obstoj dejanskega tveganja za izvršitev zahtevka, pri čemer je tako kot pri začasni odredbi za zavarovanje denarne terjatve zahtevan izkaz konkretne subjektivne nevarnosti, torej nevarnosti, ki se nanaša na dolžnikovo konkretno ravnanje v smeri oviranja oziroma oteževanja izpolnitve.

Uredba med pogoji za izdajo naloga za zamrznitev bančnega računa niti ne določa, da bi morala biti izvršba v dolžnikovi domači državi pred izdajo naloga že v celoti izčrpana v smislu, da bi morala upnica najprej predlagati vsa predpisana izvršilna sredstva, tudi sicer pa je upnica glede neuspešnosti izvršbe pred domačim sodiščem podala zadostne trditve in dokaze.

Ob neuspešnosti izvršbe v Republiki Sloveniji in ob postopanju dolžnika z bančnimi računi v tujini je mogoče z zadostno stopnjo verjetnosti zaključiti, da obstaja dejansko tveganje, da bo poznejša izvršitev upničinega zahtevka zoper dolžnika ovirana ali precej otežena. Dolžnikova

zatrjevana in izkazana ravnanja (odpiranje in zapiranje številnih bančnih računov v tujini v relativno kratkem časovnem obdobju) ob hkratnem neobstoju premoženja v Republiki Sloveniji namreč nakazujejo na konkretno subjektivno nevarnost v smeri oviranja oziroma oteževanja izpolnitve, saj jih ni mogoče umestiti v normalno, redno poslovanje poslovnih subjektov.

Uredba pritožbeni rok zoper odločitev o zavrnitvi predloga za izdajo naloga za zamrznitev bančnih računov določa v trajanju 30 dni in ne 8 dni, kot ga je določilo sodišče prve stopnje.

VSL Sklep IV Ip 481/2024, 7. 5. 2024

279.e člen (Izvršitev naloga za zamrznitev)

Postopek pridobitve naloga za zamrznitev bančnega računa je predlagalni postopek, v katerem je trditveno in dokazno breme naloženo upniku. Upnik mora že v sami zahtevi konkretno navesti vse okoliščine in dejstva, s katerimi utemeljuje nujnost ukrepa in obstoj dejanskega tveganja za izvršitev zahtevka, pri čemer je tako kot pri začasni odredbi za zavarovanje denarne terjatve zahtevan izkaz konkretne subjektivne nevarnosti, torej nevarnosti, ki se nanaša na dolžnikovo konkretno ravnanje v smeri oviranja oziroma oteževanja izpolnitve.

Uredba med pogoji za izdajo naloga za zamrznitev bančnega računa niti ne določa, da bi morala biti izvršba v dolžnikovi domači državi pred izdajo naloga že v celoti izčrpana v smislu, da bi morala upnica najprej predlagati vsa predpisana izvršilna sredstva, tudi sicer pa je upnica glede neuspešnosti izvršbe pred domačim sodiščem podala zadostne trditve in dokaze.

Ob neuspešnosti izvršbe v Republiki Sloveniji in ob postopanju dolžnika z bančnimi računi v tujini je mogoče z zadostno stopnjo verjetnosti zaključiti, da obstaja dejansko tveganje, da bo poznejša izvršitev upničinega zahtevka zoper dolžnika ovirana ali precej otežena. Dolžnikova zatrjevana in izkazana ravnanja (odpiranje in zapiranje številnih bančnih računov v tujini v relativno kratkem časovnem obdobju) ob hkratnem neobstoju premoženja v Republiki Sloveniji namreč nakazujejo na konkretno subjektivno nevarnost v smeri oviranja oziroma oteževanja izpolnitve, saj jih ni mogoče umestiti v normalno, redno poslovanje poslovnih subjektov.

Uredba pritožbeni rok zoper odločitev o zavrnitvi predloga za izdajo naloga za zamrznitev bančnih računov določa v trajanju 30 dni in ne 8 dni, kot ga je določilo sodišče prve stopnje.

VSL Sklep IV Ip 481/2024, 7. 5. 2024

279.f člen (Pristojnost za odločanje o pravnih sredstvih)

Postopek pridobitve naloga za zamrznitev bančnega računa je predlagalni postopek, v katerem je trditveno in dokazno breme naloženo upniku. Upnik mora že v sami zahtevi konkretno navesti vse okoliščine in dejstva, s katerimi utemeljuje nujnost ukrepa in obstoj dejanskega tveganja za izvršitev zahtevka, pri čemer je tako kot pri začasni odredbi za zavarovanje denarne terjatve zahtevan izkaz konkretne subjektivne nevarnosti, torej nevarnosti, ki se nanaša na dolžnikovo konkretno ravnanje v smeri oviranja oziroma oteževanja izpolnitve.

Uredba med pogoji za izdajo naloga za zamrznitev bančnega računa niti ne določa, da bi morala biti izvršba v dolžnikovi domači državi pred izdajo naloga že v celoti izčrpana v smislu, da bi morala upnica najprej predlagati vsa predpisana izvršilna sredstva, tudi sicer pa je upnica glede neuspešnosti izvršbe pred domačim sodiščem podala zadostne trditve in dokaze.

Ob neuspešnosti izvršbe v Republiki Sloveniji in ob postopanju dolžnika z bančnimi računi v tujini je mogoče z zadostno stopnjo verjetnosti zaključiti, da obstaja dejansko tveganje, da bo poznejša izvršitev upničinega zahtevka zoper dolžnika ovirana ali precej otežena. Dolžnikova

zatrjevana in izkazana ravnanja (odpiranje in zapiranje številnih bančnih računov v tujini v relativno kratkem časovnem obdobju) ob hkratnem neobstoju premoženja v Republiki Sloveniji namreč nakazujejo na konkretno subjektivno nevarnost v smeri oviranja oziroma oteževanja izpolnitve, saj jih ni mogoče umestiti v normalno, redno poslovanje poslovnih subjektov.

Uredba pritožbeni rok zoper odločitev o zavrnitvi predloga za izdajo naloga za zamrznitev bančnih računov določa v trajanju 30 dni in ne 8 dni, kot ga je določilo sodišče prve stopnje.

VSL Sklep IV Ip 481/2024, 7. 5. 2024d

280. člen (Služba izvršitelja)

281. člen (Pogoji za imenovanje za izvršitelja)

282. člen (Nezdružljivost opravljanja dejanj izvršbe in zavarovanja)

Ni relevantne sodne prakse.

283. člen (Imenovanje izvršitelja)

Zbornica izvršiteljev Slovenije ne more pridobiti statusa stranke v postopku imenovanju izvršitelja. Ker se z izpodbijano odločbo ne odloča o nobeni pravici, obveznosti ali pravni koristi tožnice, je sodišče tožbo na podlagi 3. in 6. točke prvega odstavka 36. člena ZUS-1 tožbo zavrglo.

UPRS Sklep I U 1108/2023-20, 22. 1. 2024

284. člen (Nastop službe izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

285. člen (Zavarovanje za odgovornost)

285.a člen (Skrbniški račun)

286. člen (Identifikacijski znaki izvršitelja)

286.a člen (Razrešitev izvršitelja)

287. člen (Dejanja po razrešitvi izvršitelja)

287.a člen (Izobraževanje izvršiteljev)

288. člen (Opravljanje službe izvršitelja)

289. člen (Odgovornost za škodo)

290. člen (Čas oprave dejanj izvršbe in zavarovanja)

291. člen (Vrstni red oprave dejanj izvršbe in zavarovanja in evidenca)

292. člen (Plačilo za opravljanje dejanj izvršbe in zavarovanja)

293. člen (Stroški izvršitelja)

294. člen (Namestnik izvršitelja)

294.a člen (Imenovanje namestnika izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

294.b člen (Pomočnik izvršitelja)

294.c člen (Nadomeščanje izvršitelja)

295. člen (Evidenca izvršiteljev in namestnikov izvršiteljev)

Ni relevantne sodne prakse.

295.a člen (Evidenca izkaznic, priponk in pečatov)

Ni relevantne sodne prakse.

296. člen (Zbornica izvršiteljev)

Ni relevantne sodne prakse.

297. člen (Nadzor nad opravljanjem službe izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

297.a člen (Nadzor nad opravljanjem službe izvršitelja v dodeljenih zadevah)

Ni relevantne sodne prakse.

297.b člen (Neposredni nadzor nad poslovanjem izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

297.c člen (Poročanje o poslovanju izvršitelja)

Ni relevantne sodne prakse.

297.č člen (Učinkovitost in ocena dela izvršitelja)

298. člen (Disciplinska odgovornost izvršiteljev)

Ni relevantne sodne prakse.

298.a člen (Uvedba postopka)

298.b člen (Disciplinski ukrepi)

Ni relevantne sodne prakse.

298.c člen (Odmera sankcije)

Ni relevantne sodne prakse.

Izvršba

298.č člen (Hujše disciplinske kršitve)

298.d člen (Disciplinski postopek)

Ni relevantne sodne prakse.

298.e člen (Zastaranje)

Ni relevantne sodne prakse.

298.f člen (Smiselna uporaba zakona)

Ni relevantne sodne prakse.

298.g člen (Sodni izvršitelj)

Ni relevantne sodne prakse.

298.h člen (Kazenska določba)

Ni relevantne sodne prakse.

298.i člen (Nadzor nad izvrševanjem zakona)

Ni relevantne sodne prakse.

299. člen

Ni relevantne sodne prakse.

300. člen

Ni relevantne sodne prakse.

301. člen

Ni relevantne sodne prakse.

302. člen

Ni relevantne sodne prakse.